

Številka: 018-118/2025-27

Datum: 30. 12. 2025

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011, s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Igorja Luzarja, kot predsednika senata ter Marka Medveda in Sama Červeka, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »A-19/25; Nadgradnja železniške proge št. 70 na odsekih Bled Jezero - Bohinjska Bela in Bohinjska Bela - Nomenj«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelj Garnol, inženiring, gradnje in kadri, d.o.o., Verovškova ulica 64a, Ljubljana in Gorenjska gradbena družba, projektiranje, inženiring, gradnja in vzdrževanje objektov visoke in nizke gradnje d.d., Jezerska cesta 20, Kranj, ki ju po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Herlec Plevnik o.p., d.o.o., Jezerska cesta 20, Kranj (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Ministrstvo za infrastrukturo, Direkcija Republike Slovenije za infrastrukturo, Hajdrihova ulica 2a, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 30. 12. 2025

odločila:

1. Zahtevek za revizijo se zavrne.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.
3. Zahteva izbranega ponudnika za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja v odprtem postopku po 40. členu Zakona o javnem naročanju (Uradni list, št. 91/15 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) je bilo dne 16. 5. 2025 objavljeno na Portalu javnih naročil, pod št. objave JN003586/2025-EUe16/01, s štirimi popravki in istega dne v Uradnem listu Evropske unije pod št. objave 317590-2025, s štirimi popravki.

Naročnik je dne 12. 9. 2025 na Portalu javnih naročil objavil dokument »Odločitev o oddaji javnega naročila« z dne 2. 9. 2025 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji naročila), iz katerega izhaja, da je javno naročilo oddal ponudnikoma v skupnem nastopu, VOC Celje, vzdrževanje in obnova cest d.o.o., Lava 42, Celje in IMP, d.d., družba za svetovanje, projektiranje, inženiring in gradnjo, Dunajska cesta 7, Ljubljana (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), ki sta oddala ponudbo, ki po

naročnikovi presoji izpolnjuje vse razpisane zahteve in pogoje iz razpisne dokumentacije in je po razpisnem merilu za ocenjevanje ponudb ekonomsko najugodnejša; za ponudbo ponudnikov v skupnem nastopu, SŽ-Železniško gradbeno podjetje Ljubljana d.d., Ob Zeleni jami 2, Ljubljana, Gorenjska gradbena družba d.d., Jezerska cesta 20, Kranj, Rafael d.o.o. Sevnica, Savska cesta 24, Sevnica in Garnol d.o.o., Verovškova ulica 64a, Ljubljana je ugotovil, da niso oddali dopustne ponudbe, ker

- so v ponudbi predložili obrazec *Dodatek k ponudbi*, spremenjen v delu, ki se nanaša na rok za dokončanje del in rok za reklamacijo napak, ki pomeni bistveno spremembo pogodbenih določil in objavljene razpisne dokumentacije ter s spremembo rokov ravnali v nasprotju z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila;
- v ponudbi za partnerja Garnol, d.o.o., Ljubljana ni izkazano, da je skladno z devetimi odstavki 75. člena ZJN-3 sprejel konkretne tehnične, organizacijske in kadrovske ukrepe, ustrezne za preprečitev nadaljnjih kršitev v zvezi z razlogom za izključitev iz podtočke 3.1.2 točke 3.1 *Razlogi za izključitev* poglavja 3 *Pogoji in merila za izbor ponudb* iz dokumenta *Navodila za pripravo ponudbe* (v nadaljevanju: točka 3.1.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila).

Vlagatelj je z vlogo z dne 15. 9. 2025 in z vlogo z dne 17. 9. 2025 pri naročniku zahteval vpogled v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika in dokumentacijo naročnika. Naročnik je z dopisom z dne 18. 9. 2025 in z dopisom z dne 19. 9. 2025 vlagateljevo zahtevo za vpogled zavrnil na podlagi petega odstavka 35. člena ZJN-3.

Zoper odločitev o oddaji naročila je vlagatelj z vlogo z dne 24. 9. 2025 vložil zahtevek za revizijo (v nadaljevanju: zahtevek za revizijo), v katerem zatrjuje, da

- je njegova ponudba dopustna, saj očitani pomanjkljivosti v njegovi ponudbi ne obstojita;
- ponudba izbranega ponudnika ni dopustna;
- mu je bila kršena pravica do vpogleda v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika in dokumentacijo naročnika;
- je bilo v postopku kršeno načelo transparentnosti pri porabi EU sredstev.

Predlaga, da se zahtevku za revizijo ugotovi in izpodbijana odločitev razveljavi; podredno predlaga, da se zahtevku za revizijo ugotovi, naročniku naloži odpravo kršitve na način, da se vlagatelju omogoči vpogled v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika in dokumentacijo naročnika, vezano na pregled ponudbe izbranega ponudnika in dopolnitev ali spremembo zahtevka za revizijo ter da se nato zahtevku za revizijo ugotovi in izpodbijana odločitev v celoti razveljavi; zahteva povrnitev stroškov pravnega varstva.

Naročnik je vlagateljev zahtevek za revizijo, skladno z drugim odstavkom 27. člena ZPVPJN, dne 25. 9. 2025 posredoval izbranemu ponudniku v izjasnitev. Izbrani ponudnik se je do navedb vlagatelja iz zahtevka za revizijo po pooblaščenju opredelil dne 30. 9. 2025; predlaga, da Državna revizijska komisija zahtevku za revizijo zavrne in zahteva povrnitev stroškov pravnega varstva (v nadaljevanju: izjasnitev).

Naročnik je z dokumentom »*Odločitev o zahtevku za revizijo*« z dne 10. 10. 2025 vlagateljev zahtevek za revizijo zavrnil, posledično pa zavrnil tudi njegovo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo). Navaja, da ob upoštevanju vlagateljevih navedb v zahtevku za revizijo v postopku oddaje javnega naročila ne bi sprejel drugačne odločitve.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 13. 10. 2025 odstopil dokumentacijo iz postopka oddaje javnega naročila.

Vlagatelj se je do navedb naročnika iz odločitve o zahtevku za revizijo opredelil z vlogo z dne 15. 10. 2025, v kateri vztraja pri navedbah, dejstvih, dokazih in kršitvah iz zahtevka za revizijo; naročniku očita tudi, da je odločitev o zahtevku za revizijo vsebinsko prazna, pavšalna, neobrazložena in nedokazana; zahteva povrnitev nadaljnjih stroškov pravnega varstva (v nadaljevanju: opredelitev do navedb naročnika).

Vlagatelj se do navedb izbranega ponudnika iz izjasnitve, ki mu jo je Državna revizijska komisija na podlagi 11. člena ZPVPJN posredovala dne 21. 10. 2025, ni opredelil.

Državna revizijska komisija je v postopku pravnega varstva, z namenom razjasnitve dejanskega stanja, na podlagi 33. člena ZPVPJN naročnika dne 7. 11. 2025 pozvala na posredovanje pojasnil in dokumentacije v zvezi z nekaterimi očitki vlagatelja, na podlagi katerih je naročnik ugotovil, da izbrani ponudnik izpolnjuje nekatere od zahtevanih pogojev za sodelovanje. Naročnik je dne 12. 11. 2025 Državni revizijski komisiji posredoval pojasnila in dokumentacijo.

Vlagatelju in naročniku je Državna revizijska komisija omogočila, da se na podlagi 11. člena ZPVPJN z navedbami nasprotne stranke seznani. Tako je naročnikova pojasnila in dokumentacijo dne 24. 11. 2025 posredovala vlagatelju, ki se je do le-teh opredelil dne 27. 11. 2025. Po prejemu dopisa Državne revizijske komisije dne 1. 12. 2025 se je naročnik dne 4. 12. 2025 opredelil do navedb vlagatelja iz vloge z dne 27. 11. 2025. Navedeno vlogo naročnika z dne 4. 12. 2025 s priložo je Državna revizijska komisija dne 5. 12. 2025 posredovala vlagatelju, ki se je do navedb naročnika iz te vloge opredelil dne 10. 12. 2025. Vlagatelj vztraja pri navedbah iz zahtevka za revizijo in navedbah o neobrazloženosti odločitve o zahtevku za revizijo; problematizira časovni vidik naročnikove podaje pojasnila in dokumentacije, vezane na presojo izpolnjevanja pogojev za sodelovanje; zahteva povrnitev stroškov pravnega varstva. Naročnik vztraja, da so očitki vlagatelja neutemeljeni.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter po preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

I. Glede ponudbe vlagatelja

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik ponudbo vlagatelja za nedopustno označil iz dveh razlogov.

a.

V izpodbijani odločitvi je naročnik navedel, da je ponudbo vlagatelja zavrnil kot nedopustno, ker je v ponudbi predložil obrazec *Dodatek k ponudbi*, v katerem je spremenil rok za dokončanje del in rok za reklamacijo v nasprotju z objavljenim obrazcem *Dodatek k ponudbi* in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da ne more biti dvoma, da v celoti sprejema vse pogoje predmetnega javnega naročila, vključno z rokom za dokončanje del 9 mesecev in rokom za reklamacijo napak 4 mesece.

Vlagatelj navaja, da je v ponudbi, poleg spornega obrazca *Dodatek k ponudbi*, predložil tudi drugo ponudbeno dokumentacijo, iz katere jasno izhaja, da v celoti sprejema vse zahteve naročnika, vključno z navedenima rokoma. Tako je v ponudbi predložil obrazec *Ponudba*, v katerem je v točki 3 izjavil »Z razpisno dokumentacijo smo seznanjeni in se z njo v celoti strinjamo.«, s čimer je potrdil, da sprejema vse zahteve iz razpisne dokumentacije, vključno z navedenima rokoma.

Sestavni del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila je tudi osnutek pogodbe, ki ga je v celoti sprejel - rok za dokončanje del 9 mesecev od uvedbe v delo je jasno naveden v 5. členu osnutka pogodbe, rok za reklamacijo napak 4 mesece od izdaje potrdila o prevzemu del pa v tretjem odstavku 19. člena osnutka pogodbe – z obema se je vlagatelj z oddajo ponudbe v celoti strinjal.

Vlagatelj pojasnjuje, da je pri predložitvi obrazca *Dodatek k ponudbi* prišlo do neljubega lapsusa - ponudbi je bil pomotoma predložen dodatek k ponudbi drugega javnega naročila, zato so bili v njem pomotoma zapisani nekateri netočni podatki. Vlagatelj je namreč v istem časovnem obdobju oddajal dve ponudbi, in sicer ponudbo v predmetnem postopku, z rokom za oddajo ponudb dne 10. 7. 2025 do 10. ure in ponudbo v drugem postopku istega naročnika, z rokom za oddajo ponudb istega dne do 9. ure. V tem, drugem postopku istega naročnika, je bil zahtevan rok za dokončanje del 10 mesecev in rok za reklamacijo napak 2 meseca (predlaga vpogled v objave na portalu javnih naročil).

Vlagatelj poudarja, da obrazec *Dodatek k ponudbi* predstavlja zgolj povzetek ključnih pogojev, opredeljenih v pogodbi, zato napačen zapis podatkov o spornih rokih predstavlja očitno oz. nebistveno napako, ki jo naročnik lahko spregleda. Poudarja tudi, da je treba ponudbo presojati kot celoto in da se naročnik neutemeljeno osredotoča le na obrazec *Dodatek k ponudbi*, spregleda pa, da je vlagatelj s predložitvijo obrazca *Ponudba* potrdil vse zahteve dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, tudi sporna roka. Z oddajo ponudbe in podpisom tega obrazca je vlagatelj izkazal voljo, da v celoti sprejema razpisne pogoje, njegova volja pa je bila jasno razvidna že ob oddaji ponudbe. Napačen zapis v obrazcu *Dodatek k ponudbi* je očitna, nebistvena in zgolj formalna napaka, ki nikakor ne more pomeniti spremembe pogodbenih določil. Takšno razumevanje, po zatrjevanju vlagatelja, potrjuje tudi praksa Državne revizijske komisije (izpostavlja odločitve v zadevah št. 018-194/2018, 018-151/2019, 018-165/2020, 018-046/2021, 018-023/2025 in 018-017/2025), ki poudarja, da je očitna napaka tista, ki jo je mogoče zaznati na prvi pogled in pri kateri je pravilen podatek naročniku znan že v trenutku zaznave napake. Vlagatelj zatrjuje, da sta oba kriterija v obravnavanem primeru izpolnjena – naročnik je ob pregledu ponudbe takoj ugotovil odstopanje, pravilni roki pa so določeni v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila in v osnutku pogodbe, zato pojasnjevanje vlagatelja niti ni potrebno. Peti odstavek 89. člena ZJN-3 v takem primeru naročniku omogoča (in ga zavezuje) k spregledu očitne oz. nebistvene napake.

Vlagatelj zatrjuje, da je naročnik s tem, ko je njegovo ponudbo izločil zaradi očitne formalne pomanjkljivosti, ravnal v nasprotju z načelom sorazmernosti (8. člen ZJN-3) in načelom zagotavljanja konkurence med ponudniki (5. člen ZJN-3). Izkrivlja tudi načelo gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti (4. člen ZJN-3), saj je izbral bistveno dražjo ponudbo.

Izbrani ponudnik v izjasnitvi navaja, da je naročnik ravnal pravilno, ko je ponudbo vlagatelja zavrnil kot nedopustno. Ob sklicevanju na prakso Državne revizijske komisije navaja, da je breme priprave dopustne ponudbe na vlagatelju. Navaja tudi, zakaj vlagatelj z dokumenti, ki jih omenja, ne more sanirati ugotovljene pomanjkljivosti; da naročnik ne sme sklepati o tem, kateri podatek v ponudbi vlagatelja je pravilen; da napaka v ponudbi vlagatelja ni očitna; da se dopolnjevanje oz. pojasnilo ponudbe lahko nanaša le na elemente ponudbe, katerih obstoj pred potekom roka za predložitev ponudb je objektivno preverljiv in da pomanjkljivosti v ponudbi vlagatelja ni mogoče zakonito odpraviti.

Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo odgovarja, da je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila jasno napisal, da ponudbeni rok za izvedbo naročila ne sme presegati razpisanega roka in da je med obrazci objavil obrazec *Ponudba*, za njim pa še obrazec *Dodatek*

k ponudbi. S spremembo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, objavljeno na portalu javnih naročil dne 17. 6. 2025, je obrazec *Dodatek k ponudbi* spremenil.

Naročnik ugotavlja, da je zadnji veljavno objavljen obrazec *Dodatek k ponudbi* drugačen od tistega, ki ga je v ponudbi predložil vlagatelj. Meni, da ni mogoče slediti navedbam vlagatelja, da je napačen obrazec predložil pomotoma. Če je vlagatelj, kot sam navaja, vzel drug obrazec in mu dodal naslov predmetnega javnega naročila v spodnjem delu, je v ponudbi predložil dva dokumenta, ki sta med seboj kontradiktorna. Pojasnjuje, da je vlagatelj v predloženem obrazcu *Dodatek k ponudbi*, ki je bistveni del vsake pogodbe FIDIC in s tem pogodbenih določil za izvedbo, spremenil rok za dokončanje del iz 9 mesecev v 10 mesecev in rok za reklamacijo napak iz 4 mesecev v 2 meseca, kar je v nasprotju z objavljenim obrazcem in določili dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Naročnik pojasnjuje, da je vlagatelj v ponudbi sicer predložil obrazec *Ponudba*, v katerem je navedeno, da se strinja z razpisno dokumentacijo, a poudarja, da splošna izjava o sprejemu pogojev iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila brez predložitve ustreznih zahtevanih dokazil ne dokazuje izpolnjevanja posameznih pogojev oz. zahtev (s tem v zvezi izpostavlja odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-231/2017). Navaja, da predložitev vzorca pogodbe v ponudbi ni bila zahtevana, kar je nesporno in vlagatelj zato tudi ni predložil vzorca pogodbe, da bi se nanj lahko sedaj skliceval. Njegovo sklicevanje, da je v ponudbi soglašal z vsebino pogodbe, zato ne drži. Nasprotno, obrazec *Dodatek k ponudbi* je spremenil in zahteve naročnika vanj zapisal vsebinsko drugače, kot je bilo zahtevano, nedovoljeno pa posegel tudi v samo pogodbo. Kakšna je bila vlagateljeva prava poslovna volja pred rokom za prejem ponudb lahko naročnik le ugiba; o tem, kateri podatek v ponudbi je pravilen, ne sme sklepati. Nejasnosti v ponudbi vlagatelja so takšne, da ne omogočajo objektivne preveritve, kakšen rok za dokončanje del in rok za reklamacijo napak vlagatelj ponuja (s tem v zvezi izpostavlja odločitvi Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-031/2021 in 018-064/2024). Naročnik sklepa, da to ni volja celotne skupine ponudnikov v skupnem nastopu, ampak le volja vlagatelja.

Meni, da pojasnilo vlagatelja, da je v istem času oddajal dve ponudbi, ne more biti razlog, da bi naročnik spregledal neustrezno pripravljeno ponudbo. Ob sklicevanju na odločitve Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-194/2018, 018-165/2020 in 018-154/2021 navaja, da obravnavane napake nikakor ni mogoče opredeliti za očitno napako, saj sta ponujena sporna roka v nasprotju z zahtevami iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Naročnik navaja, da gre situacijo pripisati vlagateljevi premajhni skrbnosti, katere posledice mora nositi sam (s tem v zvezi izpostavlja odločitvi Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-169/2016 in 018-154/2021). Zaključuje, da ponudba vlagatelja ni dopustna, saj ni skladna z zahtevami in pogoji iz razpisne dokumentacije, z njeno izločitvijo pa naročnik ni kršil temeljnih načel javnega naročanja ali drugih določb ZJN-3. Dodaja, da vlagatelj za uveljavljanje kršitev načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti porabe javnih sredstev ni aktivno legitimiran, pa tudi sicer je bila njegova ponudba, kljub njegovemu drugačnemu zatrjevanju, dražja od izbrane.

Vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika poudarja, da v ponudbi ni predložil dveh obrazcev *Dodatek k ponudbi*, temveč samo enega in da se spor med strankama nanaša na vprašanje, kakšen pomen ima ta dokument. Meni, da ni mogoče sprejeti naročnikove argumentacije, da je obrazec *Dodatek k ponudbi*, četudi je sestavni del pogodbe FIDIC, pomembnejši od same pogodbe, saj so v njej opredeljena vsa relevantna določila glede spornih rokov. Četudi vlagatelj v ponudbi osnutka pogodbe ni predložil, ker ni bil zahtevan, se je z oddajo ponudbe z določili te pogodbe v celoti strinjal. Vlagatelj se ne strinja, da je izjava o sprejemanju pogojev in določil razpisne dokumentacije v obrazcu *Ponudba* le splošna izjava in kot taka ni relevantna, saj je po tej logiki tudi obrazec *Dodatek k ponudbi* le splošna izjava in nima večje veljave kot sama pogodba

ali obrazec *Ponudba*. Meni, da naročnikovo sklicevanje na prakso Državne revizijske komisije ni utemeljeno, saj v zvezi s spornimi roki naročnik ni zahteval predložitve nobenih posebnih dokazil, ampak le nekaj splošnih razpisnih obrazcev. Meni, da naročnik spregleda, da je vlagatelj v ponudbi ponudil točno tak rok za dokončanje del in rok za odpravo napak, kot je zahteval naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, in to je bistveno. O tem torej ne bi prihajalo do nobenih pogajanj. Naročniku tudi ne bi bilo treba ničesar ugibati, saj je že na prvi pogled očitno, da je v ponudbi vlagatelja prišlo do očitne napake. Vztraja, da naročnik s tem, ko je njegovo ponudbo izločil zaradi očitne formalne pomanjkljivosti, ni ravnal skladno s temeljnimi načeli javnega naročanja.

Vlagatelj še navaja, da je volja skupine ponudnikov predložiti ponudbo, skladno z zahtevami naročnika, z drugačnimi navedbami pa mu želi naročnik omejevati pravico do pravnega varstva.

Državna revizijska komisija uvodoma ugotavlja, da so družbe SŽ-Železniško gradbeno podjetje Ljubljana d.d., Ljubljana, Gorenjska gradbena družba d.d., Kranj, Rafael d.o.o., Sevnica in Garnol d.o.o., Ljubljana v postopku oddaje javnega naročila oddale skupno ponudbo, zahtevek za revizijo pa sta po pooblaščenцу vložili družbi Garnol d.o.o., Ljubljana in Gorenjska gradbena družba d.d., Kranj. Navedeno je skladno s tretjim odstavkom 14. člena ZPVPJN, upošteva katerega je vsaka oseba, ki nastopa v skupni ponudbi, upravičena sama ali skupaj z drugimi osebami, s katerimi je oddala skupno ponudbo, vložiti zahtevek za revizijo.

Med vlagateljem in naročnikom je sporno, ali je naročnik ravnal skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in določbami ZJN-3, ko je ugotovil, da ponudba vlagatelja, v kateri je slednji predložil obrazec *Dodatek k ponudbi*, v njem pa podal drugačen rok za dokončanje del in drugačen rok za reklamacijo napak, kot ju je zahteval naročnik, pomanjkljiva in jo zavrnil kot nedopustno.

Očitke vlagatelja je potrebno presojati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, skladno s katero je (med drugim) dopustna tista ponudba, ki ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

Naročnik v skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 odda javno naročilo na podlagi meril, potem ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena.

Naročnik je v poglavju 1 *Osnovni podatki o naročilu* dokumenta *Navodilo za pripravo ponudbe* (relevantno za obravnavani očitek) določil: »Rok za izvedbo naročila: Izbrani Izvajalec se obvezuje pogodbeno prevzete obveznosti izvesti v naslednjem roku: (-) dokončanje vseh del in pridobitev potrdila o prevzemu v roku 9 mesecev od uvedbe v delo.«. V podpoglavju 4.1 *Ponudba* poglavja 4 *Ponudbena dokumentacija* v dokumentu *Navodilo za pripravo ponudbe* (v nadaljevanju: poglavje 4 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila) je določil tudi, da ponudbeni rok za izvedbo naročila ne sme presegati razpisanega roka.

Dalje je v poglavju 4 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila naročnik določil, da ponudbo sestavlja več listin, med drugim obrazec *Ponudba*, ki ga je pripravil na način, da so ponudniki vanj vpisali ponudbeno ceno in izjavili (med drugim) »Z razpisno dokumentacijo smo seznanjeni in se z njo v celoti strinjamo.«. Obrazcu *Ponudba* je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila sledil obrazec *Dodatek k ponudbi*, v katerega so ponudniki vpisali svoj naziv,

preostalo vsebino nekaterih pomembnejših zahtev pa je v obrazcu navedel že naročnik sam (med drugim):

- »Rok za dokončanje del – podčlen 1.1.3.3 - 9 mesecev od uvedbe v delo«;
- »Rok za reklamacijo napak – podčlen 11.1 – 4 mesece«.

Obrazec *Dodatek k ponudbi* je naročnik s popravkom, objavljenim dne 17. 6. 2025 na Portalu javnih naročil, pod št. objave JN003586/2025-EUe16/01-P03 in v Uradnem listu EU, pod št. objave 391048-2025, dopolnil, pri čemer je v zgoraj citiranih delih, relevantnih za rešitev spornega vprašanja, obrazec ostal nespremenjen.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da med strankami ni sporno, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval in v obrazcu *Dodatek k ponudbi* navedel, da znaša rok za dokončanje del 9 mesecev, rok za reklamacijo napak pa 4 mesece.

Po vpogledu v ponudbo vlagatelja Državna revizijska komisija dalje ugotavlja, da je le-ta v njej predložil

- obrazec *Ponudba* z dne 10. 7. 2025, v katerem je med drugim izjavil »Z razpisno dokumentacijo smo seznanjeni in se z njo v celoti strinjamo.« ter
- (en) obrazec *Dodatek k ponudbi*, iz katerega (med drugim) izhaja »Rok za dokončanje del – podčlen 1.1.3.3 – Izbrani izvajalec se obvezuje pogodbeno prevzeta dela dokončati in pridobiti potrdilo o prevzemu del najkasneje 10 mesecev od uvedbe v delo« in »Rok za reklamacijo napak – podčlen 11.1 – 2 meseca«.

Državna revizijska komisija na podlagi predstavljenega pregleda zahtev naročnika in vsebine ponudbe vlagatelja ugotavlja, da je vlagatelj v obrazcu *Dodatek k ponudbi* podal drugačen rok za dokončanje del in rok za reklamacijo napak, kot ga je na več mestih dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval naročnik – rok za dokončanje del je daljši od zahtevanega (10 mesecev od uvedbe v delo namesto 9 mesecev) in rok za reklamacijo napak pa krajši od zahtevanega (2 meseca namesto 4 mesece). Da iz obrazca *Dodatek k ponudbi* izhajajo »netočni« podatki med vlagateljem in naročnikom ni sporno, je pa sporno, ali je naročnik ravnal pravilno, ko ugotovljene napake oz. pomanjkljivosti v ponudbi vlagatelja ni spregledal kot očitne ali nebstvene pomanjkljivosti, ker ni upošteval tudi druge dokumentacije, ki jo je vlagatelj predložil v ponudbi in ker je posledično njegovo ponudbo kot nedopustno zavrnil.

V zvezi z izpostavljenim Državna revizijska komisija pojasnjuje, da ZJN-3 dopolnjevanje ponudb v primeru nepopolnih, napačnih ali manjkajočih informacij oz. dokumentov ureja v 89. členu. Peti odstavek navedenega člena naročniku omogoča, da lahko, če so ali se zdijo informacije ali dokumentacija, ki jih morajo predložiti gospodarski subjekti, nepopolne ali napačne oz. če posamezni dokumenti manjkajo, od gospodarskih subjektov zahteva, da v ustreznem roku predložijo manjkajoče dokumente ali dopolnijo, popravijo ali pojasnijo ustrezne informacije ali dokumentacijo, pod pogojem, da je takšna zahteva popolnoma skladna z načeloma enake obravnave in transparentnosti. Naročnik od gospodarskega subjekta zahteva dopolnitev, popravek, spremembo ali pojasnilo njegove ponudbe le, kadar določenega dejstva ne more preveriti sam; predložitev manjkajočega dokumenta ali dopolnitev, popravek ali pojasnilo informacije ali dokumentacije pa se lahko nanaša izključno na takšne elemente ponudbe, katerih obstoj pred iztekom roka, določenega za predložitev ponudbe, je mogoče objektivno preveriti. Če gospodarski subjekt ne predloži manjkajočega dokumenta ali ne dopolni, popravi ali pojasni ustrezne informacije ali dokumentacije, mora naročnik gospodarski subjekt izključiti. Očitne ali nebstvene napake naročnik lahko spregleda. Da je poprava oz. dopolnitev podatkov iz ponudbene dokumentacije možna, vendar v omejenem obsegu in pod pogojem, da gre za takšne elemente oz. podatke, katerih obstoj je pred iztekom roka, določenega za predložitev ponudb, mogoče objektivno preveriti, izhaja tudi iz prakse Sodišča EU (npr. v zadevi C-336/12, točka 39).

Kot je Državna revizijska komisija že večkrat zapisala, ZJN-3 ne določa, katere napake je mogoče uvrstiti med nebistvene, zato je treba njihovo (ne)bistvenost ugotavljati v vsakem postopku posebej, upoštevajoč konkretne okoliščine posameznega primera. Skladno z ZJN-3 bi bilo mogoče kot nebistveno napako, tj. kot napako, ki ne vpliva bistveno na vsebino ponudbe, šteti posamezno napako npr. v zvezi z obličnostjo ponudbe, parafami, pomanjkljivo označenimi stranmi, vpisi ponudbenih besedil nad ali pod za to predvidenim mestom in podobno (prim. odločitev Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-108/2024 in 018-132/2024). Ker je vlagatelj v obravnavanem primeru v ponudbi predložil obrazec *Dodatek k ponudbi*, v katerem je podal drugačen rok za dokončanje del in drugačen rok za reklamacijo napak, kot ju je v tem obrazcu in na drugih mestih dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil naročnik, Državna revizijska komisija ugotavlja, da gre za napako oz. pomanjkljivost v vsebinskem delu ponudbe, ki vpliva na njeno ustreznost, take napake oz. pomanjkljivosti pa, glede na zgoraj pojasnjeno, ni mogoče šteti za nebistveno.

Državna revizijska komisija je že večkrat zapisala tudi, da je potrebno očitnost napake presojati z vidika možnosti njenega odkritja oz. ugotovitve. Pri tem je pojasnila, da je napaka očitna le, če jo je v objektivnem smislu moč zaznati na prvi pogled (prima facie), kar pomeni, da jo je mogoče ugotoviti neposredno, ne pa šele z dodatnim pojasnjevanjem posameznih okoliščin stanja oz. s preverjanjem pravilnosti le-tega. Poleg tega mora biti pravilen podatek naročniku znan (zato pa tudi na objektivni ravni preverljiv) že ob ugotovitvi očitne napake. Za opredelitev pomanjkljivosti v ponudbi za očitno napako morata biti torej izpolnjena dva pogoja, in sicer, da jo je mogoče zaznati na prvi pogled in da je naročniku pravilen podatek znan (prim. npr. odločitve Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-194/2018, 018-165/2020, 018-046/2021, 018-027/2023 in 018-148/2023 in 018-099/2024 – nekatere izmed teh izpostavljata tudi vlagatelj in naročnik).

Čeprav se Državna revizijska komisija strinja z vlagateljem, da je napako oz. pomanjkljivost v njegovi ponudbi mogoče zaznati že na prvi pogled (saj iz obrazca *Dodatek k ponudbi* izhajata dva roka, ki sta drugačna od tistih, ki jih je zahteval (in v obrazcu sicer predvpisal) že naročnik, pa se ne strinja tudi z njegovo navedbo, da je bil ob odkritju napake v ponudbi pravilen podatek naročniku znan. Le-ta namreč iz preostale vsebine njegove ponudbe (predvsem predloženega obrazca *Ponudba*, ki vsebuje le splošno izjavo ponudnika o sprejemanju razpisnih pogojev, v tem smislu pa tudi določb vzorca pogodbe, kot zatrjuje vlagatelj), predložene do poteka roka za prejem ponudb, ni razviden. Take napake oz. pomanjkljivosti v ponudbi vlagatelja zato ni mogoče opredeliti za očitno. Tudi sicer Državna revizijska komisija pojasnjuje, da od naročnika ni mogoče pričakovati, da bo ugibal ali ponudnik ponuja sporna roka skladno z zahtevami naročnika, ob tem, da iz obrazca *Dodatek k ponudbi* jasno izhaja, da temu ni tako. Takšno ugibanje naročnika bi pomenilo, da bi bil naročnik tisti, ki bi oblikoval ponudbeno voljo namesto ponudnika, to pa bi hkrati pomenilo tudi kršitev načela enakopravne obravnave ponudnikov.

Ker pomanjkljivosti v ponudbi vlagatelja ni mogoče opredeliti niti kot nebistvene (oz. kot formalne napake, kot jo tudi poimenuje vlagatelj) niti kot očitne, Državna revizijska komisija navedbe vlagatelja glede možnosti (oz. celo zatrjevanje dolžnosti) naročnika, da tako pomanjkljivost spregleda, zavrača kot neutemeljene.

Ugotovitve, da je v ponudbi vlagatelja pomanjkljivost, ne spremeni zatrjevanje vlagatelja, da je strinjanje z zahtevami naročnika glede roka za dokončanje del in roka za reklamacijo napak izrazil s podpisom izjave na obrazcu *Ponudba*, v katerem je potrdil »Z razpisno dokumentacijo smo seznanjeni in se z njo v celoti strinjamo.«, s čimer naj bi izjavil tudi, da se (med drugim) strinja z roki, kot izhajajo iz obrazca *Vzorec pogodbe*. Državna revizijska komisija je namreč že večkrat pojasnila (prim. npr. odločitve št. 018-276/2014, 018-181/2016, 018/231-2017 (na katero se sklicuje tudi naročnik) in 018-112/2018), da splošna izjava o sprejemu pogojev iz dokumentacije

v zvezi z oddajo javnega naročila - ob umanjkanju predložitve (ustreznih) zahtevanih dokazil - sama po sebi izpolnjevanja posameznih zahtev ne dokazuje. Taka splošna izjava iz obrazca *Ponudba* ne more nadomestiti izrecne navedbe drugačnih in z naročnikovimi zahtevami neskladnih rokov v obrazcu *Dodatek k ponudbi*, tj. v edinem obrazcu, predloženem v ponudbi vlagatelja, v katerem so bili ponujeni roki izrecno in konkretno navedeni.

Državna revizijska komisija še pripominja, da izjava oz. navedba ponudnika glede (dolžine ponujenega) roka za dokončanje del kot tudi roka za reklamacijo napak predstavlja poslovno odločitev ponudnika oz. odraža njegovo voljo. Le-ta, kot je Državna revizijska komisija že večkrat pojasnila, po naravi stvari objektivno ni preverljiva, razen, če je kje ustrezno (navzven) evidentirana oz. zapisana (npr. v odločitvah v zadevah št. 018-194/2018, 018-165/2020, 018-122/2021, 018-165/2021, 018-038/2023, 018-067/2023 in 018-064/2024 (na katero se sklicuje tudi naročnik)).

Kot predhodno pojasnjeno, so posegi v ponudbe po poteku roka za prejem ponudb možni le izjemoma in le v primerih, ki so izrecno opredeljeni v ZJN-3. Upošteva predhodno navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da je pomanjkljivost v vlagateljevi ponudbi, tj. napaka pri navedbi ponujenega roka za dokončanje del in roka za reklamacijo napak v obrazcu *Dodatek k ponudbi* takšne narave, da je v konkretnem primeru, brez dodatnih in z ZJN-3 prepovedanih posegov v obstoječo ponudbeno vsebino, ni mogoče odpraviti.

Ne glede na to, ali je vlagatelj drugačen rok za dokončanje del in rok za reklamacijo napak od zahtevanega v obrazec navedel po pomoti oz. je po pomoti v ponudbo predložil napačen obrazec (»neljubi lapsus«), gre takšno ravnanje pripisati njegovi premajhni skrbnosti, katere posledice nosi sam. Zakaj je do tega prišlo v obravnavanem primeru ni relevantno, zato Državna revizijska komisija s tem povezanih navedb vsebinsko ni presojala, predlaganih dokazov pa ni izvedla, saj niso bili potrebni. Ni odveč poudariti, da sta natančnost in skrbnost pri pripravi ponudbene dokumentacije ter njena skladnost z vsemi naročnikovimi zahtevami v postopku oddaje javnega naročanja temeljni interes in dolžnost, ki zavezuje vsakega razumno obveščenega ter povprečno skrbnega ponudnika. Ker je torej ponudnik tisti, ki mu je v vsakokratnem postopku javnega naročanja naloženo breme priprave dopustne ponudbe, je obenem tudi tisti, ki nosi posledice neizpolnitve omenjene dolžnosti (prim. npr. odločitve Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-065/2017, 018-031/2018 in 018-131/2022, pa tudi tiste, ki jih izpostavlja naročnik).

Upošteva predhodno navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati, da je s tem, ko je ponudbo vlagatelja vsled ugotovljene pomanjkljivosti v obravnavanem delu zavrnil, ravnal v nasprotju z 89. členom ZJN-3 v povezavi z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 in temeljnimi načeli javnega naročanja (zlasti 5. členom ZJN-3, 7. členom ZJN-3 in 8. členom ZJN-3).

Državna revizijska komisija v zvezi z očitki vlagatelja o naročnikovi kršitvi 4. člena ZJN-3 opozarja na že večkrat zavzeto stališče (npr. odločitve Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-090/2015, 018-101/2021 in 018-114/2024), skladno s katerim načelo gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti ni namenjeno zaščiti položaja ponudnikov, temveč zaščiti javnega interesa. Le-ta se odraža zlasti v racionalni porabi javnofinančnih sredstev, ki ga, skladno z drugim odstavkom 6. člena ZPVPJN, varujejo zagovorniki javnega interesa, med katere vlagatelj ne spada. Ker se že po naravi stvari ponudnik v zahtevku za revizijo praviloma ne more uspešno sklicevati na kršitev omenjenega načela, Državna revizijska komisija teh navedb vlagatelja (in s tem povezanih navedb strank) ni obravnavala.

b.

V izpodbijani odločitvi je naročnik navedel, da je ponudbo vlagatelja zavrnil kot nedopustno tudi zato, ker vlagatelj za partnerja Garnol d.o.o., Ljubljana ni izkazal izpolnjevanja vseh zahtev iz devetega odstavka 75. člena ZJN-3, tj. da je sprejel zadostne ukrepe, s katerimi lahko dokaže svojo zanesljivost kljub obstoju razlogov za izključitev.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da naročnik ni ravnal pravilno, ko je njegovo ponudbo zavrnil kot nedopustno. Navaja, da je v ponudbi predložil obsežno dokumentacijo o konkretnih ukrepih, ustreznih za preprečitev nadaljnjih kršitev in pojasnjuje, na kakšen način z vsakim od teh dokumentov izkazuje, da je sprejel zadostne ukrepe, s katerimi lahko dokaže svojo zanesljivost kljub obstoju razlogov za izključitev. Zatrjuje, da je izpodbijana odločitev neobrazložena in neutemeljena. Vlagatelj navaja, da gre pri uporabi pravil o popravnem mehanizmu za pravico, ki temelji neposredno na določbah evropskih direktiv o javnem naročanju, za njeno izvrševanje ni potrebno nobeno posebno dovoljenje v nacionalni zakonodaji in je gospodarskim subjektom ni mogoče omejiti. Poudarja še, da je na podlagi enake dokumentacije drug naročnik v drugem postopku oddaje javnega naročila ugotovil ustrezno izvedbo popravnega mehanizma ter mu javno naročilo oddal.

Izbrani ponudnik v izjasnitvi navaja, da iz zahtevka za revizijo izhaja le pavšalni očitek, da naročnik ni ustrezno utemeljil svoje odločitve in da vlagatelj ni uveljavljal ničesar, kar bi kazalo na to, da je zadostil minimalnim zakonskim zahtevam v zvezi z uporabo instituta popravnega mehanizma iz devetega odstavka 75. člena ZJN-3. Navaja, zakaj meni, da dokumentacija, ki jo je v ponudbi predložil vlagatelj, ni ustrezna.

Naročnik v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo odgovarja, da je odločitev o oddaji naročila v obravnavanem delu ustrezno obrazložena in da je vlagatelj po seznaitvi z njo lahko preveril njeno pravilnost oz. zakonitost, z vložitvijo zahtevka za revizijo pa tudi ukrepal glede zaščite svojih pravic. Meni, da se vlagatelj načrtno sklicuje zgolj na določbe direktive in očitno načrtno prezre, da so zahteve, ki jih mora izpolnjevati ponudnik, jasno navedene v devetem odstavku 75. člena ZJN-3. Navaja tudi, da je vlagateljevo sklicevanje na določbe direktive napačno in da je možnost sklicevanja na popravni mehanizem po slovenski nacionalni ureditvi bistveno širša. Opredeljuje se do dokumentacije, ki jo je v ponudbi predložil vlagatelj in pojasnjuje, zakaj ni štel, da vlagatelj z njo izkazuje sprejem zadostnih ukrepov, s katerimi bi kljub obstoju razloga za izključitev dokazal svojo zanesljivost v skladu z zahtevami iz devetega odstavka 75. člena ZJN-3.

Vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika vztraja, da je izpodbijana odločitev v obravnavanem delu nezadostno obrazložena in nezakonita. Navaja, zakaj pojasnila naročnika niso utemeljena.

Naročnik mora skladno s tretjim odstavkom 90. člena ZJN-3 v odločitvi o oddaji javnega naročila (med drugim) navesti razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika, ki ni bil izbran ter značilnosti in prednosti izbrane ponudbe ter ime uspešnega ponudnika ali podpisnikov okvirnega sporazuma.

Naročnik mora skladno s četrtem odstavkom 75. člena ZJN-3 iz posameznega postopka javnega naročila izključiti gospodarski subjekt, če je v zadnjih treh letih pred potekom roka za oddajo ponudb ali prijav pristojni organ Republike Slovenije ali druge države članice ali tretje države pri njem ugotovil najmanj dve kršitvi v zvezi s plačilom za delo, delovnim časom, počitki, opravljanjem dela na podlagi pogodb civilnega prava kljub obstoju elementov delovnega razmerja ali v zvezi z zaposlovanjem na črno, za kateri mu je bila s pravnomočno odločitvijo ali več pravnomočnimi odločitvami izrečena globa za prekršek (točka b).

Deveti odstavek 75. člena ZJN-3 omogoča, da gospodarski subjekt, ki je med drugim v položaju iz točke b četrtega odstavka 75. člena ZJN-3, najkasneje do roka za oddajo ponudb naročniku

predloži dokaze, da je sprejel zadostne ukrepe, s katerimi lahko dokaže svojo zanesljivost kljub obstoju tega razloga za izključitev. Za zadostne ukrepe šteje plačilo ali zaveza plačati nadomestilo za vso škodo, povzročeno s kršitvijo, aktivno sodelovanje s preiskovalnimi organi za celotno razjasnitev dejstev in okoliščin ter sprejetje konkretnih tehničnih, organizacijskih in kadrovskih ukrepov, ustreznih za preprečitev nadaljnjih kršitev. Pri ocenjevanju ukrepov, ki jih sprejme gospodarski subjekt, naročnik upošteva resnost in posebne okoliščine kršitve. Če naročnik oceni, da dokazi, ki jih je predložil gospodarski subjekt, zadoščajo, gospodarskega subjekta ne glede točko b četrtega odstavka 75. člena ZJN-3 ne izključi iz postopka javnega naročanja. Če naročnik oceni, da ukrepi ne zadoščajo, gospodarskemu subjektu pošlje utemeljitev takšne odločitve.

Državna revizijska komisija pojasnjuje, da očitkov vlagatelja (in s tem povezanih navedb strank) o tem, da naročnik izpodbijane odločitve v obravnavanem delu ni obrazložil v skladu s tretjim odstavkom 90. člena ZJN-3 in ni utemeljil v skladu z devetim odstavkom 75. člena ZJN-3, vsebinsko ni presojala. Državna revizijska komisija je namreč pri obravnavi predhodnega vlagateljevega očitka ugotovila, da naročniku ni mogoče očitati, da je ravnal v nasprotju z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in ZJN-3, ko je ponudbo vlagatelja zavrnil že zaradi ugotovljene pomanjkljivosti, povezane z roki, navedenimi v obrazcu *Dodatek k ponudbi* (kot pojasnjeno v točki I.a obrazložitve tega sklepa), zato obravnava vlagateljevih navedb, povezanih z izpostavljenim očitkom (in izvedba z njimi povezanih dokaznih predlogov) ne bi več mogla vplivati na drugačno odločitev Državne revizijske komisije oz. na položaj vlagatelja v tem postopku pravnega varstva.

c.

V kolikor bi bilo potrebno navedbe vlagatelja iz opredelitve do navedb naročnika o tem, da »je naročnik sprejel odločitev o oddaji naročila, ki je nezadostno obrazložena [...] ne v eni, temveč v številnih točkah« razumeti na način, da vlagatelj zatrjuje neobrazloženost izpodbijane odločitve tudi v drugih delih, kot le tistem, povezanim z razlogom za izključitev iz devetega odstavka 75. člena ZJN-3, Državna revizijska komisija pojasnjuje, da je s temi navedbami vlagatelj prepozen, posledično pa jih v tem postopku pravnega varstva ni mogoče upoštevati. Šesti odstavek 29. člena ZPVPJN namreč določa, da se lahko vlagatelj v treh delovnih dneh od prejema odločitve o zahtevku za revizijo opredeli do navedb naročnika, vendar v opredelitvi ne sme navajati novih kršitev, dejstev in predlagati novih dokazov, razen če dokaže, da jih brez svoje krivde ni mogel navesti ali predložiti v predrevizijskem postopku. Vlagateljeve navedbe v opredelitvi do navedb naročnika po vsebini predstavljajo nova dejstva, pri tem pa iz navedb ne izhajajo, da gre za dejstva, ki jih vlagatelj brez svoje krivde ni mogel navesti že v predrevizijskem postopku, niti tega vlagatelj v izpostavljeni vlogi ne dokaže.

II. Glede kršitve pravice do vpogleda

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da je naročnik kršil njegovo pravico do vpogleda v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika in v dokumentacijo naročnika (35. člen ZJN-3) in načelo transparentnosti (6. člen ZJN-3) s tem, ko je zavrnil njegovo zahtevo za vpogled.

Vlagatelj pojasnjuje, da je po objavi izpodbijane odločitve pri naročniku pravočasno vložil zahtevo za vpogled v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika in dokumentacijo naročnika, v kateri je konkretno navedel, v kaj želi vpogledati in opozoril na pravice, ki mu gredo po Ustavi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I in naslednji; v nadaljevanju: Ustava RS). Naročnika je pozval, da mu omogoči pravočasen vpogled v zahtevane podatke oz. dokumentacijo, saj bi bila vlagatelju vložitev zahtevka za revizijo, za katerega je aktivno legitimiran, ob zavrnitvi pravočasnega vpogleda onemogočena. Navedeno bi predstavljalo kršitev naročnikovih zakonskih obveznosti, kot tudi kršitev pravice do pravnega varstva (23. člen Ustave

RS) in pravice do pravnega sredstva (25. člen Ustave RS). Naročniku je pojasnil, da obstoj njegove pravice do vpogleda potrjuje tudi sodna praksa Sodišča EU, ki je o relevantnem vprašanju aktivne legitimacije zadnjič odločalo v zadevi št. C-771/19, skladno s katero je Državna revizijska komisija dne 21. 4. 2021 sprejela načelno pravno mnenje glede razlage prve alineje prvega odstavka 14. člena ZPVPJN in odstop od stališča 2. občne seje v letu 2007. Ob dejstvu, da ima vlagatelj aktivno legitimacijo za vložitev zahtevka za revizijo in izpodbijanje dopustnosti izbrane ponudbe ter ob dejstvu, da je pravica do vpogleda namenjena izvrševanju pravice do pravnega sredstva, tj. do vložitve zahtevka za revizijo (s tem v zvezi izpostavlja odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-330/2012 in sodbo sodišča EU v zadevi št. C-450/06) je vlagatelj naročnika v zahtevi opozoril, da ne more biti nikakršnega dvoma o tem, da ima v konkretnem primeru pravico do vpogleda tako v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika kot tudi v dokumentacijo naročnika. Na svoje navedbe iz zahteve se vlagatelj sklicuje in pri njih vztraja.

Ker je naročnik vlagatelju nezakonito onemogočil vpogled v celotno ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika, celotno korespondenco med naročnikom in izbranim ponudnikom ter vso dokumentacijo naročnika, vezano na preverjanje dopustnosti izbrane ponudbe oz. podatkov in navedb v njej, je bil vlagatelju onemogočen dostop do podatkov oz. dokumentov, na podlagi katerih bi lahko konkretizirano dokazal vse kršitve oz. neizpolnjevanje naročnikovih zahtev s strani izbranega ponudnika, posledično pa tudi možnost učinkovitega uveljavljanja pravnega varstva. Naročnik se je očitno postavil na stališče, da konkurenčni ponudnik v postopku javnega naročanja nima pravice izvedeti niti kaj je predmet ponudbe izbranega ponudnika niti drugih ključnih podatkov iz izbrane ponudbe, tj. podatkov o izpolnjevanju razpisnih pogojev. Vlagatelj zatrjuje, da mu je naročnik v celoti onemogočil vpogled tudi v tisto dokumentacijo izbranega ponudnika, ki skladno z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja predstavlja informacijo javnega značaja in zato ne more biti predmet prikrivanja (s tem v zvezi izpostavlja odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-133/2017). Vlagatelj navaja, da je stališče glede javnosti referenčnih poslov ponudnika, pridobljenih v postopku oddaje javnega naročila, zavzela tudi Državna revizijska komisija v zadevi št. 018-213/2016 in da morajo biti podatki o referenčnih delih in druga dokazila glede izpolnjevanja pogojev za sodelovanje v postopku oddaje javnega naročila, upoštevaje odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-048/2017, javni.

Vlagatelj predlaga, da naj mu Državna revizijska komisija omogoči vpogled v podatke oz. dokumente glede izkazovanja pogojev kadrovske sposobnosti ter referenc v ponudbi izbranega ponudnika. V nasprotnem primeru naj se glede vseh dokumentov, ki so bili predloženi s strani izbranega ponudnika, preveri vse morebitne pravne podlage, ki se nanašajo na vprašanje javnosti posameznih dokumentov ter v odločitvi o zahtevku za revizijo tovrsten pregled posameznih delov ponudbene dokumentacije tudi utemeljeno obrazloži.

Vlagatelj navaja, da ga naročnik z zavrnitvijo njegove zahteve za vpogled nezakonito ovira pri pridobivanju trditvene in dokazne podlage. Meni, da se naročnik želi izogniti obveznosti preveritve ponudbe izbranega ponudnika oz. jo prevaliti na Državno revizijsko komisijo. Naročnik ponudbe izbranega ponudnika očitno ni zadostno preverjal.

Onemogočen vpogled v zahtevane podatke pomeni tudi odvzem ustavno zagotovljene pravice do pravnega varstva oz. pravnega sredstva (23. člen Ustave RS in 25. člen Ustave RS) z aktom, ki je hierarhično pod Ustavo RS, kar pomeni protiustavnost pravnega akta oz. ravnanja. Vlagatelj poudarja, da pravno varstvo, ki ga ponudnikom zagotavlja ZPVPJN, ni omejeno oz. dopuščeno le glede dokumentacije, glede katere se naročnik arbitrarno odločil, da bo omogočil vpogled. Zavzeti stališče, da je pravno varstvo v javnih naročilih možno samo glede dokumentacije, do katere neizbranim ponudnikom dostop ni bil preprečen, po mnenju vlagatelja ni dopustno.

Vlagatelj zatrjuje, da je v obravnavanem primeru prišlo do kršitve pravice do učinkovitega pravnega varstva in temeljnih načel javnega naročanja.

Vlagatelj je prepričan, da bi bila morebitna odločitev naročnika oz. Državne revizijske komisije, ki ne bi sledila njegovemu zahtevku za revizijo, zgolj in izključno posledica nezmožnosti, da svoje revizijske navedbe podrobno substancira in dokaže, kar je posledica protipravne zavrnitve vpogleda s strani naročnika. Ker nekaterih dejstev in dokazov iz drugega odstavka 15. člena ZPVPJN ne more navesti ali predlagati, vlagatelj predlaga Državni revizijski komisiji, naj vlagatelju omogoči vpogled v celotno dokumentacijo in dovoli, da svoj zahtevek za revizijo v zakonskem roku dopolni ali spremeni. Podredno naj podroben vpogled v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika ter dokumentacijo naročnika, vezano na pregled ponudbe izbranega ponudnika, opravi Državna revizijska komisija, s čimer naj preveri izpolnjevanje vseh izpostavljenih pogojev za sodelovanje s strani izbranega ponudnika.

Izbrani ponudnik v izjasnitvi navaja, da je naročnik utemeljeno ocenil, da ponudba vlagatelja ni dopustna in je ravnal skladno s 35. členom ZJN-3, ko vlagatelju vpogleda ni omogočil. Zakonske podlage za drugačno ravnanje naročniku ne daje niti praksa Sodišča EU niti načelno pravno mnenje Državne revizijske komisije, na katera se sklicuje vlagatelj. Poudarja, da četudi vlagatelju vpogled v ponudbo izbranega ponudnika ni bil omogočen, vlagatelja to ne razbremeni obveznosti navajanja dejstev in predlaganja dokazov. Opozarja, da je predpogoj za to, da Državna revizijska komisija na podlagi petega odstavka 31. člena ZPVPJN omogoči vpogled, ugotovitev, da je vlagatelju dejansko bila kršena pravica do vpogleda v dokumentacijo, kot jo določa ZJN-3.

Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo odgovarja, da je, ne glede na vlagateljovo sklicevanje na različne pravne podlage, pravica do vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika določena v petem odstavku 35. členu ZJN-3. Pojasnjuje, da je v obravnavnem primeru opravil popoln pregled obeh prejetih ponudb. Ker je ugotovil, da vlagateljova ponudba ni dopustna, mu je upravičeno odrekel vpogled v ponudbo izbranega ponudnika. Navaja, da vlagatelj neutemeljeno povezuje aktivno legitimacijo za vložitev zahtevka za revizijo s pravico do vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika kljub dejstvu, da je njegova ponudba nedopustna. Naročnik poudarja, da je ravnal v skladu s petim odstavkom 35. člena ZJN-3 in ni kršil načel javnega naročanja, ki jih zatrjuje vlagatelj. Dodaja, da vlagatelj v uveljavljanju pravnega varstva ni bil onemogočen, saj v zahtevku za revizijo podrobno in obsežno navaja domnevne naročnikove napake pri presoji obeh ponudb. V zvezi z odločbo Informacijskega pooblaščenca, na katero se sklicuje vlagatelj, naročnik pojasnjuje, da je bila izdana na podlagi določb Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/06 – UPB in naslednji; v nadaljevanju: ZDIJZ), ki se pred pravnomočnostjo odločitve o oddaji javnega naročila ne uporablja. Navaja še, da tudi sklicevanje vlagatelja na odločitvi Državne revizijske komisije ni utemeljeno, saj se nanašata na drugačno dejansko stanje kot je v konkretnem primeru.

Vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika zatrjuje, da naročnik spregleda, da vlagatelj kršitve pravice do vpogleda ne utemeljuje (le) na načelnem pravnem mnenju Državne revizijske komisije, temveč primarno na praksi Sodišča EU – do česar se naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo ni opredelil. Vlagatelj vztraja, da obstoj njegove pravice do vpogleda temelji na sodni praksi Sodišča EU, ki je o relevantnem vprašanju aktivne legitimacije zadnjič odločalo v zadevi C-771/19 in navaja njeno vsebino, ki izhaja zlasti iz točk 28, 31, 32 in 38. Vlagatelj zatrjuje, da je potrebno navedeno prakso Sodišča EU obravnavati skupaj s sodbo Sodišča EU v zadevi C-450/06, sklicuje pa se tudi na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-330/2012. Vztraja pri svojih zatrjevanjih in poudarja, da je pravica do vpogleda po svoji naravi namenjena izvrševanju pravice do pravnega varstva, kar obratno pomeni, da vlagatelj za učinkovito izvrševanje te pravice nujno potrebuje tudi priznanje pravice do vpogleda.

Vlagatelj še navaja, da je bil primoran, četudi je v zahtevku za revizijo navajal naročnikove napake pri presoji prejetih ponudb, to storiti brez podatkovne in dokumentarne podlage iz ponudbe izbranega ponudnika, saj mu je naročnik nezakonito onemogočil vpogled zlasti v dokumentacijo izbranega ponudnika, povezano s kadrovskimi pogoji, referenčnim pogojem gospodarskega subjekta in tehnično sposobnostjo.

Vlagatelj vztraja tudi pri relevantnosti pravne prakse Informacijskega pooblaščenca. Navaja, da četudi drži, da so skladno s četrtem odstavkom 35. člena ZJN-3 dokumenti v zvezi z oddajo javnega naročila javni šele po pravnomočnosti odločitve o oddaji javnega naročila, to ne spremeni dejstva, da pravne ugotovitve pristojnih organov predstavljajo razlago prava, ki je relevantna in uporabljiva širše od posameznega postopka. Meni, da je enotna razlaga in uporaba prava eden temeljnih ciljev pravnega reda.

Vlagatelj vztraja pri predlogu, da mu Državna revizijska komisija dovoli zahtevani vpogled in dopolnitev ali spremembo zahtevka za revizijo oz. podredno, naj podroben vpogled v zahtevano dokumentacijo opravi Državna revizijska komisija.

Vlagateljeve navedbe o tem, da je naročnik kršil pravico do vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika in dokumentacijo naročnika je potrebno obravnavati z vidika 6. člena in 35. člena ZJN-3. 6. člen ZJN-3 (načelo transparentnosti javnega naročanja) določa, da mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem javnem postopku, kar se zagotavlja z objavami javnih naročil v Uradnem listu Evropske unije oz. na Portalu javnih naročil. Medtem, ko se to načelo nanaša na postopek oddaje javnega naročila kot celoto in znotraj tega zlasti na objave javnih naročil, dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila in postopek odpiranja ponudb, pa vprašanje varstva podatkov in vpogleda v dokumentacijo konkurenčnih subjektov ureja 35. člen ZJN-3.

Peti odstavek 35. člena ZJN-3 določa, da mora naročnik, če je izvedel popoln pregled vseh ponudb, po objavi odločitve o oddaji javnega naročila omogočiti vpogled v ponudbo izbranega ponudnika le tistim ponudnikom, ki so oddali dopustno ponudbo. Če naročnik ni opravil popolnega pregleda ponudb, pa mora omogočiti vpogled vsem ponudnikom.

Možnosti vpogleda v dokumentacijo ni mogoče razumeti kot abstraktne in neomejene pravice vlagatelja revizijskega zahtevka v smislu preverjanja pravilnosti naročnikove odločitve (kar je Državna revizijska komisija že večkrat zapisala, navedeno pa izhaja tudi iz odločitve v zadevi št. 018-330/2012, na katero se sklicuje vlagatelj). Namen vpogleda je v pridobitvi dodatnih informacij, ki jih vlagatelj potrebuje za učinkovito uveljavljanje pravnega varstva, kar je razvidno iz petega odstavka 31. člena ZPVPJN, ki določa, da če vlagatelj dejstev in dokazov, s katerimi se kršitve dokazujejo, v zahtevku za revizijo ne more navesti ali predlagati, ker meni, da mu je naročnik kršil pravico do vpogleda v dokumentacijo, mora v zahtevku za revizijo navesti dejstva in dokaze v zvezi z zatrjevano kršitvijo pravice do vpogleda v dokumentacijo. Uveljavljanje kršitve pravice do vpogleda v dokumentacijo je tako usmerjeno v možnost vlagatelja, da zadosti temu, kar zahteva drugi odstavek 15. člena ZPVPJN, tj. da lahko pripravi zahtevek za revizijo tudi z dejstvi in dokazi o kršitvah, ki se nanašajo na zakonitost naročnikove odločitve in ki vplivajo na njegov položaj v postopku oddaje naročila.

V obravnavanem primeru je naročnik, kot izhaja iz izpodbijane odločitve, javno naročilo oddal izbranemu ponudniku, za katerega je ugotovil, da izpolnjuje vse zahteve in pogoje iz razpisne dokumentacije, za ponudbo vlagatelja pa je ugotovil, da ni dopustna. Iz dokumentacije, ki je bila odstopljena Državni revizijski komisiji in v katero je le-ta vpogledala, izhaja, da je vlagatelj pri naročniku z vlogo z dne 15. 9. 2025 in z vlogo z dne 17. 9. 2025 zahteval vpogled v ponudbeno

dokumentacijo izbranega ponudnika in dokumentacijo naročnika ter da je naročnik njegovo zahtevo z dopisom z dne 18. 9. 2025 in z dopisom z dne 19. 9. 2025 zavrnil.

Ker iz izpodbijane odločitve izhaja, da je naročnik v konkretnem primeru opravil popoln pregled obeh ponudb in da je za ponudbo vlagatelja ugotovil, da ni dopustna, javno naročilo pa oddal izbranemu ponudniku, Državna revizijska komisija ugotavlja, da ni mogoče pritrditi vlagateljevim navedbam, da je naročnik s tem, ko mu vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika ni omogočil, ravnal v nasprotju s 6. členom in 35. členom ZJN-3. Kot je namreč razvidno iz petega odstavka 35. člena ZJN-3, mora naročnik v primeru, če je izvedel popoln pregled vseh ponudb, po objavi odločitve o oddaji javnega naročila vpogled v ponudbo izbranega ponudnika (ne pa tudi v svojo celotno spisovno dokumentacijo) omogočiti le tistim ponudnikom, ki so oddali dopustno ponudbo. Ker je v trenutku izdaje odločitve od oddaji naročila in prejema zahteve vlagatelja za vpogled v ponudbo izbranega ponudnika, kot že pojasnjeno, obstajala le naročnikova ocena o nedopustnosti vlagateljeve ponudbe, Državna revizijska komisija v takem položaju, glede na izrecno določbo petega odstavka 35. člena ZJN-3, ne more ugotoviti, da bi obstajala dolžnost naročnika vlagatelju omogočiti vpogled v ponudbo izbranega ponudnika in dokumentacijo naročnika, ki je neločljivo povezana s ponudbo izbranega ponudnika. Navedeno velja tudi za tiste informacije, za katere bi šlo ugotoviti, da so javne (v smislu, kot izhaja iz odločitev Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-213/2016 in 018-048/2017, na kateri se sklicuje vlagatelj) oz. tiste informacije, ki bi jih bilo mogoče po ZDIJZ opredeliti kot informacije javnega značaja (v smislu, kot izhaja iz odločbe Informacijskega pooblaščenca št. 090-133/2017, na katero se sklicuje vlagatelj). Tudi sicer gre s slednjimi v zvezi pritrditi naročniku, da se do pravnomočnosti odločitve v zvezi z oddajo javnega naročila določbe ZDIJZ ne uporabljajo (prim. četrti odstavek 35. člena ZJN-3 in odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-141/2022).

Ugotovljenega ne spremeni sklicevanje vlagatelja na prakso Sodišča EU in načelno pravno mnenje Državne revizijske komisije z dne 21. 4. 2021. Državna revizijska komisija pojasnjuje, da je dne 21. 4. 2021, na 3. (korespondenčni) občni seji Državne revizijske komisije v letu 2021, odstopila od stališča 2. občne seje v letu 2007 in sprejela naslednje stališče:

»[...]

Sodišče Evropske unije je v zadevi C-771/19, NAMA, v kateri je sprejelo sodbo z dne 24. marca 2021, razlagalo relevantne določbe Direktive 92/13/EGS. Sodišče Evropske unije je v omenjeni zadevi ugotovilo, da je treba določbe Direktive 92/13/EGS razlagati tako, da ima neizbrani ponudnik pravico uveljavljati vse razloge zoper dopustitev sodelovanja drugega ponudnika, vključno s tistimi, ki niso povezani z nepravilnostmi, zaradi katerih je bila njegova ponudba izključena (točka 41 navedene sodbe in izrek navedene sodbe). Enako razlogovanje je treba uporabiti tudi v zvezi z razlago Direktive 89/665/EGS, saj ta vsebuje smiselno enake določbe kot Direktiva 92/13/EGS.

Glede na navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da je treba prvo alinejo prvega odstavka 14. člena ZPVPJN razlagati ob upoštevanju predstavljene sodbe v zadevi C-771/19 in zato odstopiti od stališča 2. občne seje v letu 2007 ter sprejeti novo stališče občne seje, povezano z vprašanjem aktivne legitimacije v postopku pravnega varstva po določbah ZPVPJN.

Skladno z novim stališčem občne seje Državne revizijske komisije velja, da je treba v položaju, ko je naročnik kot edino izmed prejetih ponudb kot dopustno ponudbo štel ponudbo izbranega ponudnika ter sprejel odločitev o oddaji javnega naročila in oddal javno naročilo izbranemu ponudniku, vlagateljevo ponudbo pa zavrnil na podlagi ugotovitve, da ni dopustna, vlagatelju, četudi v postopku pravnega varstva ni izkazal naročnikovih kršitev pri zavrnitvi svoje ponudbe, priznati aktivno legitimacijo za izpodbijanje odločitve o oddaji naročila izbranemu ponudniku.

Vlagatelj, za katerega je naročnik ugotovil, da njegova ponudba ni dopustna, je v zahtevku za revizijo upravičen uveljavljati vse domnevne naročnikove kršitve pri pregledu ponudbe izbranega ponudnika, vključno s tistimi, ki niso povezane z nepravilnostmi, zaradi katerih je bila njegova ponudba zavrnjena.»

Strinja se Državna revizijska komisija, da je v skladu z navedenim stališčem vlagatelj, za ponudbo katerega je naročnik ugotovil, da ni dopustna, v zahtevku za revizijo upravičen uveljavljati vse domnevne naročnikove kršitve pri pregledu ponudbe izbranega ponudnika, vključno s tistimi, ki niso povezane z nepravilnostmi, zaradi katerih je bila njegova ponudba zavrnjena, ne strinja pa se z zatrjevanjem vlagatelja, da mu predstavljeno načelno pravno mnenje daje podlago za vpogled v zahtevano dokumentacijo. Izpostavljena sodba Sodišča EU in načelno pravno mnenje se namreč, kot že navedeno, nanašata na priznanje aktivne legitimacije vlagatelju, katerega ponudba ni dopustna, za izpodbijanje odločitve o oddaji naročila izbranemu ponudniku, s tem pa na (drug) institut, ki z ničemer ne posega v zakonsko urejeno pravico vlagatelja do vpogleda v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika, dokumentacijo naročnika ali celo tretjega ponudnika (prim. odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-104/2021). Vlagatelj se na predstavljeno načelno pravno mnenje in na sodbo Sodišča EU v obravnavanem primeru tako neutemeljeno sklicuje.

Ugotovljenega ne spremeni sklicevanje vlagatelja na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-330/2012, saj v sklicevani zadevi Državna revizijska komisija ni presojala pravilnosti ravnanja naročnika pri zavrnitvi pravice do vpogleda nedopustnemu ponudniku, pač pa je presojala, ali je bil vlagatelju vpogled v ponudbo izbranega ponudnika omogočen v obsegu, kot ga določajo pravila javnega naročanja.

V kolikor želi vlagatelj v okviru svojih navedb ex tunc prikazati, da je naročnik kršil peti odstavek 35. člena ZJN-3, ker naj bi vlagatelj v postopku pravnega varstva izkazal, da je predložil dopustno ponudbo, Državna revizijska komisija pojasnjuje, da bi moral naročnik šele v primeru, če bi se v postopku pravnega varstva izkazalo, da je vlagateljeva ponudba dopustna (do česar pa, kot bo pojasnjeno, ni prišlo), vlagatelju omogočiti vpogled v ponudbo izbranega ponudnika, če bi bili zato izpolnjeni pogoji (prim. npr. odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-198/2019). Šele v primeru torej, če bi se izkazalo, da je vlagateljeva ponudba dopustna in da bi mu moral naročnik bodisi po ponovljenem postopku pregledovanja in ocenjevanja ponudb bodisi znotraj postopka pravnega varstva (na podlagi petega odstavka 31. člena ZPVPJN) omogočiti vpogled v ponudbo izbranega ponudnika v delu, kot ga opredeljuje 35. člen ZJN-3, naročnik pa v takem položaju svojih dolžnosti ne bi izpolnil, bi bilo mogoče ugotavljati njegove kršitve v zvezi s pravico do vpogleda.

Kot neutemeljene Državna revizijska komisija zavrača tudi očitke vlagatelja, da mu naročnik ni omogočil vpogleda v svojo (tj. naročnikovo) dokumentacijo in pojasnjuje, da je že zapisala (npr. v odločitvi v zadevi št. 018-036/2020), da je potrebno peti odstavek 35. člena ZJN-3 razlagati na način, da mora naročnik vlagatelju sicer omogočiti vpogled v dokumentacijo naročnika, ki je neločljivo povezana s ponudbo izbranega ponudnika (zakaj v obravnavanem primeru ta obveznost naročnika ne obstoji, je Državna revizijska komisija že pojasnila), vendar pa to ne pomeni, da iz petega odstavka 35. člena ZJN-3 izhaja podlaga, da bi se vlagatelj seznanil s celotno dokumentacijo o vodenju postopka.

V kolikor bi bilo potrebno navedbe vlagatelja o protiustavnosti zakona, ki ureja pravico do vpogleda oz. z njo povezana ravnanja naročnika razumeti na način, da vlagatelj predlaga presojo ustavnosti in zakonitosti petega odstavka 35. člena ZJN-3 Državna revizijska komisija pojasnjuje, da ni eden od upravičenih predlagateljev, ki lahko začne postopek za oceno ustavnosti in zakonitosti predpisa ali splošnega akta, izkazati pa ne more niti zahtevanega pravnega interesa

(prim. 23., 23a. in 24. člen Zakona o ustavnem sodišču, Uradni list RS, št. 15/1994 s sprem.)
(prim. odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-138/2021).

Ker v obravnavanem primeru ni mogoče ugotoviti, da je naročnik z zavrnitvijo vlagateljeve zahteve za vpogled kršil prej omenjene določbe ZJN-3 ali pravice, ki mu jih s tem povezano zagotavlja Ustava RS, posledično Državna revizijska komisija tudi ni ugodila predlogu vlagatelja, naj se mu na podlagi petega odstavka 35. člena ZPVPJN omogoči vpogled v ponudbo izbranega ponudnika in dopolnitev zahtevka za revizijo.

Upošteva se navedeno in ob upoštevanju, da ima vlagatelj v postopku pravnega varstva primarno interes, da se razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila (prim. druga alineja prvega odstavka 28. člena ZPVPJN in druga alineja prvega odstavka 39. člena ZPVPJN), in ne da vpogleda v dokumentacijo ter ob upoštevanju načela hitrosti (9. člen ZPVPJN), je Državna revizijska komisija, na podlagi vlagateljevih konkretiziranih navedb glede posameznih zahtev oz. pogojev za sodelovanje, ki naj jih izbrani ponudnik ne bi izpolnjeval, z namenom zagotavlja učinkovitega pravnega varstva sama vpogledala v ponudbo izbranega ponudnika. Takšna odločitev Državne revizijske komisije je skladna z dosedanja prakso Državne revizijske komisije in s prakso Sodišča EU (kot izhaja iz zadeve C-450/06; Varec SA) ter je namenjena zagotavljanju učinkovitega pravnega varstva, predlagal pa jo je tudi vlagatelj v zahtevku za revizijo.

III. Glede ponudbe izbranega ponudnika

Naročnik je v odločitvi o oddaji naročila navedel »*Izbrana ponudba po naročnikovi presoji izpolnjuje vse razpisane zahteve in pogoje iz razpisne dokumentacije in je po razpisanem merilu za ocenjevanje ponudb ekonomsko najugodnejša.*«

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da naročnik ni ravnal pravilno, ko je ponudbo izbranega ponudnika ocenil za dopustno, saj izbrani ponudnik ne izpolnjuje pogojev za sodelovanje, določenih v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Kot je Državna revizijska komisija pojasnila že v odločitvi v zadevi št. 018-023/2021, vlagatelja okoliščina, da mu vpogled v ponudbo izbranega ponudnika skladno s 35. členom ZJN-3 ni bil omogočen (kot ugotovljeno zakonito), ne razbremeni obveznosti navajanja pravno - relevantnih dejstev in predlaganja dokazov. V odločitvah v zadevah št. 018-124/2024 in 018-114/2025 je pojasnila tudi, da je dolžnost vlagatelja, da izpostavi posamezno zahtevo in konkretizira, v katerem delu naj ta ne bi bila izpolnjena, torej konkretizira sume domnevnih kršitev, ki bi lahko vplivali na oceno dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika, vsaj do te mere, da lahko Državna revizijska komisija vpogleda v konkreten ponudbeni dokument in preveri izpolnjevanje posameznega konkretnega elementa zahteve.

a.

Vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika zatrjuje, da je naročnikova odločitev o zahtevku za revizijo vsebinsko prazna, neobrazložena in nedokazana, kot take pa je ni mogoče preizkusiti. Odločitev po zatrevanju vlagatelja spominja na vnaprej odločen proces, ko se ne ve, o čem se odloča, rezultat postopka pa je odločen in posameznim subjektom vnaprej znan. Naročnik sodelujočih gospodarskih subjektov in kadrov ne imenuje, za slednje ne navede, kdo jih zagotavlja, prav tako ne navede, kakšne reference se zanje uveljavlja oz. kateri gospodarski subjekti naj bi izbranemu ponudniku zagotavljali zahtevano ključno mehanizacijo.

Vlagatelj izpostavlja, da mora biti vsak akt organa obrazložen, obrazložitev ne sme biti le splošna, razlogi za odločitev pa ne morejo biti prvič izraženi šele pred organom pravnega varstva (s tem v zvezi izpostavlja odločitvi Sodišča EU v zadevah T-183/10 in T-165/12).

Vlagatelj meni, da so mu pravna sredstva zagotovljena le navidezno, saj glede na ravnanja naročnika ne ve in ne more vedeti, katere kadre in katere reference kadrov in gospodarskega subjekta je naročnik izbranemu ponudniku priznal kot ustrezne. Vlagatelju je kršena tudi pravica enakega varstva pravic (22. člen Ustave RS), zlasti pa pravica do pravnega sredstva (25. člen Ustave RS) in pravica do sodnega varstva (23. člen Ustave RS).

Izpostavlja, da naročnik ni podal nobene konkretne navedbe niti predložil nobenega dokaza o tem, da bi izbrani ponudnik izpolnjeval sporne pogoje. Poudarja, da mora naročnik najkasneje v (pred)revizijskem postopku dokazati vso relevantno stanje, na katerega je oprl svojo odločitev o oddaji javnega naročila, česar naročnik ni storil. Navaja, da se naročnik sicer sklicuje na ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika, a ne pojasni, kaj konkretno naj bi iz nje izhajalo, torej katere kadre in katere reference uveljavlja izbrani ponudnik ter kateri gospodarski subjekt jih zagotavlja, pojasni pa tudi ne, da bi izvedel kakršne koli preverbe v zvezi s ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika.

Poudarja, da podatki o tem, kateri gospodarski subjekti so udeleženi v posamezni ponudbi, ne morejo predstavljati poslovne skrivnosti, so javni in bi morali biti razvidni iz naročnikove odločitve. Zatrjuje, da je naročnik s svojim ravnanjem kršil načelo transparentnosti in načelo javnosti (12. člen ZPVPJN).

Vlagatelj v vlogi z dne 27. 11. 2025 navaja, da že sama potreba Državne revizijske komisije po pojasnilih in dokumentaciji naročnika ter njegov odgovor jasno izkazuje, da naročnikova odločitev o zahtevku za revizijo ni ustrezno utemeljena, konkretizirana, obrazložena in dokazana. Vlagatelj meni, da naročnik opisane pomanjkljivosti odločitve o zahtevku za revizijo ne more naknadno sanirati s podajanjem novih navedb in predložitvijo novih dokazov, saj ni izkazal, da je te dokaze izvedel in do njih dostopal že ob pregledu ponudbe izbranega ponudnika. Vlagatelj ponovno izpostavlja sodbi Sodišča EU. Navaja, da enako presojo, kot jo zatrjuje (nezakonitost odločitve o oddaji naročila ker naročnik pred njenim sprejemom ni razjasnil dejanskega stanja), narekuje tudi praksa Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-159/2016 in 018-164/2015. Vztraja, da naročnik ni pojasnil, da bi izvedel kakršnekoli preverbe v zvezi s ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika, čeprav je v odločitvi o zahtevku za revizijo navedel, da naj bi bile te relevantne za presojo njegove sposobnosti.

Naročnik v vlogi z dne 4. 12. 2025 pojasnjuje, da je pri odločanju o zahtevku za revizijo in sprejemu odločitve postopal skladno z 28. členom ZPVPJN. Opreديل se je do vseh navedb vlagatelja in ustrezno utemeljil svoja stališča, pri tem pa glede vpogleda upošteval omejitve iz 35. člena ZJN-3. Poudarja, da kot naročnik in referenčni naročnik v ponudbi izbranega ponudnika uveljavljanih referenčnih poslov razpolaga s poznanimi dejstvi, dokazi in okoliščinami v zvezi z njihovo izvedbo, zato je v resničnost navedb izbranega ponudnika prepričan, kar je navedel tudi v analizi o pregledu ponudbe. Navaja, da s predloženimi pojasnili in dokumentacijo le podrobneje izkazuje resničnost navedb v ponudbi izbranega ponudnika.

Vlagatelj v vlogi 10. 12. 2025 vztraja pri svojih dosedanjih navedbah in očitkih.

V zvezi z vlagateljevimi navedbami, da naročnikova odločitev o zahtevku za revizijo ne vsebuje razlogov o odločilnih dejstvih, vezanih na očitke o pomanjkljivostih v ponudbi izbranega ponudnika in da je kot taka vsebinsko prazna (pavšalna, neobrazložena in nedokazana) Državna revizijska komisija pojasnjuje, da je iz prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, ki določa pooblastila Državne revizijske komisije za odločanje v revizijskem postopku, razvidno, da Državna revizijska komisija v revizijskem postopku odloča o (ne)utemeljenosti zahtevka za revizijo, ki je vloga, s katero vlagatelj uveljavlja kršitve zoper ravnanja naročnika v postopku javnega naročanja (prim. prvi odstavek 5. člena ZPVPJN in drugi odstavek 15. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija v revizijskem postopku, kot je pojasnila že v določitvi v zadevi št. 018-075/2025, torej ne odloča o tem, ali je naročnikova odločitev o zavrnitvi zahtevka za revizijo zakonita in utemeljena, temveč odloča, ali je utemeljen ali ne zahtevek za revizijo. To izhodišče potrjuje tudi institut molka naročnika (četrty odstavek 28. člena ZPVPJN), saj mora Državna revizijska komisija tudi v primeru molka (če so izpolnjene procesne predpostavke) zahtevek za revizijo sprejeti v vsebinsko obravnavo.

Vlagatelj si z morebitno ugotovitvijo utemeljenosti izpostavljenih očitkov v zvezi z odločitvijo o zahtevku za revizijo tudi sicer ne bi mogel v ničemer izboljšati položaja v zvezi z oddajo zadevnega javnega naročila; tega bi si lahko vlagatelj izboljšal le, če bi se ugotovilo, da je zahtevek za revizijo utemeljen. To pomeni, da vlagateljeve navedbe, da naročnikova odločitev o zahtevku za revizijo ne vsebuje razlogov o odločilnih dejstvih in da je (posledično) vsebinsko prazna, neobrazložena in nedokazana, niso pravno odločilne za rešitev spora v zvezi z izpodbijano odločitvijo o oddaji javnega naročila, zato se Državna revizijska komisija do njih ni vsebinsko opredeljevala. Ker vlagatelj izvršuje pravico do pravnega sredstva in uveljavlja pravno varstvo z zahtevkom za revizijo zoper odločitev o oddaji naročila (kar je storil), ne pa z opredelitvijo do navedb naročnika, mu pravice, ki mu jih zagotavlja Ustava RS in na katere se sklicuje, niso bile kršene.

Navedenega ne spremeni sklicevanje vlagatelja na prakso Sodišča EU in Državne revizijske komisije, saj v nobeni od sklicevanih zadev ni bilo obravnavano vprašanje pravilnosti ravnanj naročnika pri pripravi odločitve o zahtevku za revizijo, ki jih kot sporne v okviru tega očitka zatrjuje vlagatelj. V sodbah Sodišča EU je bilo obravnavano vprašanje zadostnosti obrazložitve odločitve o oddaji naročila v delu, ki se nanaša na razloge za zavrnitev ponudbe ponudnika, zoper katero je ponudniku zagotovljeno pravno varstvo, v odločitvah Državne revizijske komisije pa vprašanje dopustnosti predložitve dokazil s strani izbranega ponudnika tekom predrevizijskega postopka oz. vprašanje pravilnosti naročnikove ugotovitve o skladnosti predmeta javnega naročila s tehničnimi specifikacijami.

V zvezi z navedbami vlagatelja o naročnikovi podaji pojasnil in dokumentacije v postopku pravnega varstva, Državna revizijska komisija pojasnjuje, da ZPVPJN v 33. členu določa, da mora (med drugim) naročnik v postopku oddaje javnega naročila Državni revizijski komisiji na njeno zahtevo posredovati dodatna pojasnila in dokumentacijo ter ji omogočiti seznanitev z dejanskimi razmerami v zvezi s postopkom oddaje javnega naročila. V primeru, ko vlagatelj vloži zahtevek za revizijo zoper odločitev o oddaji javnega naročila, se lahko že po naravi stvari (gl. tudi 6. točko prvega odstavka 15. člena ZPVPJN) upošteva le dejansko stanje do sprejema odločitve o oddaji naročila, ne pa tudi kasneje nastalih dejstev. Državna revizijska komisija pojasnjuje, da se pojasnila in dokumentacija, ki jo je Državni revizijski komisiji na njen poziv posredoval naročnik, nanaša na dejansko stanje glede referenčnih poslov, izvedenih pred potekom roka za prejem ponudb in pred sprejemom izpodbijane odločitve.

Glede sklicevanja vlagatelja na načelo javnosti iz 12. člena ZPVPJN, v zvezi z razkritjem imen oz. nazivov subjektov, udeleženih v ponudbi izbranega ponudnika, Državna revizijska komisija pojasnjuje, da postopek pravnega varstva še ni zaključen, zato je vlagateljevo sklicevanje na navedeno zakonsko določbo, ki organom pravnega varstva v postopkih oddaje javnih naročil (med drugim) zapoveduje, da morajo (še) po končanem postopku pravnega varstva zagotoviti javnost svojih odločitev in dokumentacije, na podlagi katere so bile odločitve sprejete, neutemeljeno (prim. odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-075/2020). Če gre navedbe vlagatelja v obravnavanem delu razumeti na način, da vlagatelj z njimi zatrjuje, da naročnik v odločitvi o oddaji javnega naročila ni predstavil subjektov, ki sodelujejo v ponudbi izbranega ponudnika (podizvajalci, zmogljivosti, kadri) in ni pojasnil, kako je izvedel pregled

ponudb, Državna revizijska komisija ugotavlja, da je vlagatelj s temi navedbami prepozen, saj po vsebini predstavljajo nova dejstva, za katera ne izkaže, da jih brez svoje krivde ni mogel navesti že v zahtevku za revizijo (prim. šest odstavek 29. člena ZPVJN). Kljub temu Državna revizijska komisija pripominja, da naročniku kršitve tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 v izpostavljenem obsegu ne bi bilo mogoče očitati, saj je v izpodbijani odločitvi navedel, da je ponudba izbranega ponudnika dopustna in ekonomsko najugodnejša (s čemer je navedel značilnosti in prednosti izbrane ponudbe), navedel pa je tudi, katerima ponudnikoma v skupnem nastopu oddaja javno naročilo (s čemer je navedel ime uspešnega ponudnika). Predstavitve drugih subjektov v odločitvi o oddaji javnega naročila mu ZJN-3 ne nalaga (prim. odločitev Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-126/2024 in 018-092/2025).

b.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo citira celotno vsebino pogojev za vodjo del (zap.št. 1), strokovnjaka za zgornji ustroj železniške proge (zap.št. 2), strokovnjaka za spodnji ustroj železniške proge (zap.št. 3), strokovnjaka za TK naprave (zap.št. 4), strokovnjaka za premostitvene objekte (zap.št. 5) in strokovnjaka za predore (zap.št. 6) točke 3.2.3.2 točke 3.2.3 *Tehnična in strokovna sposobnost* podpoglavja 3.2 *Pogoji za sodelovanje* poglavja 3 *Pogoji in merila za izbor ponudb* iz dokumenta *Navodila za pripravo ponudbe* (v nadaljevanju: točka 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila). Izpostavlja, da je naročnik v zvezi s kadrovskimi pogoji določil, da morajo referenčni kadri, ki izkažejo zahtevano referenco, večino del, za katera izkazujejo referenco, prevzeti v dejansko izvedbo, lahko pa dela izvajajo tudi s pomočjo pomočnikov, ki izpolnjujejo naročnikove zahteve. Zatrjuje, da izbrani ponudnik navedenih pogojev ne izpolnjuje.

Dalje vlagatelj navaja referenčni pogoj za gospodarski subjekt iz točke 3.2.3.3 točke 3.2.3 *Tehnična in strokovna sposobnost* podpoglavja 3.2 *Pogoji za sodelovanje* poglavja 3 *Pogoji in merila za izbor ponudb* iz dokumenta *Navodila za pripravo ponudbe* (v nadaljevanju: točka 3.2.3.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila). Izpostavlja, da je naročnik v zvezi z referenčnim pogojem določil tudi, da mora gospodarski subjekt, ki dokazuje izpolnjevanje pogoja, pri izvedbi del dejansko sodelovati. Zatrjuje, da izbrani ponudnik navedenega pogoja ne izpolnjuje.

Vlagatelj nadalje zatrjuje, da nobeden od partnerjev izbranega ponudnika, tj. niti VOC Celje d.o.o., Celje niti IMP d.d., Ljubljana ne izvaja projektov na železniški infrastrukturi niti v zadnjih desetih letih pred objavo predmetnega javnega naročila ni nobeden od njiju izvedel projekta novogradnje, nadgradnje ali rekonstrukcije na javni železniški infrastrukturi. Enako velja tudi za njune kadre oz. kadre, s katerimi sodelujeta. S temi navedbami v zvezi se sklicuje na vsebino spletnih strani navedenih družb. Navaja, da iz slednjih izhaja, da se družba VOC Celje d.o.o., Celje ukvarja izključno s cestno infrastrukturo, družba IMP d.d., Ljubljana pa s študijami in projektiranjem, inženiringom in svetovanjem, izvedbo, nadzorom, protipožarnimi sistemi in kogeneracijo, reference na področju infrastrukture pa obsegajo pretežno plinovode. Pojasnjuje, da je tudi sicer v gradbeni stroki splošno znano, da nobena od navedenih družb niti kadri, s katerimi sodelujeta, ne izvaja projektov železniške infrastrukture, niti ni na portalu javnih naročil objavljeno nobeno javno naročilo, s katerim bi bila navedenima družbama (v katerikoli vlogi) oddana izvedba del na javni železniški infrastrukturi (enako velja tudi v vseh drugih državah, družbi torej ne razpolagata z referenco del na javni železniški infrastrukturi v tujini).

Vlagatelj navaja, da glede na splošno znane informacije sklepa, da izbrani ponudnik v predmetnem postopku javnega naročanja sodeluje s podizvajalcem Riko d.o.o., Ljubljana. Iz spletne strani navedene družbe sicer izhaja, da naj bi se ukvarjala tudi z izvedbo projektov železniške infrastrukture, vendar pa vlagatelj opozarja, da je ključno in splošno znano dejstvo, da

je navedena družba zgolj inženiring podjetje, ki prevzetih del dejansko ne izvede samo, temveč jih v celoti odda v podizvajanje oz. jih v primeru skupnega nastopa izvedejo preostali partnerji v skupni ponudbi. Niti družba Riko d.o.o., Ljubljana niti njeni kadri oz. kadri, s katerimi sodeluje, ne razpolagajo z referenco izvedbe del na javni železniški infrastrukturi, pri kateri bi dolžina železniške proge, izvedene v okviru enega projekta (pogodbe) znašala vsaj 6 km, referenčno delo pa bi bilo izvedeno v vsebini in obliki, skladni z zahtevami TEN-T omrežja.

Vlagatelj zatrjuje, da izbrani ponudnik ne izpolnjuje niti referenčnega pogoja niti kadrovskih pogojev, saj ni predložil referenc, ki bi v celoti izpolnjevale zahteve, kot jih je določil naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Četudi je izbrani ponudnik v ponudbi predložil reference, iz opisa katerih bi izhajalo, da izpolnjujejo referenčni pogoj naročnika, po prepričanju vlagatelja pri teh referencah ne gre za referenčne posle, ki bi v celoti ustrezali referenčnim zahtevam naročnika. Navedeno bi po prepričanju vlagatelja pokazala podrobnejša analiza priglašenih referenčnih poslov. Glede na standardni način poslovanja družbe Riko d.o.o., Ljubljana, je vlagatelj prepričan, da izbrani ponudnik prav tako ne izpolnjuje naročnikih zahtev glede prevzema del v dejansko izvedbo oz. dejanskega sodelovanja pri izvedbi del. Navedeni zahtevi po prepričanju vlagatelja nujno pomenita, da so morali kadri in gospodarski subjekt, ki uveljavljajo reference, le te dejansko pridobiti s svojim delom, saj naročnik očitno zahteva povezavo med imetništvom reference in izvajanjem del, ki so predmet reference.

Vlagatelj glede na javno dostopne in splošno znane podatke sklepa, da izbrani ponudnik za izpolnitev referenčnih zahtev pri kadrovskih pogojih iz podtočk 1 – 4 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in referenčnega pogoja za gospodarski subjekt iz točke 3.2.3.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila uveljavlja referenčni posel *Nadgradnja glavne železniške proge št. 20 Ljubljana – Jesenice – D.M. na odseku Podnart – Lesce Bled*. Poudarja, da tega posla ni izvedla družba Riko d.o.o., Ljubljana, temveč ga je v celoti oddala v podizvajanje podizvajalcu, ta pa ga je razdrobil in nadalje oddal v podizvajanje svojim manjšim podizvajalcem.

Vlagatelj navaja, da si družba Riko d.o.o., Ljubljana ne more lastiti reference za posel, ki ga ni izvedel niti njen podizvajalec, temveč podizvajalci njenega podizvajalca, kar pomeni, da družba sama dejanskih izvajalcev posla ni nadzirala ali jih usmerjala. Z referenčnim poslom je tako povezana le na papirju, dejansko pa ga ni izvajala in posledično nima nikakršnih izkušenj, ki bi jih pridobila pri izvajanju predmetnega referenčnega posla. Izbrani ponudnik torej z referenco gospodarskega subjekta ne razpolaga. Navedeno po mnenju vlagatelja še toliko bolj to velja za njene kadre. Poudarja, da upošteva prakso Državne revizijske komisije referenc glede na njihovo naravo ni mogoče obravnavati kot zmogljivosti, ki bi si jih bilo mogoče izposoditi od drugih gospodarskih subjektov (in še toliko bolj ne drugih kadrov). Reference niso kapacitete, ampak so tesno povezane z osebo ponudnika in njegovim personalnim substratom, kar po mnenju vlagatelja izhaja tudi iz prvega odstavka 81. člena ZJN-3 in odločitve Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-043/2017. Ob sklicevanju na sodbo Sodišča EU v zadevi št. C-315/01 (točka 66) navaja, da je referenca po svoji naravo dokazilo, da je ponudnik sposoben izvesti javno naročilo v zahtevanem obsegu in kvaliteti, saj z njo dokazuje, da je istovrstno gradnjo ali storitev v preteklosti že večkrat uspešno izvedel oz. dobavil blago.

Vlagatelj zatrjuje, da izbrani ponudnik ne razpolaga s kadri, ki bi imeli referenco novogradnje, nadgradnje ali rekonstrukcije premostitvenega objekta na infrastrukturi, pri čemer bi znašala vrednost del izvedenega premostitvenega objekta najmanj 300.000,00 EUR brez DDV ali referenco rekonstrukcije predora na infrastrukturi, pri čemer bi dolžina predora znašala najmanj 80 m.

Dalje zatrjuje, da v ponudbi izbranega ponudnika priglašen kader

- ne razpolaga z referencami, ki bi ustrezale referenčnemu pogoju,

- ni dejansko opravljal funkcij oz. nalog, kot jih je zahteval naročnik,
- na uveljavljanih referenčnih poslih ni izvajal del na javni železniški infrastrukturi, pri kateri bi dolžina železniške proge, izvedene v okviru enega projekta (pogodbe) znašala vsaj 6 km, referenčno delo pa bi bilo izvedeno v vsebini in obliki, skladni z zahtevami TEN-T omrežja.

V izkaz svojih navedb vlagatelj predlaga vpogled v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika in podrobnejšo analizo priglašenih referenčnih poslov z vpogledom v javno dostopne podatke referenčnih poslov kot tudi z imenovanjem izvedenca, ki bo preučil dokumentacijo, povezano s priglašenimi referenčnimi posli in podal mnenje, ali so priglašeni referenčni posli obsegali dela, kot jih je zahteval naročnik v okviru referenčnega pogoja oz. ki naj analizira podatke o referenčnih poslih in poda mnenje, kaj so referenčni posli obsegali. Vlagatelj navaja, da zaradi kršitve pravice do vpogleda ne more predložiti podrobnejših dokazov oz. ne more podrobneje substancirati svojih revizijskih navedb. Trditve, ki jih podaja v zahtevku za revizijo predstavljajo negativna dejstva, glede dokazovanja katerih velja obrnjeno dokazno breme (s tem v zvezi izpostavlja sodbo Vrhovnega sodišča RS v zadevi II Ips 706/2008), kar pomeni, da mora nasprotno dokazati naročnik.

Izbrani ponudnik v izjasnitvi navedbe vlagatelja zavrača in poudarja, da je v ponudbi uveljavljal ustrezno referenco gospodarskega subjekta in da je nominalno vse zahtevane kadre, z vsemi zahtevanimi referencami, ki v celoti izpolnjujejo naročnikove zahteve. Sklicevanje na spletne strani gospodarskih subjektov označuje za neustrezno in meni, da je relevantna podlaga za presojo referenc dokumentacija, predložena v okviru ponudbe. Navaja, da je relevantni gospodarski subjekt uveljavljano referenco pridobil z lastnim izvajanjem del oz. angažmajem na referenčnem poslu, vse v skladu z ustaljeno prakso Državne revizijske komisije. Ker je referenčni naročnik priglašenih referenčnih poslov naročnik v predmetnem postopku, ima sam vse potrebne podatke glede ustreznosti priglašenih referenčnih poslov izbranega ponudnika. Izpostavlja vsebino referenčnega pogoja in prakso Državne revizijske komisije glede priznavanja referenc. Navaja, da vlagatelj svojih revizijskih navedb ni v ničemer dokazal in da sklicevanje na obrnjeno dokazno breme v konkretnem primeru ne pride v poštev.

Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo navaja, da niso utemeljene pa tudi ne izkazane navedbe vlagatelja, da izbrani ponudnik v ponudbi ni izkazal izpolnjevanja referenčnega pogoja iz točke 3.2.3.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Pojasnjuje, da je izbrani ponudnik v ponudbi priglasil zahtevano referenco gospodarskega subjekta, v okviru katere je znašala dolžina železniške proge, izvedene v okviru enega projekta, vsaj 6 km, dela pa so bila povsod, kjer je bilo zahtevano, izvedena v vsebini in obliki, skladni z zahtevami TEN-T omrežja. Dalje navaja, da so spletne strani posameznih gospodarskih subjektov namenjene predstavitvi njihovega delovanja, ne predstavljanju relevantnih podatkov v postopkih oddaje javnih naročil. Tako ne predstavljajo dokazila o tem, s kakšnimi izkušnjami in referencami ti subjekti razpolagajo, saj je relevantna izključno ponudbena dokumentacija in preverbe, ki jih v povezavi s posameznim javnim naročilom opravi naročnik.

Naročnik pojasnjuje, da izbrani ponudnik v ponudbi sodeluje s podizvajalcem »AA«, za katerega je predložil obrazec *Referenčno potrilo gospodarskega subjekta*, skladen s predlogo in potrjen s strani naročnika referenčnih del – naročnika predmetnega javnega naročila, ki potrjuje izpolnjevanje zahtev naročnika. Podizvajalec je v referenčnem poslu nastopal kot izvajalec (brez partnerjev), torej gre za nosilca reference in mu pripada referenca za celoten posel. Podizvajalec, ki dokazuje izpolnjevanje referenčnega pogoja, pri izvedbi del dejansko sodeluje. Navaja, da vlagatelj domnev glede identitete subjekta Riko d.o.o., Ljubljana in naziva priglašenega referenčnega posla gospodarskega subjekta ni z ničemer izkazal. Očitek vlagatelja, da referenčni

posel ne izpolnjuje naročnikovih zahtev označuje za pavšalen. Opozarja, da je trditveno – dokazno breme na vlagatelju.

Dalje naročnik pojasnjuje, da vlagatelj napačno tolmači točko 3.2.3.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in da iz nje ne izhaja, da bi moral gospodarski subjekt, ki uveljavlja reference, le-te pridobiti s svojim delom. Naročnik je zahteval, da mora ta gospodarski subjekt pri izvedbi del v okviru konkretnega javnega naročila dejansko sodelovati, kar podizvajalec bo, kot izhaja iz obrazca *Podatki o gospodarskem subjektu*.

Pojasnjuje, da je vodilni partner naročniku odgovoren za dobro in kvalitetno izvedbo posla, v fazi izvedbe prevzetega posla pa, četudi sam neposredno ne izvede vseh del, nad svojimi podizvajalci izvaja nadzor pred potrditvijo in prevzemom (ter plačilom) ustrezno opravljenih del, zaradi česar je mogoče šteti, da je njegova udeležba v poslu tako intenzivna, da mu je mogoče pripisati referenco za celoten obseg posla (s tem v zvezi izpostavlja odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-033/2020). Navaja, da je dolžan, četudi bi držale navedbe vlagatelja, da referenčnega posla ni izvedel podizvajalec izbranega ponudnika, ampak njegovi podizvajalci (česar vlagatelj ne izkaže), upoštevati reference, saj gre referenčni posel šteti za njegovega lastnega v celotnem obsegu (čeprav vseh del ni izvedel neposredno sam, ampak so glavnino izvedli podizvajalci tega subjekta, ki v tem poslu ne nastopajo). Takšnega načina priznavanja referenc naročnik z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila ni omejil, saj ni zahteval, da morajo v ponudbi sodelovati vsi subjekti iz referenčnega posla niti, da se bo ponudnikom referenca priznala le za tista dela, ki so jih izvedli neposredno sami.

Naročnik navaja, da je izbrani ponudnik v svoji ponudbi nominiral vse zahtevane kadre, strokovnjake »A«, »B«, »C«, »D«, »E« in »F«, ki izpolnjujejo vse zahteve iz zap.št. 1 - 6 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in da je zanje predložil vsa zahtevana dokazila. Na referenčnih projektih, kjer je bilo zahtevano, je znašala dolžina železniške proge, izvedene v okviru enega projekta, vsaj 6 km, dela pa so bila povsod, kjer je bilo zahtevano, izvedena v vsebini in obliki, skladni z zahtevami TEN-T omrežja. Naročnik navaja tudi, da niso utemeljene pa tudi ne izkazane navedbe vlagatelja, da izbrani ponudnik v ponudbi ni izkazal izpolnjevanja referenčnega pogoja iz točke 3.2.3.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Enako navaja tudi glede navedb vlagatelja, s katerimi slednji oporeka priglašenim kadrom in njihovim referencam.

Naročnik zaključuje, da je vlagatelj v svojih trditvah, da izbrani ponudnik ne izpolnjuje zahtevanih (referenčnih in kadrovskih) pogojev, pavšalen in da teh navedb ne dokaže (s tem v zvezi izpostavlja odločitvi Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-023/2021 in 018-138/2023). Meni, da izvedba dokaza z imenovanjem izvedenca, ni potrebna, saj je dejansko stanje, relevantno za odločitev o zahtevku za revizijo, razjasnjeno in potrjeno z izvedenimi dokumenti – dokazi in nesporno vidno iz celotnega spisa predmetnega javnega naročila. Dodaja še, da vlagatelj predloga ni ustrezno substanciral, saj ni pojasnil, katera pravno odločilna dejstva naj bi se s pomočjo tega dokaza ugotovila in dokazala.

Vlagatelj se v opredelitvi do navedb naročnika ne strinja z naročnikom, da spletne strani posameznih gospodarskih subjektov ne predstavljajo dokazila o tem, s kakšnim izkušnjami in referencami ti subjekti razpolagajo ter da je relevantna zgolj ponudbena dokumentacija ter z njo povezane preverbe naročnika.

Meni, da naročnik zavajajoče navaja, da je podizvajalec izbranega ponudnika »AA«, ki je izbranemu ponudniku zagotovil referenco gospodarskega subjekta, v referenčnem poslu nastopal kot izvajalec brez partnerjev, torej da gre za nosilca reference, zaradi česar naj bi mu ta v celoti pripadala. Naročnik namreč pri tem zamolči ključen podatek, da vlagatelj ni navajal, da bi ta

subjekt referenčni posel izvedel s partnerji, pač pa je zatrjeval, da ga je v celoti izvedel s podizvajalcem, ta pa v celoti nadalje s svojimi podizvajalci. Navedbe naročnika, da vlagatelj »ugiba« o tem, ali je izbrani ponudnik predložil (ustrezne) reference, so po mnenju vlagatelja neprimerne, saj je naročnik tisti, ki je vlagatelju protipravno onemogočil pridobitev potrebne trditvene in dokazne podlage za učinkovito uveljavljanje pravnega varstva. Vlagatelj vztraja, da trditve, podane v zahtevku za revizijo predstavljajo negativna dejstva, glede dokazovanja katerih velja obrnjeno dokazno breme.

Vlagatelj je prepričan, da je glede na naročnikovo popolno prikrivanje vse relevantnih podatkov iz ponudbe izbranega ponudnika očitno utemeljeno zatrjeval, kateri gospodarski subjekt izbranemu ponudniku zagotavlja referenco, pa tudi, katero referenco mu zagotavlja. Naročnik oboje omenja v odločitvi o zahtevku za revizijo in ne zanika tozadevne utemeljenosti vlagateljevih navedb. Meni, da naročnik pri zatrjevanju pavšalnosti in nedokazanosti s tem referenčnim poslom povezanih navedb vlagatelja iz zahtevka za revizijo spregleda, da je izbranemu ponudniku na podlagi tega posla priznal sposobnost. Navaja, da je že v zahtevku za revizijo navedel, da referenčnega posla ni izvedla družba Riko d.o.o., Ljubljana, temveč ga je v celoti oddala v podizvajanje podizvajalcu, ta pa dalje drugim gospodarskim subjektom, zato si družba Riko d.o.o. in njegovi kadri reference ne morejo lastiti.

Naročnik dokumentacije referenčnega posla, s katero razpolaga kot njegov referenčni naročnik ni preveril in jo namerno skriva, da bi prikril utemeljenost zatrjevanj vlagatelja. Dejstvo, da je vlagatelj v zahtevku za revizijo očitno navedel dejansko stanje pri uveljavljani referenci po zatrjevanju vlagatelja potrjujejo naročnikove navedbe, da v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni zahteval, da je moral gospodarski subjekt, ki uveljavlja reference, te dejansko pridobiti s svojim delom.

Vztraja pri podanem tolmačenju naročnikovih zahtev in nasprotuje naročnikovi razlagi glede priznavanja referenc. Zatrjuje tudi, da lahko glavni izvajalec pridobi referenco v najboljšem primeru kvečjemu za delo, opravljeno s strani podizvajalca, v konkretnem primeru pa družba Riko d.o.o., Ljubljana nad podizvajalci podizvajalca ni opravljala nikakršnega nadzora, ni vedela, kateri podizvajalci so prisotni na gradbišču, kaj šele, da bi jim potrjevala ali plačevala dela. Vez med subjekti, ki so izvedli referenčni posel in glavnim izvajalcem je bila popolnoma pretrgana, zato glavni izvajalec za njihovo delo ni in ne more pridobiti reference. Navaja, da je bistvo priznavanja skupnih referenc v intenzivnosti sodelovanja oz. dejanskem in konkretnem sodelovanju konkretnega izvajalca pri poslu (s tem v zvezi izpostavlja odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-198/2019 in sodbo Sodišča EU v zadevi C-387/14). Navedene okoliščine za družbo Riko d.o.o. ne obstojijo, zato ji naročnik uveljavljanega referenčnega posla ne bi smel priznati. Vztraja pri navedbah, da referenc ni mogoče obravnavati kot zmogljivosti in poudarja, da je za priznanje reference ključna okoliščina, ali lahko referenčni naročnik potrdi zadovoljstvo z izvedenim poslom (s tem v zvezi izpostavlja sodbo Sodišča EU v zadevi C-315/01). Vztraja tudi pri imenovanju izvedenca gradbene stroke, ki naj analizira podatke o uveljavljanih referenčnih poslih izbranega ponudnika ter poda mnenje, ali izbrani ponudnik z njimi izpolnjuje naročnikove razpisne zahteve, saj se bo le tako ugotovilo, kakšna je njihova dejanska vsebina.

Kot uvodoma že pojasnjeno, je Državna revizijska komisija v postopku pravnega varstva, z namenom razjasnitve dejanskega stanja, na podlagi 33. člena ZPVPJN od naročnika v zvezi s konkretiziranimi očitki vlagatelja dne 12. 11. 2025 pridobila pojasnila in dokumentacijo, na podlagi katere je naročnik štel, da izbrani ponudnik izpolnjuje zahteve iz kadrovskih pogojev in referenčno zahtevo za gospodarski subjekt.

Vlagatelj po seznanitvi s pojasnili in dokumentacijo naročnika v vlogi z dne 27. 11. 2025 vztraja pri navedbah, dejstvih, dokazih in kršitvah iz zahtevka za revizijo. Dodatno pa izpostavlja, da je

izbrani ponudnik za vodjo del imenoval kader M.Š., da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil, da je moral strokovnjak referenčna dela izvajati kot kader, ki v smislu določb Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 in naslednji; v nadaljevanju: ZGO-1) pomeni funkcijo odgovornega vodje del in da iz Priloge 01c (*Postopki in način obratovanja pod posebnimi pogoji ter načrt pregleda podsistema po posameznih vmesnih fazah za izvedbo vzdrževalnih del v javno korist na objektu »Varnostno tehnična nadgradnja železniškega predora Karavanke« in odgovorne osebe za realizacijo postopkov in pregledov*) in Priloge 01d (*Zapisnik končnega faznega tehničnega pregleda*) izhaja, da je M.Š. na priglašenem referenčnem poslu v smislu določb ZGO-1 opravljal funkcijo vodje del za progo in ne odgovornega vodje del, kot je zahteval naročnik. Odgovorni vodja del na priglašenem referenčnem poslu je bil E.Š., kot izhaja iz Priloge 01d. Navedeni kader ne izpolnjuje referenčne zahteve za vodjo del, njegovo imenovanje na to funkcijo pa je v nasprotju z naročnikovimi razpisnimi zahtevami.

Izpostavlja tudi, da je izbrani ponudnik za strokovnjaka za premostitvene objekte imenoval kader V.K., a da iz Priloge 3c (dokumentacija PID za projekt Rekonstrukcija železniške postaje Murska Sobota in odseka proge v Pavlovcih) in Priloge 5 (Uporabno dovoljenje) ni razvidno, da bi V.K. sodeloval na priglašenem referenčnem poslu, kot trdi naročnik. Kader tudi v uradni publikaciji naročnika *»Železniška proga Pragersko – Hodoš«* ni naveden med osebami, ki so sodelovale pri izvedbi priglašenega referenčnega posla. Predlaga vpogled vanjo. Navaja tudi, da je Priloga 03a (*Referenčno potrdilo kadra*) neverodostojna in sporna že v samem potrjevalcu reference, saj jo potrjevalec priznava družbi VOC Celje d.o.o., Celje, za potrebe njunega skupnega sodelovanja v drugem postopku javnega naročanja (predlaga vpogled v objave in dokumentacijo postopka na portalu javnih naročil). Referenca ne ustreza dejanskemu stanju in ni resnična, saj V.K. v priglašenem referenčnem poslu ni opravljal funkcije vodje gradnje.

Izpostavlja še, da je izbrani ponudnik za strokovnjaka za predore imenoval kader M.J., da je naročnik pri referenčni zahtevi v zvezi s to funkcijo zahteval izkušnje pri *»rekonstrukciji predora na infrastrukturi, pri čemer je dolžina predora morala znašati vsaj 80m«* in da v okviru priglašenega referenčnega posla ni bila izvedena rekonstrukcija predora, pač pa le sanacija predora. V Prilogi 06b (*»Postopki in način obratovanja pod posebnimi pogoji ter načrt pregleda podsistema po posameznih vmesnih fazah za izvedbo vzdrževalnih del v javno korist na objektu »Nadgradnja glavne železniške proge št. 20 Ljubljana – Jesenice – d.m.; odsek Podnart – Lesce Bled« in odgovorne osebe za realizacijo postopkov in pregledov«*) je navedeno *»Sanacija predorov Globoko in Radovljica«* in opis del, ki ne predstavlja del, ki bi ustrezala opredelitvi rekonstrukcije iz 35. točke prvega odstavka 3. člena Gradbenega zakona (Uradni list RS, št. 199/21 in naslednji; v nadaljevanju: GZ-1). Vlagatelj opozarja, da sanacija in rekonstrukcija opredeljujeta povsem različna dela, pri čemer sanacija opredeljuje enostavnejša in preprostejša dela od rekonstrukcije. V kontekstu GZ-1 sanacija praviloma spada pod pojem vzdrževanja ali drugih posegov, ne pa kot samostojna kategorija z izrecno definicijo *»sanacija«*. Iz Priloge 04c izhaja, da je bil Projekt izvedenih del izdan za *»Vzdrževalna dela v javno korist«* in skozi celotno njegovo vsebino za sanacijska (ne za rekonstrukcijska) dela. Vlagatelj zatrjuje, da med sanacijo in rekonstrukcijo obstajajo ključne vsebinske razlike, zlasti v obsegu posega in posledicah na objektu, kot tudi v njuni regulaciji in obveznosti pridobitve gradbenega dovoljenja. Iz navedenega ni mogoče trditi, da je sanacija enakovredna rekonstrukciji.

Naročnik v vlogi z dne 4. 12. 2025 odgovarja, da je moral vodja del referenčna dela izvajati kot kader, ki v smislu določb Gradbenega zakona (Uradni list RS, št. 61/17 in naslednji; v nadaljevanju: GZ) pomeni funkcijo vodje del, kar izhaja iz Priloge 01b (*Odločba o določitvi vodje del*), kar je glede na zahteve naročnika ustrezno. Pojasnjuje, da se vlagatelj napačno sklicuje na določbe ZGO-1, saj ta zakon takrat še ni veljal.

Dalje odgovarja, da vlagatelj ni dokazal navedb o tem, da V.K. ni sodeloval na priglašenem referenčnem projektu in o neverodostojnosti referenčnega potrdila, čeprav je bil potrjevalec reference njegov partner na tem javnem naročilu. Iz publikacije, na katero se sklicuje vlagatelj, izhaja, da je pri projektu kot odgovorni vodja del sodelovala oseba, ki je v priglašenem referenčnem potrdilu navedena kot kontaktna oseba referenčnega naročnika, ki lahko potrdi referenco. Vsebina predmetnega referenčnega potrdila je verodostojna in potrjena s strani referenčnega naročnika. Vlagateljevo sklicevanje na drugo javno naročilo označuje za brezpredmetno, pripominja pa, da je odločitev naročnika, da tisti postopek zaključi brez oddaje naročila, že postala pravnomočna. Za odpravo nejasnosti naročnik prilaga dokazilo, da je bil V.K. v referenčnem projektu imenovan za odgovornega vodjo del na podlagi ZGO-1, kar je v skladu z zahtevo naročnika.

Nazadnje naročnik odgovarja še, da iz Priloge 06b in Priloge 04c izhaja, da so bila pri sanaciji predorov Globoko in Radovljica v predoru izvedena tudi druga dela, katerih izvedba se je pokazala za potrebno med samim izvajanjem del, ugotovljene pa so bile tudi pomanjkljivosti v konstrukciji predora, za katere so bili predvideni dodatni ukrepi. Pri izvedbi referenčnih del torej ni šlo za vzdrževalna dela, kot želi prikazati vlagatelj, pač pa za rekonstrukcijo, kar izhaja tudi iz Priloge 02c, kjer je kot vrsta gradnje določena »*Rekonstrukcija (Vzdrževalna dela v javno korist)*« in Priloge 02b, iz katere izhaja, da je sestavni del dovoljenja za začetek obratovanja tudi Izjava ES o verifikaciji podsistema infrastruktura. Ustreznost izvedenih referenčnih del zatrjuje tudi ob izpostavljanju več določb Zakona o varnosti v železniškem prometu (Uradni list RS, št. 30/18 in naslednji; v nadaljevanju: ZVZelP-1) in GZ-1. Ker je bil v okviru priglašenega referenčnega posla izveden poseg v konstrukcijske elemente, s katerimi se je spremenila tehnična in funkcionalna lastnost objekta, zvišana pa je bila tudi zmogljivost proge na D4, izvedena dela po zatrtjevanju naročnika presegajo okvir zgolj sanacijskih del v ožjem smislu in izpolnjujejo merila za rekonstrukcijo predora.

Vlagatelj v vlogi z dne 10. 12. 2025 zatrjuje, da je naročnik tako za funkcijo vodje del kot za funkcijo strokovnjaka za spodnji stroj železniške proge predložil Odločbo o določitvi vodje del z dne 24. 8. 2020 in Zapisnik končnega faznega tehničnega pregleda, iz katerih izhaja, da je M.Š. v priglašenem referenčnem poslu opravljal vlogo vodje del za progo SI. Vlagatelj navaja, da naročnik zmotno navaja vrstni red zakonov s področja gradbeništva (ZGO-1, GZ, GZ-1). Za razlago o ustreznosti imenovanj odgovornih vodij del je glede na Prilogo 01d merodajen (zdaj že neveljaven) GZ. Vlagatelj citira nekatere določbe 14. člena GZ, ki določa zahteve, ki jih mora izpolnjevati izvajalec, ki želi opravljati dejavnost gradbeništva. Navaja, da je M.Š. pri IZS vpisan v imenik Pooblaščenih inženirjev, s poklicnim nazivom Nadzorni inženir in kot tak ni izpolnjeval zahtev iz šestega odstavka 14. člena GZ – vodenje zahtevnih objektov. Iz naročnikove dokumentacije gre razbrati, da je funkcijo vodje gradnje v priglašenem referenčnem poslu opravljal E.Š. Ker je bil M.Š. z Odločbo o določitvi vodje del z dne 24. 8. 2020 imenovan kot »*vodja del za progo SI*«, ga je potrebno obravnavati zgolj kot pomočnika vodje gradnje, kot tak pa ne izpolnjuje referenčnih zahtev, ki jih je za pomočnike določil naročnik.

Zatrjuje tudi, da je bil kader, imenovan na funkcijo strokovnjaka za predore, M.J., v priglašenem referenčnem poslu imenovan za vodjo del. Ob sklicevanju na Projekt 3/5 Sanacija Predora Globoko (december 2021, dopolnitev maj 2022) navaja, da je naročnik znotraj vzdrževalnih del na trasi predvidel le sanacijo predora Globoko in ne rekonstrukcije, kot sedaj, ko mu je to bolj všečno, predstavlja; ob sklicevanju na Projekt PID pa navaja, da je v dokumentu zelo jasno označeno, za kakšno vrsto gradnje gre. Če bi šlo za rekonstrukcijo, bi izdelovalec projekta PID tako tudi označil, pa tega ni storil. V dokumentu je označeno, da je šlo (zgolj) za vzdrževalna dela v javno korist, čeprav je bila neposredno nad to opcijo na razpolago za obkljukanje opcija »rekonstrukcija«. Naziv celotne pogodbe/projekta je res Rekonstrukcija (Vzdrževalna dela v javno korist), a naročnik spregleda, da je v kratkem opisu iste med drugim navedeno »sanacija predorov

Globoko in Radovljica« - gre za vsebinski opis priglašene referenčnega posla, iz katerega je jasno razvidno, da je šlo v konkretnem primeru zgolj za sanacijo. Takšen opis ima pri presoji narave referenčnega projekta prednost pred nazivom posameznega dokumenta. Tudi v projektu izvedenih del PID naročnik govori o izvedbi del pri »sanaciji predora Globoko«. Opozarja na prvi odstavek 50. člena ZVEZelP-1 in navaja, da je ob izvedbi del na referenčnem projektu res prišlo do nekaterih sprememb, na katere namiguje naročnik v svoji vlogi, a so te tako lokalne narave (6-10m), da jih nikakor ni mogoče upoštevati pod rekonstrukcijska dela. Šlo je za lokalne sanacije in ne za celotno rekonstrukcijo predora (Priloga 04c). Iz navedene priloge izhaja tudi, da so se sanacijska dela v predoru Globoko »v večini izvedla v skladu z izvedbenim projektom«. Izpostavlja, da se PID izvede po zaključeni izvedbi del in kot tak ne more biti merodajen za predvidene dodatne ukrepe, ki niso takšne narave, da bi jih lahko obravnavali kot rekonstrukcijo predora. Iz PID gre razbrati, da je le krajši del predora (6-10m) bil deležen posegov, ki jih naročnik želi opravičevati kot rekonstrukcijo celotnega predora v dolžini vsaj 80m. S tem zahteva naročnika ne more biti izpolnjena. Vlagatelj opozarja na izsek iz popisa del in zatrjuje, da je iz njega jasno razvidno, da referenčni projekt ni obsegal rekonstrukcije, temveč zgolj sanacijo predora.

Vlagatelj zatrjuje še, da dokumentacija, predložena v izkaz imenovanja V.K. in referenčno potrdilo ne izkazuje, da je imenovani strokovnjak res sodeloval pri izvedbi projekta. Tudi v Fotoknjigi tega posla ni naveden med sodelujočimi strokovnjaki na projektu. Naknadna dostava Odločbe o imenovanju brez dokazila o dejanskem prejemu tega s strani naročnika in brez dokazov dejanske izvedbe referenčnega posla s strani imenovane osebe ne more biti zadosten dokaz za izpolnjevanje pogoja za sodelovanje.

i.

Državna revizijska komisija uvodoma ugotavlja, da ponudnika v skupnem nastopu, in sicer VOC Celje d.o.o., Celje, vodilni partner in IMP d.d., Ljubljana, partner, na predmetnem javnem naročilu nastopata s podizvajalci Riko d.o.o., Ljubljana, Mating Matej Jarm s.p., Trebnje in Telsim d.o.o., Prevorje, sklicujeta pa se tudi na zmogljivosti subjektov Pružne gradvine d.o.o., Hrvaška (po zamenjavi prvotno priglašene subjekta, za katerega je naročnik ugotovil, da ne izpolnjuje pogojev za sodelovanje in da zanj obstajajo razlogi za izključitev) in Vasútvíll Kft., Madžarska (obrazec *Podatki o gospodarskem subjektu posameznega navedenega subjekta*).

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v točki 3.2.3.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil:

»Ponudnik oziroma sodelujoči gospodarski subjekt je v zadnjih 10 letih pred objavo predmetnega naročila uspešno izvedel:

- vsaj en projekt novogradnje, nadgradnje ali rekonstrukcije na javni železniški infrastrukturi, pri čemer je dolžina železniške proge izvedene v okviru enega projekta (pogodbe) morala znašati vsaj 6 km. Referenčno delo je moralo biti izvedeno v vsebini in obliki, skladni z zahtevami TEN-T omrežja.

Gospodarski subjekt, ki dokazuje izpolnjevanje pogoja iz te točke Navodil za pripravo ponudbe, mora pri izvedbi del dejansko sodelovati.

dokazilo: izpolnjen ESPD obrazec. Če naročnik referenčnih del ni bila Direkcija Republike Slovenije za infrastrukturo ali njeni predhodniki, je zaželeno, da ponudniki že v ponudbi predložijo obrazec »Referenčno potrdilo gospodarskega subjekta« skladen s predlogo in potrjen s strani naročnika referenčnih del.

opombe: [...] Naročnik si pridržuje pravico, da navedbe preveri ter zahteva dodatna dokazila za posamezno referenčno delo.«

Izbrani ponudnik je v ponudbi predložil obrazec *Referenčno potrdilo gospodarskega subjekta* z dne 24. 1. 2024, iz katerega izhaja, da je v izkaz izpolnjevanja zgoraj citiranega referenčnega pogoja priglasil referenco priglašenega podizvajalca, družbe Riko d.o.o., Ljubljana, in sicer referenčni posel »*Nadgradnja glavne železniške proge št. 20 Ljubljana – Jesenice – d.m. na odseku Podnart – Lesce Bled*«.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo najprej povzema vsebino točke 3.2.3.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in zatrjuje, da izbrani ponudnik (referenčnega) pogoja iz te točke ne izpolnjuje.

Kot je Državna revizijska komisija zapisala že v svojih številnih odločitvah (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-110/2018, 018-032/2021, 018-017/2023, 018-062/2024 in 018-001/2025), je zahtevek za revizijo namenjen zatrjevanju kršitev, ki naj bi jih v postopku oddaje javnega naročila domnevno storil naročnik, v ta namen pa ZPVPJN od vlagatelja zahteva aktivno vlogo pri navajanju dejstev in predlaganju dokazov. Ker so v drugem odstavku 15. člena ZPVPJN taksativno našteje zgolj obvezne sestavine zahtevka za revizijo, je potrebno zahteve v zvezi z zatrjevanjem kršitev in dejstev ter v zvezi z njihovim dokazovanjem poiskati v Zakonu o pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 26/99 in naslednji; v nadaljevanju: ZPP), katerega določbe se na podlagi prvega odstavka 13. člena ZPVPJN v predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku uporabljajo glede vprašanj, ki jih ZPVPJN ne ureja. Iz določb 7. in 212. člena ZPP izhaja t.i. trditveno-dokazno breme, ki pomeni dolžnost tožnika, da jasno, določno in konkretno navede dejstva, na katera opira tožbeni zahtevek (trditveno breme) in zanje predlaga dokaze, ki naj resničnost zatrjevanih dejstev potrdijo (dokazno breme). Da bi torej vlagatelj z zahtevkom za revizijo uspel, mora kršitev zatrjevati tako, da jasno, določno in konkretizirano navede vsa dejstva, ki kažejo na določeno nezakonitost, ter predlagati dokaze, ki bodo ta dejstva dokazala.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj s tem, ko je zgolj povzema celotno vsebino referenčnega pogoja za gospodarski subjekt, ni izpolnil svojega trditvenega bremena, saj jasno in določno ni navedel, kateri element oz. zahteva v okviru izpostavljenega pogoja ni izpolnjena. Res je sicer, da vlagatelju vpogled v ponudbo izbranega ponudnika na podlagi izrecne določbe prve povedi petega odstavka 35. člena ZJN-3 ni bil omogočen, a je vlagatelj, kot že pojasnjeno, vseeno dolžan navedbe konkretizirati vsaj do te mere, da lahko Državna revizijska komisija vpogleda v konkretni del ponudbene dokumentacije in preveri izpolnjevanje posameznega konkretnega elementa pogoja (kot že pojasnjeno je takšna ravnanje skladno z dosedanja prakso Državne revizijske komisije in s prakso Sodišča EU v zadevi št. C-450/06). Državna revizijska komisija je že v odločitvi v zadevi št. 018-126/2024 pojasnila, da zgolj trditev, da izbrani ponudnik ne izpolnjuje pogoja za priznanje sposobnosti (v celoti), ne da bi bilo pri tem konkretizirano, katera zahteva oz. element pogoja ni izpolnjen, ne zadostuje, da bi Državna revizijska komisija opravila vpogled v ponudbo in preverila utemeljenost revizijskih navedb. Navedeno pomeni, da revizijskih navedb, v katerih vlagatelj le povzema celotno vsebino referenčnega pogoja za gospodarski subjekt in zatrjuje, da ga izbrani ponudnik ne izpolnjuje, ne da bi konkretiziral, katera zahteva oz. njegov element ni izpolnjen, Državna revizijska komisija na podlagi drugega odstavka 15. člena ZPVPJN, v povezavi s pravilom o trditvenem in dokaznem bremenu (7. in 212. člen ZPP v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN), ni mogla vsebinsko obravnavati.

Ker je vlagatelj v zahtevku za revizijo le pavšalno zatrjeval, da izbrani ponudnik v ponudbi ni predložil referenc, ki bi v celoti izpolnjevale zahteve, kot jih je naročnik določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila oz. da v referencah ne gre za referenčne posle, ki bi v celoti ustrezali referenčnim zahtevam naročnika, Državna revizijska komisija na podlagi drugega odstavka 15. člena ZPVPJN, v povezavi s pravilom o trditvenem in dokaznem bremenu (7. in

212. člen ZPP v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN), tudi teh navedb ni mogla vsebinsko obravnavati.

Navedbe vlagatelja, v okviru katerih je le-ta zadostno konkretiziral kateri elementi oz. del izpostavljenega referenčnega pogoja ni izpolnjen, je Državna revizijska komisija obravnavala v nadaljevanju.

Vlagatelj zatrjuje, da nobeden od partnerjev izbranega ponudnika, tj. niti družba VOC Celje d.o.o., Celje niti družba IMP d.d., Ljubljana ne izvaja projektov na železniški infrastrukturi niti v zadnjih desetih letih pred objavo predmetnega javnega naročila ni nobeden od njiju izvedel projekta novogradnje, nadgradnje ali rekonstrukcije na javni železniški infrastrukturi. Ker iz ponudbe izbranega ponudnika izhaja, da je izbrani ponudnik v izkaz izpolnjevanja referenčnega pogoja iz točke 3.2.3.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila priglasil referenčni posel priglašene podizvajalca, družbe Riko d.o.o., Ljubljana, ne pa referenčnega posla, ki bi ga izvedel kateri od partnerjev v skupni ponudbi, torej družba VOC Celje d.o.o., Celje ali družba IMP d.d., Ljubljana, Državna revizijska komisija ugotavlja, da navedbe vlagatelja o tem, da partnerja ne izvajata oz. nista izvedla projektov na (javni) železniški infrastrukturi in zato ne izpolnjujeta referenčnega pogoja za gospodarski subjekt, pravno niso relevantne. Državna revizijska komisija se zato do njih (in do z njimi povezanih navedb strank) vsebinsko ni opredeljevala, posledično pa tudi ni izvedla v povezavi s temi navedbami predlaganih dokazov (vpogled na spletne strani gospodarskih subjektov, vpogled na različne portale javnih naročil), saj ti niso bili potrebni.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo dalje zatrjuje, da je družba Riko d.o.o., Ljubljana (za katerega pravilno navaja, da nastopa v ponudbi izbranega ponudnika) inženiring podjetje, ki prevzetih del dejansko ne izvede samo, ampak jih odda v podizvajanje oz. v izvajanje svojih partnerjem. Poudarja, da zahteva naročnika, da mora gospodarski subjekt, ki dokazuje izpolnjevanje referenčnega pogoja, pri izvedbi del tudi dejansko sodelovati, nujno pomeni, da je moral gospodarski subjekt, ki uveljavlja reference, le-te dejansko pridobiti s svojim delom. Ker priglašene referenčnega posla *Nadgradnja glavne železniške proge št. 20 Ljubljana – Jesenice – d.m. na odseku Podnart – Lesce Bled* (za katerega pravilno navaja, da je priglašen v ponudbi izbranega ponudnika) dejansko ni izvedel Riko d.o.o., Ljubljana, temveč ga je v celoti oddal v podizvajanje enemu gospodarskemu subjektu, ta pa ga je dalje oddala v podizvajanje drugim gospodarskim subjektom, zatrjuje, da družba Riko d.o.o., Ljubljana nima izkušenj, ki bi jih pridobila pri izvajanju referenčnega posla in si reference zanj ne more lastiti.

Državna revizijska komisija je že večkrat zapisala (prim. npr. zadeve št. 018-233/2016, 018-083/2017, 018-250/2017, 018-050/2018, 018-160/2021, 018-092/2025), da je referenca po svoji naravi dokazilo, da je ponudnik sposoben izvesti javno naročilo v zahtevanem obsegu in kvaliteti, saj z njo dokazuje, da je v preteklosti primerljiva dela že uspešno opravil. Pojasnila je tudi, da je v vsakem konkretnem postopku od naročnika in posamezne opredelitve zahtev v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila odvisno, na kakšen način in v kolikšnem obsegu mora ponudnik izkazovati referenčna dela, zlasti pa kateri od sodelujočih gospodarskih subjektov v skupni ponudbi ali ponudbi s podizvajalci mora razpolagati z referencami in na kakšen način oz. v kakšnem obsegu.

Kot pravilno izpostavlja vlagatelj, referenc glede na njihov namen in naravo ni mogoče obravnavati kot zmogljivosti, ki bi si jih bilo mogoče izposoditi od drugih gospodarskih subjektov, saj izkazujejo stopnjo usposobljenosti, znanja in izkušenj. Kot prav tako pravilno izpostavlja vlagatelj ob sklicevanju na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-043/2017, gre za lastnosti, ki so tesno povezane z osebo ponudnika, takšno stališče pa je izraženo tudi v prvem odstavku 81. člena ZJN-3, v skladu s katerim lahko ponudnik glede pogojev v zvezi z izobrazbo in strokovno usposobljenostjo izvajalca storitev ali gradenj in vodstvenih delavcev podjetja ter

pogojev v zvezi z ustreznimi poklicnimi izkušnjami uporabi zmogljivosti drugih subjektov le, če bodo slednji izvajali gradnje ali storitve, za katere se zahtevajo te zmogljivosti.

Državna revizijska komisija je v številnih odločitvah (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-074/2020, 018-022/2021 in 018-138/2022) zapisala, da mora naročnik, skladno z načelom transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3) (med drugim) pogoje za sodelovanje v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določiti na jasn, natančen in nedvoumen način oz. tako, da vsi povprečno usposobljeni in običajno skrbni ponudniki natančno razumejo njihov pomen in jih lahko enako razlagajo ter da lahko naročnik pri pregledu in ocenjevanju ponudb dejansko preveri, ali so ponudbe izpolnjevale zahteve, ki veljajo za zadevno naročilo (prim. tudi npr. sodbo Sodišča EU, C-223/16, točka 34). Po vpogledu v točko 3.2.3.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila Državna revizijska komisija ugotavlja, da iz nje jasno in nedvoumno izhaja, da je naročnik od ponudnikov zahteval, da v izkaz izpolnjevanja referenčnega pogoja prigrasijo referenčni posel z določenimi lastnostmi, ob tem pa določil, da mora tisti gospodarski subjekt, ki prigrasja referenčni posel in z njim dokazuje izpolnjevanje tega pogoja, pri izvedbi del (predmetnega javnega naročila) dejansko sodelovati. Ob tem ugotavlja, da v navedeni točki (pa tudi na drugih mestih dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila) naročnik ni določil, da bi moral gospodarski subjekt (vsa) dela iz referenčnega posla, ki ga prigrasja v izkaz izpolnjevanja referenčnega pogoja opraviti neposredno sam oz. referenco v celoti dejansko pridobiti (le) s svojim delom. Vlagateljeva razlaga izpostavljenega referenčnega pogoja tako v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila nima podlage in za presojo ustreznosti prigrasjenega referenčnega pogoja gospodarskega subjekta ni relevantna.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj z navedbami, da si družba Riko d.o.o., Ljubljana ne more lastiti reference za prigrasjen referenčni posel, saj da del v tem poslu sama ni izvedela, pač pa, da jih je prenesla v izvedbo svojemu podizvajalcu, ta pa naprej več drugim podizvajalcem, posledično pa dejanskih izvajalcev del v referenčnem poslu ni nadzirala ali jih usmerjala, ne more uspeti. Najprej gre ugotoviti, da vlagatelj za svoje navedbe o tem, da družba Riko d.o.o., Ljubljana ni sama izvedla referenčnega posla, ampak je njegovo dejansko izvedbo oddala v izvajanje podizvajalcu, ta pa nadalje svojim podizvajalcem, v zahtevku za revizijo ni predložil niti predlagal nobenih dokazov, ki bi potrdili resničnost njegovih navedb. Navedeno pomeni, da Državna revizijska komisija revizijskih navedb, ki jih vlagatelj ni dokazal (in ki, v nasprotju z zatrjevanjem vlagatelja ter po presoji Državne revizijske komisije ne predstavljajo negativnega dejstva), na podlagi drugega odstavka 15. člena ZPVPJN, v povezavi s pravilom o trditvenem in dokaznem bremenu (7. in 212. člen ZPP v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN), ni mogla vsebinsko obravnavati. Iz navedenega vlagateljevo sklicevanje na sodbo Sodišča EU v zadevi št. C-387/14 v relaciji do prigrasjenega podizvajalca, ki izkazuje izpolnjevanje referenčnega pogoja za gospodarski subjekt, ni relevantno.

Neodvisno od predhodno ugotovljenega gre pojasniti, da je Državna revizijska komisija vprašanje, ali se ponudnik lahko sklicuje na celoten referenčni posel, pri izvedbi katerega je sodeloval, čeprav vseh del ni neposredno opravil sam, temveč so nekatera dela izvedli drugi subjekti, že večkrat obravnavala (glej npr. odločitve v zadevah št. 018-314/2013, 018-262/2015, 018-210/2016, 018-198/2019 – ki jo izpostavlja tudi vlagatelj, 018-084/2020, 018-116/2023 in 018-092/2025). Pri tem je zapisala, da šteje obseg del, ki jih v pravnem poslu za vodilnega izvajalca izvede podizvajalec, za sestavni del celotnega posla, ki ga sicer izvaja vodilni izvajalec in da gre slednjemu, glede na intenziteto njegove udeležbe v poslu, priznati referenco za celoten obseg posla, četudi sam ni izvedel vseh del tega posla. Četudi bi se v konkretnem primeru za utemeljene izkazale navedbe vlagatelja, da je referenčna dela družba Riko d.o.o., Ljubljana, kot glavni izvajalec izvedla (skupaj) s podizvajalci (oz. njihovimi podizvajalci), to ne bi vplivalo na ugotovitev, da je bila družba Riko d.o.o., Ljubljana glavni izvajalec del referenčnega posla, v taki vlogi pa naročniku v celoti odgovorna za dobro in kvalitetno izvedbo posla. Četudi vodilni izvajalec v fazi

izvedbe prevzetega posla, morda fizično sam ne izvede vseh del, nad izvajalci (posledično pa neizogibno tudi nad njihovimi podizvajalci) nedvomno izvaja nadzor pred potrditvijo in prevzemom ter plačilom ustrezno opravljenih del, vezi med njimi (podizvajalci oz. njegovimi podizvajalci) in vodilnim izvajalcem pa iz pojasnjenega ni mogoče šteti za pretrgano, kot zatrjuje vlagatelj. Upošteva predstavljen prakso Državne revizijske komisije, pa tudi, ker naročnik v konkretnem primeru v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni določil, da morajo gospodarski subjekti priglašen referenčni posel, da ga bo naročnik štel za ustreznega, izvesti izključno oz. neposredno sami ali da bo referenčni posel štel za ustreznega le v primeru, če v ponudbi sodelujejo vsi tisti subjekti, ki so skupaj izvedli referenčni posel, Državna revizijska komisija ugotavlja, da bi šlo priglašeni referenčni posel družbe Riko d.o.o., Ljubljana šteti za njenega lastnega, referenco pa za njeno lastno v celotnem obsegu izvedenih del.

V zvezi z navedbami vlagatelja, da družba Riko d.o.o., Ljubljana, ki je v ponudbi priglasila referenčni posel v izkaz izpolnjevanja referenčnega pogoja, pri izvedbi del dejansko ne bo sodelovala, kot je zahteval naročnik, Državna revizijska komisija ugotavlja, da niso utemeljene. Iz obrazca *Podatki o gospodarskem subjektu* za družbo Riko d.o.o., Ljubljana namreč izhaja, da bo slednja pri izvedbi del (predmetnega javnega naročila) dejansko sodelovala, saj v izvajanje prevzema dela na predorih in pripadajoča nepredvidena dela. Pripomniti gre, da je naročnik v točki 3.2.3.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval le, da gospodarski subjekt, ki priglaša referenco, pri izvedbi del dejansko sodeluje, ne pa tudi, da mora gospodarski subjekt npr. večino del, za katera izkazuje referenco, prevzeti v dejansko izvedbo, kot je naročnik to določil v točki 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Vlagatelj dalje zatrjuje, da družba Riko d.o.o., Ljubljana ne razpolaga z nobeno referenco izvedbe del na javni železniški infrastrukturi, pri kateri bi dolžina železniške proge, izvedene v okviru enega projekta (pogodbe), znašala vsaj 6 km ter bi bilo referenčno delo izvedeno v vsebini in obliki, skladni z zahtevami TEN-T omrežja.

Kot predhodno že navedeno, je izbrani ponudbi v ponudbi predložil obrazec *Referenčno potrdilo gospodarskega subjekta* z dne 24. 1. 2024, iz katerega izhaja, da je v izkaz referenčnega pogoja iz točke 3.2.3.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila priglasil referenco priglašene podizvajalca, družbe Riko d.o.o., Ljubljana, in sicer referenčni posel »*Nadgradnja glavne železniške proge št. 20 Ljubljana – Jesenice – d.m. na odseku Podnart – Lesce Bled*«. Referenčni naročnik priglašene referenčnega posla je bil naročnik tega postopka oddaje javnega naročila, ki je navedeni obrazec tudi potrdil.

Po vpogledu v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika ter pojasnila in dokumentacijo, ki jo je Državni revizijski komisiji na podlagi poziva odstopil naročnik, ki z njo razpolaga kot referenčni naročnik priglašene referenčnega posla, Državna revizijska komisija ugotavlja, da priglašen referenčni posel (v nasprotju z zatrjevanjem vlagatelja) izpolnjuje naslednje naročnikove zahteve:

- obsegal je en projekt novogradnje, nadgradnje ali rekonstrukcije na javni železniški infrastrukturi – kar izhaja iz obrazca *Potrdilo gospodarskega subjekta* z dne 24. 1. 2024 (P02a) in dokumenta *Dokazilo o zanesljivosti objekta, februar 2022* (P02c), stran 2 (nadgradnja tira, od začetka kretnice na postaji Podnart do začetka kretnice na postaji Lesce Bled v dolžini 10.689,68 »km« (pravilno »m«, očitna tipkarska napaka; op. Državne revizijske komisije); dokumenta *Nacionalni izvedbeni načrt za tehnične specifikacije za interoperabilnost za strukturni podsistem infrastruktura, maj 2020* (P02d), preglednica 5 (proga št. 20 je proga javne železniške infrastrukture); dokumenta *Dovoljenje za začetek obratovanja št. SI6020230003* z dne 17. 5. 2023 (P02b), stran 1 (nadgradnja glavne železniške proge št. 20);

- dolžina železniške proge je znašala vsaj 6 km – kar izhaja iz obrazca *Potrdilo gospodarskega subjekta* z dne 24. 1. 2024 (P02a) in dokumenta *Dokazilo o zanesljivosti objekta, februar 2022* (P02c), stran 2 (nadgradnja tira na 10,69 km dolgem odseku enotirne proge); dokumenta *Dovoljenje za začetek obratovanja št. SI6020230003* z dne 17. 5. 2023 (P02b), stran 1 (od km 605+530,99 do km 616+220,67);
- referenčno delo je bilo izvedeno v vsebini in obliki, skladni z zahtevami TEN-T omrežja – kar izhaja iz obrazca *Potrdilo gospodarskega subjekta* z dne 24. 1. 2024 (P02a) (nadgradnja železniške proge v skladu z evropskimi standardi); dokumenta *Nacionalni izvedbeni načrt za tehnične specifikacije za interoperabilnost za strukturni podsistem infrastruktura, maj 2020* (P02d), preglednica 5 v povezavi z 9. in 10. členom Zakona o železniškem prometu (Uradni list RS, št. 99/15 in naslednji; v nadaljevanju: ZZelP) (proga št. 20 je proga javne železniške infrastrukture in je del celovitega TEN-T omrežja); dokumenta *Dokazilo o zanesljivosti objekta, februar 2022* (P02c), stran 2 (nadgradnja železniške proge v skladu z evropskimi standardi), dokumenta *Dovoljenje za začetek obratovanja št. SI6020230003* z dne 17. 5. 2023 (P02b), stran 8 (izvedena dela skladna z zahtevami nacionalne in evropske zakonodaje).

Izpostavljeni vsebini dokumentacije iz ponudbe izbranega ponudnika oz. iz dokumentacije naročnika, s katero je Državna revizijska komisija seznanila vlagatelja, le-ta v svojih vlogah konkretizirano ni nasprotoval oz. se konkretizirano do nje ni opredelil.

Glede na predstavljeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati, da ni ravnal pravilno, ko je ugotovil, da je priglasi referenčni posel družbe Riko d.o.o., Ljubljana ustrezen in da izbrani ponudnik izpolnjuje zahteve iz točke 3.2.3.3 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je Sodišče EU v zadevi št. C-315/01, na katero se sklicuje vlagatelj, obravnavalo drugačno vprašanje kot je sporno v konkretnem primeru, in sicer ali in v kakšnih okoliščinah je dopustno reference določiti kot merilo, zaradi česar vlagateljevo sklicevanje nanjo ni utemeljeno.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo predlaga imenovanje izvedenca, ki naj preuči dokumentacijo in poda mnenje, ali so priglasi referenčni poseli obsegali zahtevana dela oz. kaj so referenčni posli obsegali. Ker je bilo relevantno dejansko stanje v zvezi z obravnavanim očitkom v celoti ugotovljeno že na podlagi predložene listinske dokumentacije, Državna revizijska komisija ni izvedla predlaganega dokaza z imenovanjem izvedenca gradbene stroke, saj ta ni bil potreben. Na tem mestu Državna revizijska komisija še pripominja, da dokazna sredstva niso namenjena temu, da stranka šele s tem procesnim dejanjem priskrbi ustrezno trditveno podlago, pač pa so namenjena zgolj ugotavljanju resničnosti dejstev, ki jih je stranka zatrjevala že prej. Manjkajoče trditvene podlage torej ne more nadomestiti izvedba dokazov, saj ta služi dokazovanju zatrjevanih (konkretnih in določnih) pravno relevantnih dejstev, ne pa dopolnjevanju pomanjkljive trditvene podlage (prim. odločitvi Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-156/2021 in 018-021/2024).

Ker niti iz obrazca *Seznam ključnih kadrov* niti iz drugih delov ponudbene dokumentacije izbranega ponudnika ne izhaja, da podizvajalec, družba Riko d.o.o., Ljubljana, na katero od zahtevanih funkcij iz zap.št. 1 – 6 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila priglasi pri njej zaposlen kader, se za pravno nerelevantne izkažejo navedbe vlagatelja, da kadri te družbe ne izpolnjujejo referenčnih zahtev naročnika.

ii.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v točki 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil, da morajo biti v delovni skupini vključeni v tej točki navedeni kadri, pri čemer je imenovanje pomočnikov zaželeno, ni pa pogoj za dopustnost ponudbe.

Naročnik je za vsakega od obveznih kadrov navedel zahteve glede izobrazbe, vpisa v relevantni imenik in referenčno zahtevo, le za nekatere pa tudi zahtevo glede znanja jezika oz. zahteve glede zaposlitve. Ponudniki so morali v izkaz izpolnjevanja kadrovskih pogojev v ponudbi predložiti »v celoti izpolnjen obrazec« *»Seznam ključnih kadrov«*. Naročnik je navedel, da je zaželeno, če sam (ali njegovi predhodniki) ni bil naročnik referenčnih del, *»da ponudniki že v ponudbi predložijo obrazce »Referenčno potrdilo kadra« skladne s predlogo in potrjene s strani naročnikov referenčnih del.«*. V opombah je navedel tudi, da lahko posamezni strokovnjak *»pokriva največ 2 mesti v delovni skupini, če izpolnjuje pogoje za vsako od mest v delovni skupini, ki ju namerava pokrivati, pri čemer vodja del in pomočnik vodje del ter strokovnjak in pomočnik tega strokovnjaka ne sme biti ista oseba.«* ter da morajo priglašeni kadri, ki izkažejo zahtevano referenco *»večino del, za katera izkazujejo referenco, prevzeti v dejansko izvedbo, [...]»*.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo citira vsebino zap.št. 1 - 6 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in zatrjuje, da izbrani ponudnik kadrovskih pogojev iz te točke ne izpolnjuje.

Kot že pojasnjeno, mora vlagatelj, da bi z zahtevkom za revizijo uspel, kršitev zatrjevati tako, da jasno, določno in konkretizirano navede vsa dejstva, ki kažejo na določeno nezakonitost, ter predlagati dokaze, ki bodo ta dejstva dokazala. Ne glede na to, da vlagatelju vpogled v ponudbo izbranega ponudnika ni bil omogočen, mora navedbe konkretizirati vsaj do te mere, da lahko Državna revizijska komisija vpogleda v konkretni del ponudbene dokumentacije in preveri izpolnjevanje posameznega konkretnega elementa pogoja. Zgolj trditve, da izbrani ponudnik ne izpolnjuje kadrovskih pogojev (v celoti), ne da bi bilo pri tem konkretizirano, katera zahteva oz. element teh pogojev ni izpolnjen, ne zadostuje, da bi Državna revizijska komisija opravila vpogled v ponudbo in preverila utemeljenost revizijskih navedb. Navedeno pomeni, da revizijskih navedb, v katerih vlagatelj zgolj citira celotno vsebino kadrovskih pogojev, ne da bi konkretiziral, katera zahteva oz. njegov element ni izpolnjen, Državna revizijska komisija na podlagi drugega odstavka 15. člena ZPVPJN, v povezavi s pravilom o trditvenem in dokaznem bremenu (7. in 212. člen ZPP v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN), ni mogla vsebinsko obravnavati.

Ker je vlagatelj v zahtevku za revizijo le pavšalno zatrjeval, da izbrani ponudnik v ponudbi za kadre ni priglasil referenc, ki bi v celoti izpolnjevale zahteve, kot jih je naročnik določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila oz. da v referencah ne gre za referenčne posle, ki bi v celoti ustrezali referenčnim zahtevam naročnika, Državna revizijska komisija na podlagi drugega odstavka 15. člena ZPVPJN, v povezavi s pravilom o trditvenem in dokaznem bremenu (7. in 212. člen ZPP v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN), tudi teh navedb ni mogla vsebinsko obravnavati.

Navedbe vlagatelja, v okviru katerih je le-ta zadostno konkretiziral kateri elementi oz. del izpostavljenih kadrovskih pogojev ni izpolnjen, je Državna revizijska komisija obravnavala v nadaljevanju.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da kader, priglašen na funkcijo »Vodja del«

- ni izvedel projekta novogradnje, nadgradnje ali rekonstrukcije na javni železniški infrastrukturi, pri katerem bi dolžina železniške proge, izvedene v okviru enega projekta (pogodbe) znašala vsaj 6 km in pri katerem bi bilo referenčno delo izvedeno v vsebini in obliki, skladni z zahtevami TEN-T omrežja,

- v priglasi referenci ni dejansko opravljal funkcij oz. nalog, ki bi jih moral opravljati glede na naročnikovo referenčno zahtevo, ne izpolnjuje zahteve naročnika, da v dejansko izvedbo prevzema večino del, za katere izkazuje referenco.

Glede funkcije »Vodja del« je naročnik pod zap.št. 1 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (relevantno glede na konkretizirane navedbe vlagatelja) določil:

»Zahtevani pogoji

- [...]
- [...] ima reference pri vodenju izvedbe vsaj enega projekta novogradnje, nadgradnje ali rekonstrukcije na javni železniški infrastrukturi, pri čemer je dolžina železniške proge izvedene v okviru enega projekta (pogodbe) morala znašati vsaj 6 km. Referenčno delo je moralo biti izvedeno v vsebini in obliki, skladni z zahtevami TEN-T omrežja. Referenčna dela je strokovnjak moral izvajati kot kader, ki v smislu določb GZ pomenijo funkcijo vodje del ali vodje gradnje oz. so v smislu določb ZGO – 1 pomenile funkcijo odgovornega vodje del. [...],
- [...]«.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da kader, priglasi na funkcijo »Strokovnjak za spodnji ustroj železniške proge«

- ni izvedel projekta novogradnje, nadgradnje ali rekonstrukcije na javni železniški infrastrukturi, pri kateri bi dolžina železniške proge, izvedene v okviru enega projekta (pogodbe) znašala vsaj 6 km pri katerem bi bilo referenčno delo izvedeno v vsebini in obliki, skladni z zahtevami TEN-T omrežja,
- v priglasi referenci ni dejansko opravljal funkcij oz. nalog, ki bi jih moral opravljati glede na naročnikovo referenčno zahtevo,
- ne izpolnjuje zahteve naročnika, da v dejansko izvedbo prevzema večino del, za katere izkazuje referenco.

Glede funkcije »Strokovnjak za spodnji ustroj železniške proge« je naročnik pod zap.št. 3 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (relevantno glede na konkretizirane navedbe vlagatelja) določil:

»Zahtevani pogoji

- [...]
- [...] ima reference pri izvedbi spodnjega ustroja železnice pri vsaj enem projektu (pogodbi) novogradnje, nadgradnje ali rekonstrukcije na javni železniški infrastrukturi, pri čemer je dolžina železniške proge izvedene v okviru enega projekta (pogodbe) morala znašati vsaj 6 km. Referenčno delo je moralo biti izvedeno v vsebini in obliki, skladni z zahtevami TEN-T omrežja. Referenčna dela je strokovnjak moral izvajati kot kader, ki v smislu določb GZ pomenijo funkcijo vodje del ali vodje gradnje oz. so v smislu določb ZGO – 1 pomenile funkcijo odgovornega vodje del ali odgovornega vodje posameznih del za spodnji ustroj železniške proge,
- [...]«.

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da je izbrani ponudnik v ponudbi predložil obrazec *Seznam ključnih kadrov*, iz katerega izhaja, da je na funkcijo »Vodja del« in na funkcijo »Strokovnjak za spodnji ustroj železniške proge« nominiral osebo M.Š., v izkaz izpolnjevanja referenčne zahteve zanj pa v obeh primerih priglasi referenčni posel »Izvedba gradbenih del za varnostno-tehnično nadgradnjo železniškega predora Karavanke (razpisni sklop KRT1)«. Zanj je

v ponudbi predložil (med drugim) izpolnjen obrazec *Referenčno potrdilo kadra* z dne 17. 6. 2025, potrjen s strani naročnika predmetnega javnega naročila kot referenčnega naročnika.

Po vpogledu v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika ter pojasnila in dokumentacijo v zvezi s kadrom M.Š., priglašeni na funkcijo »Vodja del« in funkcijo »Strokovnjak za spodnji ustroj železniške proge«, ki jo je na podlagi poziva Državni revizijski komisiji odstopil naročnik, ki z njo razpolaga kot referenčni naročnik, Državna revizijska komisija ugotavlja, da priglašen kader M.Š. (v nasprotju z zatrjevanjem vlagatelja) izpolnjuje naslednje naročnikove zahteve:

- njegov referenčni posel je obsegal izvedbo projekta novogradnje, nadgradnje ali rekonstrukcije na javni železniški infrastrukturi, pri kateri je dolžina železniške proge, izvedene v okviru enega projekta (pogodbe) znašala vsaj 6 km, referenčno delo je bilo izvedeno v vsebini in obliki, skladni z zahtevami TEN-T omrežja – kar izhaja iz obrazca *Referenčno potrdilo kadra* z dne 17. 6. 2025 (P01a) (v okviru varnostno-tehnične nadgradnje železniškega predora Karavanke je bila izvedena izvedba spodnjega in zgornjega ustroja enotirne proge v predoru in na odseku proge (od postaje Jesenice do državne meje z Avstrijo v predoru Karavanke) v skupni dolžini 6.085m); dokumenta *Nacionalni izvedbeni načrt za tehnične specifikacije za interoperabilnost za strukturni podsistem infrastruktura, maj 2020* (P02d), preglednica 5 v povezavi z 9. in 10. členom ZZelP (proga št. 20, na kateri se je nahajala izvedba referenčnega posla, je proga javne železniške infrastrukture in je del celovitega TEN-T omrežja), dokumenta *Dovoljenje za začetek obratovanja št. SI6020250003* z dne 15. 9. 2025 (P06a), strani 1 in 10 (proga št. 20 Ljubljana – Jesenice d.m. v odseku od km 630+713,3 do km 636+788,6; izvedena dela skladna z zahtevami nacionalne in evropske zakonodaje);
- večino del, za katera izkazuje referenco, prevzema v dejansko izvedbo – kar izhaja iz obrazca *Seznam ključnih kadrov*, saj M.Š. v predmetnem javnem naročilu prevzema funkcijo »Vodja del« in funkcijo »Strokovnjak za spodnji ustroj železniške proge« in v obeh primerih izkazuje tudi zahtevano referenco.

Izpostavljeni vsebini dokumentacije iz ponudbe izbranega ponudnika oz. iz dokumentacije naročnika, s katero je Državna revizijska komisija seznanila vlagatelja, le-ta v svojih vlogah konkretizirano ni nasprotoval oz. se konkretizirano do nje ni opredelil. Je pa vlagatelj po seznanitvi s pojasnili in dokumentacijo naročnika, iz katere izhaja vloga, v kateri je kader M.Š. sodeloval v priglašenem referenčnem poslu, zatrjeval, da kader M.Š. v priglašenem referenčnem poslu v smislu določb ZGO-1 ni opravljal funkcije odgovornega vodje del v skladu z zahtevo naročnika iz zap.št. 1 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Kot že navedeno, je naročnik v zap.št. 1 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil, da je moral priglašeni strokovnjak za funkcijo »Vodja del« priglašena referenčna dela »izvajati kot kader, ki v smislu določb GZ pomenijo funkcijo vodje del ali vodje gradnje oz. so v smislu določb ZGO – 1 pomenile funkcijo odgovornega vodje del«.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je za presojo ustreznosti vloge, ki jo je priglašen kader izvajal v priglašenem referenčnem poslu v obravnavanem primeru relevanten GZ, ki se je uporabljal v obdobju med 1. 6. 2018 in 1. 6. 2022 (s čemer se strinja tudi vlagatelj v vlogi z dne 10. 12. 2025), in ne ZGO-1 (kot je vlagatelj sprva zatrjeval v vlogi z dne 27. 11. 2025), saj se je slednji uporabljal le do dne 1. 6. 2018. Državna revizijska komisija ugotavlja, da je bil kader M.Š. za vodjo del za progo SI v priglašenem referenčnem poslu imenovan z dokumentom *Odločba o določitvi vodje del* z dne 24. 8. 2020 (P01b), izdanim s strani družbe S, v taki vlogi pa je kader M.Š. naveden tudi v dokumentu *Postopki in način obratovanja pod posebnimi pogoji ter načrt pregleda podsistema po posameznih vmesnih fazah za izvedbo vzdrževalnih del v javno korist na objektu »Varnostno-tehnična nadgradnja železniškega predora Karavanke« in odgovorne osebe za realizacijo postopkov in pregledov* z dne 21. 9. 2020 (P01c), stran 5, v dokumentu

Zapisnik končnega faznega tehničnega pregleda z dne 8. 7. 2021 (P01d), stran 1 in v obrazcu *Referenčno potrdilo kadra* z dne 17. 6. 2025 (P01a). Da vloga vodje del za progo SI za kader M.Š. izhaja iz dokumenta *Odločba o določitvi vodje del* z dne 24. 8. 2020 (P01b) in dokumenta *Zapisnik končnega faznega tehničnega pregleda* z dne 8. 7. 2021 (P01d), priznava tudi vlagatelj. Iz predstavljenega izhaja, da je kader M.Š. v priglašenem referenčnem poslu dela izvajal kot kader, ki v smislu določb GZ pomenijo funkcijo vodje del, kar je skladno z zahtevo naročnika iz zap.št. 1 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Navedbe vlagatelja, s katerimi zatrjuje, da bi moral M.Š. dela v priglašenem referenčnem poslu opravljati v funkciji v smislu določb ZGO-1 se glede na časovni okvir izvedbe priglašenega referenčnega posla izkažejo za neutemeljene. Glede na ugotovljeno so brezpredmetne tudi navedbe vlagatelja o tem, kdo je v priglašenem referenčnem poslu prevzel funkcijo odgovornega vodje del, neutemeljene pa njegove navedbe, da je potrebno kader M.Š. obravnavati kot pomočnika. S sklicevanjem na določbe 14. člena GZ vlagatelj odpira vprašanje skladnosti ravnanja gospodarskega subjekta, ki želi opravljati dejavnost gradbeništva, z izpostavljeno zakonsko določbo, te njegove navedbe pa za presojo spornega vprašanja, tj. ali je priglašen kader v priglašenem referenčnem poslu dejansko dela izvajal v funkciji vodje del v smislu določb GZ, ne morejo biti relevantne. Glede na to, da gre navedbe vlagatelja glede vpisa navedenega kadra v imenik pri Inženirski zbornici razumeti na način, da je kader M.Š. vpisan (le) v imenik pooblaščenih inženirjev, Državna revizijska komisija pripominja, da je vpisan tudi v imenik vodij del (velja od 14. 12. 2010).

Ker je izbrani ponudnik kader M.Š. z istim priglašenim referenčnim poslom priglasil tudi na funkcijo »Strokovnjak za spodnji ustroj železniške proge« in ker je naročnik tudi za to funkcijo zahteval, da mora priglašeni kader priglasena referenčna dela »izvajati kot kader, ki v smislu določb GZ pomenijo funkcijo vodje del ali vodje gradnje [...]« Državna revizijska komisija glede na predhodno navedeno ugotavlja, da kader M.Š. izpolnjuje tudi zahtevo naročnika glede dejanskega opravljanja zahtevane funkcije oz. nalog v priglašenem referenčnem iz zap.št. 3 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Glede na predstavljeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati, da ni ravnal pravilno, ko je ugotovil, da izbrani ponudnik s kadrom M.Š. izpolnjuje zahteve iz zap.št. 1 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila za funkcijo »Vodja del« in zap.št. 3 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila za funkcijo »Strokovnjak za spodnji ustroj železniške proge«.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da kader, priglašen na funkcijo »Strokovnjak za zgornji ustroj železniške proge«

- ni izvedel projekta novogradnje, nadgradnje ali rekonstrukcije na javni železniški infrastrukturi, pri kateri bi dolžina železniške proge, izvedene v okviru enega projekta (pogodbe) znašala vsaj 6 km, pri katerem bi bilo referenčno delo izvedeno v vsebini in obliki, skladni z zahtevami TEN-T omrežja,
- v priglašeni referenci ni dejansko opravljal funkcij oz. nalog, ki bi jih moral opravljati glede na naročnikovo referenčno zahtevo,
- ne izpolnjuje zahteve naročnika, da v dejansko izvedbo prevzema večino del, za katere izkazuje referenco.

Glede funkcije »Strokovnjak za zgornji ustroj železniške proge« je naročnik pod zap.št. 2 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (relevantno glede na konkretizirane navedbe vlagatelja) določil:

»Zahtevani pogoji

- [...]

- [...] ima reference pri izvedbi zgornjega ustroja železnice pri vsaj enem projektu (pogodbi) novogradnje, nadgradnje ali rekonstrukcije na javni železniški infrastrukturi, pri čemer je dolžina železniške proge izvedene v okviru enega projekta (pogodbe) morala znašati vsaj 6 km. Referenčno delo je moralo biti izvedeno v vsebini in obliki, skladni z zahtevami TEN-T omrežja. Referenčna dela je strokovnjak moral izvajati kot kader, ki v smislu določb GZ pomenijo funkcijo vodje del ali vodje gradnje oz. so v smislu določb ZGO – 1 pomenile funkcijo odgovornega vodje del ali odgovornega vodje posameznih del za zgornji ustroj železniške proge,
- [...]».

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da je izbrani ponudnik v ponudbi predložil obrazec *Seznam ključnih kadrov*, iz katerega izhaja, da je izbrani ponudnik na funkcijo »Strokovnjak za zgornji ustroj železniške proge« nominiral osebo M.J., v izkaz izpolnjevanja referenčne zahteve pa priglasil referenčni posel »*Nadgradnja glavne železniške proge št. 20 Ljubljana – Jesenice – D.M. na odseku Podnart – Lesce Bled*«. Zanj je v ponudbi predložil (med drugim) izpolnjen obrazec *Referenčno potrdilo kadra* z dne 3. 7. 2025, potrjen s strani naročnika predmetnega javnega naročila kot referenčnega naročnika.

Po vpogledu v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika ter pojasnila in dokumentacijo v zvezi s kadrom M.J., priglašenim na funkcijo »Strokovnjak za zgornji ustroj železniške proge«, ki jo je na podlagi poziva Državni revizijski komisiji odstopil naročnik, ki z njo razpolaga kot referenčni naročnik, Državna revizijska komisija ugotavlja, da priglašen kader M.J. (v nasprotju z zatrjevanjem vlagatelja) izpolnjuje naslednje naročnikove zahteve:

- njegov referenčni posel je obsegal izvedbo projekta novogradnje, nadgradnje ali rekonstrukcije na javni železniški infrastrukturi, pri kateri je dolžina železniške proge, izvedene v okviru enega projekta (pogodbe) znašala vsaj 6 km, referenčno delo je bilo izvedeno v vsebini in obliki, skladni z zahtevami TEN-T omrežja – isti referenčni posel, kot je priglašen v izkaz izpolnjevanja referenčne zahteve za priglašen kader M.J. (referenčni posel »*Nadgradnja glavne železniške proge št. 20 Ljubljana – Jesenice – d.m. na odseku Podnart – Lesce Bled*«) je izbrani ponudnik priglasil tudi v izkaz izpolnjevanja referenčne zahteve za gospodarski subjekt. Očitek o tem, da priglašen referenčni posel ne izpolnjuje izpostavljenih zahtev naročnika je Državna revizijska komisija predhodno že obravnavala in ugotovila, da ni utemeljen. V izogib ponavljanju se na ugotovitve, kot izhajajo iz točke III.b (i) obrazložitve tega sklepa, sklicuje;
- v priglašenem referenčnem poslu je dejansko opravljal zahtevano funkcijo oz. naloge, tj. funkcijo »vodja del« / »vodja gradnje« v smislu GZ - kar izhaja iz obrazca *Referenčno potrdilo kadra* z dne 3. 7. 2025 (P04a); dokumenta *Odločba o imenovanju* z dne 7. 9. 2020 (P06c), izdanega s strani družbe K; dokumenta *Postopki in način obratovanja pod posebnimi pogoji ter načrt pregleda podsistema po posameznih vmesnih fazah za izvedbo vzdrževalnih del v javno korist na objektu »Nadgradnja glavne železniške proge št. 20 Ljubljana – Jesenice – d.m.; odsek Podnart – Lesce Bled in odgovorne osebe za realizacijo postopkov in pregledov* z dne 30. 10. 2020 (P06b), stran 6; dokumenta *Soglasje za zamenjavo nominiranega podizvajalca in spremembe neposrednih plačil* z dne 27. 10. 2020 (P04b) in dokumenta *Dokazilo o zanesljivosti objekta, februar 2022* (P02c), stran 5; iz dokumenta *Potrditev končnega poročila* z dne 9. 6. 2023 (P04d), stran 1;
- večino del, za katera izkazuje referenco, prevzema v dejansko izvedbo – kar izhaja iz obrazca *Seznam ključnih kadrov*, saj M.J. v predmetnem javnem naročilu prevzema funkcijo »Strokovnjak za zgornji ustroj železniške proge« in izkazuje tudi zahtevano referenco.

Izpostavljeni vsebini dokumentacije iz ponudbe izbranega ponudnika oz. iz dokumentacije naročnika, s katero je Državna revizijska komisija seznanila vlagatelja, le-ta v svojih vlogah konkretizirano ni nasprotoval oz. se konkretizirano do nje ni opredelil.

Glede na predstavljeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati, da ni ravnal pravilno, ko je ugotovil, da izbrani ponudnik s kadrom M.J. izpolnjuje zahteve iz zap.št. 2 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila za funkcijo »Strokovnjak za zgornji ustroj železniške proge«.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da kader, priglašen na funkcijo »Strokovnjak za TK naprave«

- ni izvedel del na javni železniški infrastrukturi ter v vsebini in obliki, skladni z zahtevami TEN-T omrežja,
- v priglašeni referenci ni dejansko opravljal funkcij oz. nalog, ki bi jih morali opravljati glede na naročnikovo referenčno zahtevo,
- ne izpolnjuje zahteve naročnika, da v dejansko izvedbo prevzema večino del, za katere izkazuje referenco.

Glede funkcije »Strokovnjak za TK naprave« je naročnik pod zap.št. 4 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (relevantno glede na konkretizirane navedbe vlagatelja) določil:

»Zahtevani pogoji

- [...]
- [...] ima reference pri vsaj eni izvedbi novogradnje ali nadgradnje TK naprav na javni železniški infrastrukturi in je bila pri tem izvedena tudi integracija z obstoječimi sistemi na javni železniški infrastrukturi. Referenčna dela je strokovnjak moral izvajati kot kader, ki v smislu določb GZ pomenijo funkcijo vodje del ali vodje gradnje oz. so v smislu določb ZGO – 1 pomenile funkcijo odgovornega vodje del ali odgovornega vodje posameznih del za TK naprave.
- [...]«.

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da je izbrani ponudnik v ponudbi predložil obrazec *Seznam ključnih kadrov*, iz katerega izhaja, da je izbrani ponudnik na funkcijo »Strokovnjak za TK naprave« nominiral osebo M.K., v izkaz izpolnjevanja referenčne zahteve pa priglasil referenčni posel »*Nadgradnja železniških odsekov Rimske Toplice – Laško in Laško – Celje (Dela na SVTK)*«. Zanj je v ponudbi predložil (med drugim) izpolnjen obrazec *Potrdilo reference odgovornega vodje del* (brez datuma), potrjen s strani investitorja/naročnika.

Po vpogledu v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika ter pojasnila in dokumentacijo v zvezi s kadrom M.K., priglašenim na funkcijo »Strokovnjak za TK naprave«, ki jo je na podlagi poziva Državni revizijski komisiji odstopil naročnik, ki z njo razpolaga kot referenčni naročnik, Državna revizijska komisija ugotavlja, da priglašen kader M.K. (v nasprotju z zatrjevanjem vlagatelja) izpolnjuje naslednje naročnikove zahteve:

- njegov referenčni posel je obsegal izvedbo del na javni železniški infrastrukturi ter v vsebini in obliki, skladni z zahtevami TEN-T omrežja – kar izhaja iz dokumenta *Nacionalni izvedbeni načrt za tehnične specifikacije za interoperabilnost za strukturni podsistem infrastruktura, maj 2020* (P02d), preglednica 4 v povezavi z 9. in 10. členom ZZelP (proga št. 30 Zidani Most – Šentilj, na kateri se nahaja odsek železniške proge Rimske Toplice – Laško in Laško – Celje¹, je proga javne železniške infrastrukture in je del jedrnega TEN-

¹ <https://www.krajsamorazdalje.si/projekti/nadgradnja-zelezniske-proge-zidani-most-celje>

T omrežja); dokumenta *Obratovalno dovoljenje št. SI6020210004* z dne 30. 3. 2021 (P07d), stran 5 (za progo št. 30 Zidani Most – Šentilj; izvedena dela skladna z zahtevami nacionalne in evropske zakonodaje);

- v priglašenem referenčnem poslu je dejansko opravljal zahtevano funkcijo oz. naloge, tj. funkcijo »odgovorni vodja posameznih del« oz. »odgovorni vodja posameznih del – SV in TK« v smislu ZGO-1 - kar izhaja iz dokumenta *Sklep o imenovanju odgovornega vodja posameznih del* (P07c); dokumenta *Pogodba št. 2431-17-300088/0JV K* (P07b), 19. člen in obrazca *Potrdilo reference odgovornega vodje del* (brez datuma) (P07a), izdanega s strani investitorja/naročnika;
- večino del, za katera izkazuje referenco, prevzema v dejansko izvedbo – kar izhaja iz obrazca *Seznam ključnih kadrov*, saj M.K. v predmetnem javnem naročilu prevzema funkcijo »Strokovnjak za TK naprave« in izkazuje tudi zahtevano referenco.

Izpostavljeni vsebini dokumentacije iz ponudbe izbranega ponudnika oz. iz dokumentacije naročnika, s katero je Državna revizijska komisija seznanila vlagatelja, le-ta v svojih vlogah konkretizirano ni nasprotoval oz. se konkretizirano do nje ni opredelil.

Glede na predstavljeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati, da ni ravnal pravilno, ko je ugotovil, da izbrani ponudnik s kadrom M.K. izpolnjuje zahteve iz zap.št. 4 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila za funkcijo »Strokovnjak za TK naprave«.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da kader, priglašen na funkcijo »Strokovnjak za premostitvene objekte«

- nima reference pri izvedbi novogradnje, nadgradnje ali rekonstrukcije premostitvenega objekta na infrastrukturi, pri čemer vrednost del izvedenega premostitvenega objekta znaša najmanj 300.000,00 EUR brez DDV,
- v priglašeni referenci ni dejansko opravljal funkcij oz. nalog, ki bi jih moral opravljati glede na naročnikovo referenčno zahtevo,
- ne izpolnjuje zahteve naročnika, da v dejansko izvedbo prevzema večino del, za katere izkazuje referenco.

Glede funkcije »Strokovnjak za premostitvene objekte« je naročnik pod zap.št. 5 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (relevantno glede na konkretizirane navedbe vlagatelja) določil:

»Zahtevani pogoji

- [...]
- [...] ima reference pri vodenju izvedbe vsaj ene (1) novogradnje, nadgradnje ali rekonstrukcije premostitvenega objekta na infrastrukturi, pri čemer je znašala vrednost del izvedenega premostitvenega objekta najmanj 300.000,00 EUR brez DDV.
- Referenčna dela je strokovnjak moral izvajati kot kader, ki v smislu določb GZ pomenijo funkcijo vodje del ali vodje gradnje oz. so v smislu določb ZGO – 1 pomenile funkcijo odgovornega vodje del ali odgovornega vodje posameznih del za premostitveni objekt.«

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da je izbrani ponudnik v ponudbi predložil obrazec *Seznam ključnih kadrov*, iz katerega izhaja, da je izbrani ponudnik na funkcijo »Strokovnjak za premostitvene objekte« nominiral osebo V.K., v izkaz izpolnjevanja referenčne zahteve pa priglasil referenčni posel »Gradnja nadvoza regionalne ceste v km 4+214,71 železniške proge Ormož – Hodoš – državna meja; v sklopu projekta: »Rekonstrukcija železniške postaje Murska Sobota in odseka proge v Pavlovcih sklop II« v sklopu projekta Rekonstrukcija Pragersko -

Hodoš«. Zanj je v ponudbi predložil (med drugim) izpolnjen obrazec *Referenčno potrdilo kadra* (brez datuma), potrjen s strani naročnika referenčnih del.

Po vpogledu v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika ter pojasnila in dokumentacijo v zvezi s kadrom V.K., priglašenim na funkcijo »Strokovnjak za premostitvene objekte«, ki jo je na podlagi poziva Državni revizijski komisiji odstopil naročnik, ki z njo razpolaga kot referenčni naročnik, Državna revizijska komisija ugotavlja, da priglašen kader V.K. (v nasprotju z zatrjevanjem vlagatelja) večino del, za katera izkazuje referenco, prevzema v dejansko izvedbo – kar izhaja iz obrazca *Seznam ključnih kadrov*, saj V.K. v predmetnem javnem naročilu prevzema funkcijo »Strokovnjak za premostitvene objekte« in izkazuje tudi zahtevano referenco.

Ugotavlja tudi, da je bila v okviru referenčnega posla izvedena novogradnja, nadgradnja ali rekonstrukcija premostitvenega objekta na infrastrukturi, pri čemer je vrednost del izvedenega premostitvenega objekta znašala najmanj 300.000,00 EUR brez DDV, kar izhaja iz dokumenta *Referenčno potrdilo kadra* (brez datuma) (P03a) (novogradnja nadvoza čez železniško progo na državni cesti, vrednost del 817.128,55 EUR), dokumenta *PID, avgust 2015* (P03c) (3/5 Načrt nadvoza), dokumenta *Uporabno dovoljenje* z dne 18. 1. 2016 (P5), stran 1 (nadvoz regionalne ceste). Ker je naročnik zahteval referenčni posel na infrastrukturi (in ne na železniški infrastrukturi), so s tem povezane vlagateljeve navedbe pravno nerelevantne in jih Državna revizijska komisija vsebinsko ni obravnavala.

Izpostavljeni vsebini dokumentacije iz ponudbe izbranega ponudnika oz. iz dokumentacije naročnika, s katero je Državna revizijska komisija seznanila vlagatelja, le-ta v svojih vlogah konkretizirano ni nasprotoval oz. se konkretizirano do nje ni opredelil. Je pa vlagatelj po seznanitvi s pojasnili in dokumentacijo naročnika, iz katere izhaja vloga, v kateri je kader V.K. sodeloval v priglašenem referenčnem poslu, zatrjeval, da kader V.K. v priglašenem referenčnem poslu ni opravljal funkcije vodje gradnje, da obrazec ni verodostojen in potrjevalec reference le-to navidezno priznava družbi VOC Celje d.o.o., Celje in da iz dokumentov za priglašen referenčni projekt ni razvidno oz. ni izkazano, da bi kader V.K. pri njem sodeloval.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je izbrani ponudnik v ponudbi predložil obrazec *Referenčno potrdilo kadra* (brez datuma), potrjen s strani naročnika referenčnih del (P03a), iz katerega izhaja, da je kader V.K. v priglašenem referenčnem poslu sodeloval v vlogi vodje gradnje.

Vlagatelj zatrjuje, da kader V.K. v priglašenem referenčnem poslu ni opravljal funkcije vodje gradnje, zaradi česar njegova referenca ni verodostojna in je navidezna. Kot že pojasnjeno, mora vlagatelj, da bi z zahtevkom za revizijo uspel, kršitev zatrjevati tako, da jasno, določno in konkretizirano navede vsa dejstva, ki kažejo na določeno nezakonitost, ter predlagati dokaze, ki bodo ta dejstva dokazala. Na vlagatelju je torej breme, da najprej zatrjuje, da priglašeni kader V.K. v priglašenem referenčnem poslu ni opravljal funkcije vodje gradnje (ampak jo je opravljal drug subjekt), nato pa za namen dokazovanja teh trditev predlaga dokaze. V obravnavanem primeru je vlagatelj z izpostavljenimi navedbami ostal na nivoju pavšalnega in splošnega zatrjevanja, zaradi česar gre ugotoviti, da trditvenemu bremenu ni zadostil. Prav tako vlagatelj v izkaz (sicer manjkajoče trditvene podlage) ni predlagal nobenih dokazov, izkazal pa tudi ni drugih okoliščin, iz katerih bi izhajalo, da V.K. v priglašenem referenčnem poslu (dejansko) ni sodeloval, zato gre ugotoviti, da tudi dokaznemu bremenu ni zadostil (pri po presoji Državne revizijske komisije izpostavljene navedbe vlagatelja ne predstavljajo negativnega dejstva), zato Državna revizijska komisija na podlagi drugega odstavka 15. člena ZPVPJN, v povezavi s pravilom o trditvenem in dokaznem bremenu (7. in 212. člen ZPP v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN) njegovih navedb ni mogla vsebinsko obravnavati. Navedenega vlagatelj ni zatrjeval (in dokazoval) niti v zvezi z dokazilom o imenovanju kadra V.K. z dne 10. 6. 2015.

Vlagatelj zatrjuje tudi, da iz dokumenta *PID, avgust 2015 (P03c)* in dokumenta *Uporabno dovoljenje* z dne 18. 1. 2016 (P05) ni razvidno, da bi kader V.K. sodeloval na priglašenem referenčnem poslu in da priglašen kader tudi ni naveden v uradni publikaciji referenčnega naročnika »*Železniška proga Pragersko – Hodoš*« med osebami, ki so sodelovale pri izvedbi referenčnega posla. Četudi navedeno drži in priglašen kader V.K. v teh dokumentih ni naveden, Državna revizijska komisija pojasnjuje, da zaradi tega še ni mogoče zaključiti, da navedeni kader pri priglašenem referenčnem poslu dejansko ni sodeloval. Takega zaključka tudi ni mogoče napraviti na podlagi okoliščine, da dokazilo o imenovanju kadra V.K. z dne 10. 6. 2015 nima žiga, iz katerega bi izhajalo, kdaj ga je naročnik prejel.

Vlagatelj zatrjuje še, da referenčno potrdilo ni verodostojno in da je potrjevalec reference z njim družbi VOC Celje d.o.o., Celje neutemeljeno priznal referenco. Ne glede na to, ali je vlagatelj v obravnavanem delu izpolnil trditveno breme, Državna revizijska komisija ugotavlja, da ni izpolnil dokaznega bremena, saj, četudi bi šlo po vpogledu v objave in dokumentacijo tega drugega javnega naročila ugotoviti, da sta potrjevalec reference in družba VOC Celje d.o.o., Celje sodelovala, z navedenim ne bi bilo izkazano tudi, da kader V.K. v priglašenem referenčnem poslu ni opravljal funkcije vodje gradnje in da referenca zato ne ustreza dejanskemu stanju.

Glede na predstavljeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj ni uspel izkazati, da naročnik ni ravnal pravilno, ko je ugotovil, da izbrani ponudnik s kadrom V.K. izpolnjuje zahteve iz zap.št. 5 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila za funkcijo »Strokovnjak za premostitvene objekte«.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da kader, priglašen na funkcijo »Strokovnjak za predore«

- nima reference pri izvedbi rekonstrukcije predora na infrastrukturi, pri čemer dolžina predora znaša najmanj 80m,
- v priglašeni referenci ni dejansko opravljal funkcij oz. nalog, ki bi jih moral opravljati glede na naročnikovo referenčno zahtevo,
- ne izpolnjuje zahteve naročnika, da v dejansko izvedbo prevzema večino del, za katere izkazuje referenco.

Glede funkcije »Strokovnjak za predore« je naročnik pod zap.št. 6 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (relevantno glede na konkretizirane navedbe vlagatelja) določil:

»*Zahtevani pogoji*

- [...]
- [...] ima reference pri izvedbi vsaj ene (1) rekonstrukcije predora na infrastrukturi, pri čemer je dolžina predora morala znašati vsaj 80 m.
- Referenčna dela je strokovnjak moral izvajati kot kader, ki v smislu določb GZ pomenijo funkcijo vodje del ali vodje gradnje oz. so v smislu določb ZGO – 1 pomenile funkcijo odgovornega vodje del ali odgovornega vodje posameznih del za predor.
- [...]«.

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da je izbrani ponudnik v ponudbi predložil obrazec *Seznam ključnih kadrov*, iz katerega izhaja, da je izbrani ponudnik na funkcijo »Strokovnjak za predore« nominiral osebo M.J., v izkaz izpolnjevanja referenčne zahteve pa priglasi referenčni posel »*Nadgradnja glavne železniške proge št. 20 Ljubljana – Jesenice – D.M. na odseku Podnart – Lesce Bled*«. Zanj je v ponudbi predložil (med drugim) izpolnjen obrazec *Referenčno potrdilo kadra* z dne 3. 7. 2025, potrjen s strani naročnika predmetnega javnega naročila kot referenčnega naročnika.

Po vpogledu v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika ter pojasnila in dokumentacijo v zvezi s kadrom M.J., priglasi na funkcijo »Strokovnjak za predore«, ki jo je na podlagi poziva Državni revizijski komisiji odstopil naročnik, ki z njo razpolaga kot referenčni naročnik, Državna revizijska komisija ugotavlja, da priglasi kader M.J. (v nasprotju z zatrjevanjem vlagatelja) izpolnjuje naslednje naročnikove zahteve:

- v referenčnem poslu so bila izvedena dela na predoru, dolgem vsaj 80m – kar izhaja iz obrazca *Potrdilo gospodarskega subjekta* z dne 3. 7. 2025 (P04a) (predor Globoko dolžina 235,44m); dokument *PID, maj 2022* (P04c), stran 4 (predor Globoko med km 611+236.75 in km 611+472.19 v dolžini 235.44 m);
- v priglasi referenčnem poslu je dejansko opravljal zahtevano funkcijo oz. naloge, tj. funkcijo »vodja del« / »vodja gradnje« v smislu GZ – očitek o tem, da priglasi kader v priglasi referenčnem poslu ni dejansko opravljal zahtevane funkcije je Državna revizijska komisija predhodno že obravnavala in ugotovila, da ni utemeljen. V izogib ponavljanju se sklicuje na ugotovitve, kot izhajajo iz točke III.b (ii) obrazložitve tega sklepa za funkcijo »Strokovnjak za zgornji stroj železniške proge«;
- večino del, za katera izkazuje referenco, prevzema v dejansko izvedbo – kar izhaja iz obrazca *Seznam ključnih kadrov*, saj M.J. v predmetnem javnem naročilu prevzema funkcijo »Strokovnjak za predore« in izkazuje tudi zahtevano referenco.

Izpostavljeni vsebini dokumentacije iz ponudbe izbranega ponudnika oz. iz dokumentacije naročnika, s katero je Državna revizijska komisija seznanila vlagatelja, le-ta v svojih vlogah konkretizirano ni nasprotoval oz. se konkretizirano do nje ni opredelil. Je pa vlagatelj po seznanitvi s pojasnili in dokumentacijo naročnika, iz katere izhaja vsebina izvedenega priglasi referenčnega posla zatrjeval, da v okviru tega posla ni bila izvedena zahtevana rekonstrukcija predora, pač pa sanacija, kar predstavlja enostavnejša in preprostejša dela od rekonstrukcije.

Kot že navedeno, je naročnik v zap.št. 6 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil, da mora imeti priglasi strokovnjak na funkcijo »Strokovnjak za predore« referenco pri izvedbi »rekonstrukcije predora« na infrastrukturi.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je izbrani ponudnik v ponudbi predložil obrazec *Referenčno potrdilo kadra* z dne 3. 7. 2025, ki ga je potrdil predmetni naročnik kot referenčni naročnik referenčnega posla *Nadgradnja glavne železniške proge št. 20 Ljubljana – Jesenice – D.M. na odseku Podnart – Lesce Bled* in iz katerega med drugim izhaja, da so referenčna dela obsegala sanacijo predora Globoko. Vlagatelj zatrjuje, da v okviru referenčnega posla ni bila izvedena ustrezna vrsta del na predoru, saj je bila izvedena sanacija, ne pa zahtevana rekonstrukcija.

Državna revizijska komisija po vpogledu v ponudbeno dokumentacijo ter pojasnila in dokumentacijo v zvezi s priglasi referenčnim poslom, ki jo je na podlagi poziva Državni revizijski komisiji odstopil naročnik, ki z njo razpolaga kot referenčni naročnik, najprej ugotavlja, da iz dokumenta *Postopki in način obratovanja pod posebnimi pogoji ter načrt pregleda podsistema po posameznih vmesnih fazah za izvedbo vzdrževalnih del v javno korist na objektu »Nadgradnja glavne železniške proge št. 20 Ljubljana – Jesenice – d.m.; odsek Podnart – Lesce Bled in odgovorne osebe za realizacijo postopkov in pregledov* z dne 30. 10. 2020 (P06b), stran 2, izhaja, da je bila v 2. fazi izvedbe – nadgradnja proge predvidena izvedba sanacije predora Globoko, v tem okviru pa »*odstranitev kanala v tleh, pranje predora, sanacija plasti opeke ob strani, izvedba odvodnjavanja, izvedba izolacijske plasti, sanacija niš, lokalne ojačitve obloge*«. V predoru je bilo predvideno tudi kompletno polaganje novega tira na novih betonskih oz. lesenih prarih in vgraditev tolčenca, drobnega tirnega materiala.

Dalje Državna revizijska komisija ugotavlja, da je v dokumentu *Dokazilo o zanesljivosti objekta, februar 2022* (P02c), stran 2, kot vrsta gradnje za priglasi referenčni projekt določena »Rekonstrukcija (Vzdrževalna dela v javno korist)«, v projektni dokumentaciji izvedenih del oz. dokumentu *PID, maj 2022* (P04c), načrta 3/5, stran 2, pa »vzdrževalna dela v javno korist«. Na straneh 5 – 7 dokumenta *PID, maj 2022* (P04c), načrta 3/5 je dalje navedeno, da v predoru Globoko ni bilo mogoče izvesti raziskav med obratovanjem proge, zato so bile naknadno, med izvajanjem del, izvedene georadarske meritve debeline obloge in talnega oboka, detajlen posnetek predora in kontrolne vrtine skozi predorsko oblogo, na podlagi katerih je bil določen dejanski obseg potrebnih del v predoru Globoko. Kot izhaja iz zaključka navedenega dokumenta, so dodatne raziskave, izvedene med samim izvajanjem del, pokazale določene pomanjkljivosti v konstrukciji predora, za katere so bili predvideni v nadaljevanju opisani dodatni ukrepi: vzpostavitev gradbišča in pripravljalna dela; odstranitev vozne mreže, nosilcev vozne mreže; odstranitev brizganega betona z ostenja predora; odstranitev pragov, tira in gramozne grede v predoru; odstranitev kanala v tleh; odstranitev betonske prekrivke opeke na levi strani; pranje predora z vodo pod visokim tlakom; obtrkavanje opeke; sanacija plasti opeke na desni strani; odstranitev talnega oboka, polaganje armature, zabetoniranje talnega oboka, injektiranje z betonsko maso za zapolnitev vseh odprtih, ki jih betonaža ne bi mogla zapolniti; izvedba ureza v obok predora; sanacija niš; lokalna ojačitev obloge predora (temenska razpoka, dve razpoki na desni strani, okoli 10 m dolg odsek v bližini izhodnega portala); sanacija vstopnega portala predora (odstranitev dela parapeta nad kamnitimi oblikovanci in med razpokama in izvedba površinske tesnitve razpoke na oblikovancih s sanacijsko malto, izvedba dveh vrtin na vsak oblikovanec z zgornje strani poševno na razpoke – po principu šivanja, vstavitev RA palice v vrtine in izvedba polnitev z epoksidno smolo, nadomestitev odstranjenega dela parapeta z novim.).

Prav tako Državna revizijska komisija ugotavlja, da je v dokumentu *Dovoljenje za začetek obratovanja št. SI6020230003* z dne 17. 5. 2023 (P02b), stran 1, s katerim je bilo naročniku v okviru projekta »Nadgradnja glavne železniške proge št. 20 Ljubljana-Jesenice-d.m. na odsekih Kranj-Lesce Bled in Lesce-Bled-Jesenice ter progovno kabliranje na železniški progi št. 20« za odsek Podnart-Lesce Bled izdano dovoljenje za začetek obratovanja za del podsistema infrastruktura, določena zmogljivost proge D4 (osna obremenitev), njegov sestavni del pa je tudi izjava ES o verifikaciji.

Iz navedb naročnika v vlogi z dne 4. 12. 2025 izhaja, da priglasi referenčni posel šteje za skladnega z zahtevo po izvedbi rekonstrukcije predora na podlagi vsebine del, povezanih z odpravo pomanjkljivosti na konstrukciji predora, za katere se je šele po začetku izvajanja projekta ugotovilo, da so potrebna. Dela, ki jih naročnik šteje kot relevantna pri presoji ustreznosti priglasi referenčnega posla v dokumentu *Postopki in način obratovanja pod posebnimi pogoji ter načrt pregleda podsistema po posameznih vmesnih fazah za izvedbo vzdrževalnih del v javno korist na objektu »Nadgradnja glavne železniške proge št. 20 Ljubljana – Jesenice – d.m.; odsek Podnart – Lesce Bled in odgovorne osebe za realizacijo postopkov in pregledov* z dne 30. 10. 2020 (P06b), ki ga izpostavlja vlagatelj, še niso bila opredeljena. Do izvedbe del, ki jih naročnik šteje za relevantne v smislu njihove umestitve med rekonstrukcijska dela (in izhajajo iz dokumenta *PID, maj 2022* (P04c), je v obravnavanem primeru prišlo šele tekom izvajanja del, zato se za pravno nerelevantne izkažejo navedbe vlagatelja, da prvotno določena vsebina del (tudi tistih iz popisa del, ki je bil del dokumentacije javnega naročila referenčnega posla) ne predstavlja del, ki bi ustrezala rekonstrukcijskim delom.

Kot navaja naročnik, skladno s 57. točko prvega odstavka 2. člena ZVZelP-1 »vzdrževalna dela v javno korist« predstavljajo postopke, po katerih se izvedejo odstranitve objektov in naprav, obnove, nadgradnje in gradnje stabilnih naprav, namenjeni pa so zagotavljanju obveznih gospodarskih javnih služb, z njimi pa se ne posega zunaj železniškega območja, skladno z

11. točko navedene določbe pa »nadgradnja« pomeni vsako pomembno spremembo podsistema ali njegovega dela, ki privede do spremembe tehnične dokumentacije, priložene ES-izjavi o verifikaciji, če takšna tehnična dokumentacija obstaja, in ki izboljša celotno delovanje podsistema. Da se gradnje, nadgradnje, obnove in odstranitve objektov izvajajo v skladu s predpisi o graditvi objektov določa prvi odstavek 50. člena ZVZelP-1, da se obnove, nadgradnje in gradnje, ki se izvajajo po postopku vzdrževalnih del v javno korist, izvajajo na podlagi tega zakona in v skladu z bistvenimi zahtevami iz predpisov o graditvi objektov ter na podlagi projektne dokumentacije, izvedbenega načrta ali tehnične dokumentacije, ki jo izdela pooblaščen projektant, pa določa drugi odstavek 50. člena ZVZelP-1. Skladno s 5. točko prvega odstavka 3. člena GZ-1 pomeni »gradnja« izvedbo gradbenih in drugih del, povezanih z gradnjo, ki obsega novogradnjo, rekonstrukcijo, manjšo rekonstrukcijo, vzdrževanje objekta, vzdrževalna dela v javno korist, odstranitev in spremembo namembnosti. GZ-1 v 40. točki iste določbe določa, da »vzdrževalna dela v javno korist« pomeni izvedbo takšnih vzdrževalnih in drugih del, za katere je v posebnem zakonu ali predpisu, izdanem na podlagi takšnega posebnega zakona, določeno, da se za zagotavljanje opravljanja določene vrste gospodarske javne službe lahko spremeni tudi zmogljivost objekta in z njo povezana velikost objekta, v 35. točki iste določbe pa, da »rekonstrukcija« pomeni spreminjanje tehničnih značilnosti obstoječega objekta, pri čemer se spreminjajo njegovi konstrukcijski elementi, zmogljivost ali izvedejo druge izboljšave, pri čemer se mora ohraniti vsaj del konstrukcijskih elementov obstoječega objekta, in se gabariti objekta praviloma ne povečajo, lahko pa se zmanjšajo.

Ne glede na poimenovanja del v dokumentaciji priglašenega referenčnega posla, je po presoji Državne revizijske komisije za rešitev spornega vprašanja relevantno, ali je bila vsebina kasneje ugotovljenih potrebnih in izvedenih del v priglašenem referenčnem poslu take narave, da je dela, povezana s predorom, mogoče opredeliti kot rekonstrukcijska – torej kot dela, zaradi katerih se spreminjajo tehnične značilnosti obstoječega objekta, pri čemer se spreminjajo njegovi konstrukcijski elementi, zmogljivost ali izvedejo druge izboljšave. Ker GZ-1 opredeljuje le pojem »rekonstrukcija«, ne pa tudi pojma »sanacija« – le tega prav tako nista urejala predhodna zakona s tega področja – se Državna revizijska komisija strinja z naročnikom, da zgolj poimenovanje del za sanacijo v posameznih dokumentih samo po sebi ne izključuje rekonstrukcijske narave posega oz. izvedenih del, kadar je dejansko poseženo v konstrukcijo in so se spremenile bistvene lastnosti objekta (npr. nosilnost, varnost, uporabnost, interoperabilnost).

Državna revizijska komisija upošteva vsebino predhodno predstavljene dokumentacije ugotavlja, da ni mogoče nasprotovati ugotovitvam naročnika, da so bila v priglašenem referenčnem poslu v okviru del na predoru, povezanih z odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti v konstrukciji predora, med drugim izvedena tudi dela, s katerimi je bilo poseženo v konstrukcijske elemente (kot npr. lokalne ojačitve obloge in druge gradbene izboljšave). Prav tako ni mogoče nasprotovati ugotovitvam naročnika, da se je zaradi teh posegov spremenila tehnična in funkcionalna lastnost objekta, na predmetnem odseku pa je bila tudi zvišana tudi kategorija proge na D4, kar pomeni večjo nosilnost proge in posledično spremembo zmogljivosti proge (višja zmogljivost proge). Upošteva naravo del, ki so se izkazala za potrebna med izvajanjem referenčnega posla zaradi ugotovljenih pomanjkljivosti v konstrukciji predora in njihovega rezultata, tj. zaradi dejanskega posega v konstrukcijo predora, zaradi katerega so se spremenile zgoraj že izpostavljene bistvene (tehnične in funkcionalne) lastnosti objekta oz. zmogljivosti, po presoji Državne revizijske komisije naročniku ni mogoče očitati, da ni ravnal pravilno, ko je izvedena dela umestil med rekonstrukcijska, posledično pa štel, da je bila v priglašenem referenčnem poslu izvedena zahtevana rekonstrukcija predora na infrastrukturi. Te ugotovitve ne spremenijo drugačno poimenovanje del v nekaterih dokumentih priglašenega referenčnega posla, pa tudi ne okoliščina, da je bil priglašen referenčni posel izveden v postopkovnem okviru vzdrževalnih del v javno korist.

Ugotovljenega tudi ne spremeni vlagateljevo navajanje vsebine in razlik med pojmom sanacija in rekonstrukcija, saj poleg tega, da prvi v veljavni zakonodaji niti ni izrecno opredeljen, vlagatelj tudi ne pojasni, zakaj konkretnih del, ki so bila v priglasiženem referenčnem poslu izvedena po ugotovitvi pomanjkljivosti v konstrukciji predora (s katerimi je bil vlagatelj seznanjen), četudi so, kot zatrjuje, lokalne narave, po vsebini ni mogoče umestiti v rekonstrukcijska dela.

Glede na predstavljeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati, da ni ravnal pravilno, ko je ugotovil, da izbrani ponudnik s kadrom M.J. izpolnjuje zahteve iz zap.št. 6 točke 3.2.3.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila za funkcijo »Strokovnjak za predore«.

iii.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo citira točko 3.2.3.1 točke 3.2.3 *Tehnična in strokovna sposobnost* podpoglavja 3.2 *Pogoji za sodelovanje* poglavja 3 *Pogoji in merila za izbor ponudb* iz dokumenta *Navodila za pripravo ponudbe* (v nadaljevanju: točka 3.2.3.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila).

Zatrjuje, da noben od partnerjev izbranega ponudnika ne razpolaga z nivelirno ravnalnim strojem (linijska podbijalka) ter vlakom za prevoz, razklad/naklad tirnic (dolžine 100-200m), niti s to mehanizacijo ne razpolaga družba RIKO d.o.o., Ljubljana ali morebitni drug podizvajalec oz. subjekt, na kapacitete katerega se sklicuje izbrani ponudnik. V Republiki Sloveniji z navedenima strojema razpolaga le partner vlagatelja, družba SŽ – ŽGP d.d., Ljubljana, ki v ponudbi izbranega ponudnika ni nominirana. Izbrani ponudnik tako ne razpolaga, in tudi od podpisu pogodbe z zahtevano mehanizacijo ne bo razpolagal. Podatki, ki jih je izbrani ponudnik navedel v obrazcu *Izjava o tehničnih zmogljivostih* so tako nujno neresnični oz. neutemeljeni, izbrani ponudnik pa je, poleg tega, da ni izpolnil zahteve iz točke 3.2.3.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, podal tudi neresnično izjavo, kar je poseben in neodvisen razlog za nedopustnost njegove ponudbe.

Ob zatrjevanem vlagatelj poudarja, da nominacija dodatnih podizvajalcev oz. subjektov, na katerih kapacitete se sklicuje izbrani ponudnik, v tej fazi postopka oddaje javnega naročila ni več dopustna (v smislu, da bi izbrani ponudnik naknadno priglasil nov subjekt, ki mu bo zagotavljal zahtevano mehanizacijo) (s tem v izvezi izpostavlja odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-031/2021).

Izbrani ponudnik v izjasnitvi navaja, da je v ponudbi nominiral subjekt iz tujine, ki mu bo zagotovil navedena stroja, vsi zahtevani podatki o tej mehanizaciji pa so navedeni v obrazcu *Izjava o tehničnih zmogljivostih*. Ker je naročnik določil, da morajo ponudniki navedena stroja zagotoviti šele do podpisa pogodbe, v fazi oddaje in pregleda ponudb razpolaganje s predmetno mehanizacijo sploh še ni zahtevano, navedene zahteve pa zato niti teoretično ne more kršiti.

Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo navedbe vlagatelja označuje za neutemeljene in nedokazane. Navaja, da je izbrani ponudnik, skladno s točko 3.2.3.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila predložil ustrezen izpolnjen obrazec *Izjava o tehničnih zmogljivostih* za zahtevano ključno mehanizacijo, ki mu jo zagotavljata subjekta BB in CC, na zmogljivost katerih se izbrani ponudnik sklicuje.

Vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika vztraja pri navedbah iz zahtevka za revizijo in dodaja, da v okviru dostopnosti za uporabo v Republiki Sloveniji z zahtevanima strojema razpolaga le družba SŽ-ŽGP Ljubljana, d.d., ki v ponudbi izbranega ponudnika ni nominirana. Izbrani ponudnik

tako ne razpolaga niti ob podpisu pogodbe ne bo razpolagal z zahtevanima strojema, podatki v njegovi ponudbi pa so nujno neresnični.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v točki 3.2.3.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil:

»Zagotovljene morajo biti potrebne tehnične zmogljivosti (vozila, mehanizacija in oprema) za kvalitetno izvedbo celotnega naročila [...].

Ponudnik mora podati izjavo, da bo do podpisa pogodbe, izkazal z dokazili, da za izvedbo del, na zgornjem ustroju železniških tirov razpolaga najmanj z naslednjo ključno mehanizacijo: nivelirno ravnalni stroj (linijska podbijalka) in vlak za prevoz, razklad/naklad tirnic (dolžine 100-200 m).

dokazilo: Izpolnjen obrazec »Izjava o tehničnih zmogljivostih«. Zaželeno, je da se že v ponudbi predloži dokazila za vsako od v tabeli »Izjave o tehničnih zmogljivostih« navedene mehanizacije, da je posamezno vozilo registrirano oziroma ima veljavno dovoljenje za vožnjo po železniških progah države članice EU ali pridružene članice EU.

opombe: Ponudnik mora dokazila predložiti naročniku najkasneje do podpisa pogodbe o izvedbi predmetnega javnega naročila. V primeru, da zahteva ne bo izpolnjena, bo naročnik odstopil od podpisa pogodbe in unovčil finančno zavarovanje za resnost ponudbe.«

Kot je Državna revizijska komisija uvodoma že pojasnila, iz ponudbe izbranega ponudnika izhaja, da se sklicuje na zmogljivosti družbe Pružne građevine d.o.o., Hrvaška (po zamenjavi prvotno priglašene subjekta, za katerega je naročnik ugotovil, da ne izpolnjuje pogojev za sodelovanje in da zanj obstajajo razlogi za izključitev) in družbe Vasútvíll Kft., Madžarska (obrazec *Podatki o gospodarskem subjektu* posameznega navedenega subjekta). Izbrani ponudnik je v ponudbi predložil obrazec *Izjava o tehničnih zmogljivostih* družbe Vasútvíll Kft., Madžarska, iz katerega izhaja, da zagotavlja nivelirno ravnalni stroj (linijska podbijalka) in obrazec *Izjava o tehničnih zmogljivostih* družbe Pružne građevine d.o.o., Hrvaška, iz katerega izhaja, da zagotavlja nivelirno ravnalni stroj (linijska podbijalka) in vlak za prevoz, razklad/naklad tirnic (dolžine 100-200m).

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da se, glede na predstavljeno vsebino ponudbe izbranega ponudnika, za neutemeljene izkažejo navedbe vlagatelja, da z zahtevno mehanizacijo ne razpolaga subjekt, na kapacitete katerega se izbrani ponudnik sklicuje, pa tudi njegove nadaljnje navedbe o tem, da z zahtevano mehanizacijo ne razpolaga nobeden od partnerjev izbranega ponudnika in niti podizvajalec, družba Riko d.o.o., Ljubljana ali drug priglašen podizvajalec. Ker zahtevano mehanizacijo izbranemu ponudniku zagotavljata gospodarska subjekta iz tujine, se za pravno nerelevantne izkažejo navedbe vlagatelja, da v Republiki Sloveniji z zahtevano mehanizacijo razpolaga le en gospodarski subjekt, ki v ponudbi izbranega ponudnika ne nastopa.

Upošteva se predstavljeno vsebino ponudbe izbranega ponudnika Državna revizijska komisija ugotavlja, da je izbrani ponudnik, skladno z zahtevami naročnika iz točke 3.2.3.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila predložil zahtevano dokazilo, v okviru katerega izjavlja, da bo do podpisa pogodbe z dokazili izkazal, da za izvedbo del razpolaga z zahtevano mehanizacijo. Ker so morali, skladno z navodili naročnika, ponudniki v ponudbi podati le izjavo, da bodo do podpisa pogodbe z dokazili izkazali, da razpolagajo z zahtevano mehanizacijo, gre ugotoviti, da obveznost ponudnikov razpolagati z zahtevano mehanizacijo v fazi oddaje ponudbe še ni obstajala, navedbe vlagatelja o podaji neresnične izjave in njenih posledicah ter navedbe o prepovedi nominiranja novih podizvajalcev oz. subjektov, na katerih kapacitete se izbrani ponudnik sklicuje pa se izkažejo za pravno nerelevantne. Za očitke vlagatelja o tem, da izbrani ponudnik tudi ob podpisu pogodbe ne bo razpolagal z zahtevano mehanizacijo, Državna revizijska komisija ugotavlja, da so preuranjeni.

Glede na predstavljeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati, da ni ravnal pravilno, ko je na podlagi ponudbene dokumentacije izbranega ponudnika ugotovil, da le-ta izpolnjuje zahteve iz točke 3.2.3.1 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega.

iv.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo predlaga imenovanje izvedenca, ki naj preuči dokumentacijo in poda mnenje, ali so za kader priglasi referenčni posli obsegali zahtevana dela oz. kaj so referenčni posli obsegali.

Ker je bilo relevantno dejansko stanje v zvezi z obravnavanimi očitki, vezanimi na vsebino izvedenih priglasi referenčnih poslov v celoti ugotovljeno že na podlagi predložene listinske dokumentacije, Državna revizijska komisija ni izvedla predlaganega dokaza z imenovanjem izvedenca gradbene stroke, saj ta ni bil potreben. Tudi na tem mestu Državna revizijska komisija pojasnjuje, da dokazna sredstva niso namenjena temu, da stranka šele s tem procesnim dejanjem priskrbi ustrezno trditveno podlago, pač pa so namenjena zgolj ugotavljanju resničnosti dejstev, ki jih je stranka zatrjevala že prej.

IV.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo navaja, da je predmet javnega naročila del širšega projekta nadgradnje železniške proge Jesenice – Sežana in kot takšen uradno naveden med projekti, financiranimi iz sredstev Načrta za okrevanje in odpornost.

Izpostavlja načelo transparentnosti javnega naročanja v povezavi z načelom zagotavljanja gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti pri porabi javnih sredstev (6. člen in 4. člen ZJN-3) in navaja, da se javno naročanje v Republiki Sloveniji izvaja v skladu s pravili prava EU, pri čemer je pri porabi evropskih sredstev potrebno dosledno spoštovanje temeljnih načel, določenih v Uredbi (EU) 2021/241 o vzpostavitvi Mehanizma za okrevanje in odpornost.

Vlagatelj opozarja na nepravilnosti v postopku, ki izkazujejo netransparentne naročnikove odločitve, ki pomenijo ne le kršitev ZJN-3, pač pa lahko nepravilnosti pri izvajanju naročila vodijo v finančne popravke Evropske komisije, zahtevo po vračilu že izplačanih sredstev ter obvezno poročanje Evropskemu uradu za boj proti goljufijam. Vlagatelj naročnika poziva, naj pri obravnavi ponudb dosledno spoštuje načelo transparentnosti in druga temeljna načela javnega naročanja, kot jih določata tako slovenska zakonodaja kot tudi pravo EU.

Izbrani ponudnik v izjasnitvi navaja, da iz navedb vlagatelja ne izhaja dejansko stanje, ki bi utemeljevalo zaključek, da je naročnik kršil določbe ZJN-3 v zvezi s kršitvijo načela transparentnosti pri porabi EU sredstev. Izbrani ponudnik navaja, da finančni popravki, zahteve po vračilu in obvezno poročanje nimajo nikakršne zveze s presojo zakonitosti izpodbijane odločitve oz. odločanjem o utemeljenosti vlagateljevega zahtevka za revizijo. Navaja še, da vlagatelj z uveljavljanjem kršitve načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti ne more uspeti.

Naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo odgovarja, da načelo gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti prvenstveno ni namenjeno zaščiti položaja ponudnikov, temveč zaščiti javnega interesa, zato se na kršitev tega načela ponudnik v revizijskem postopku praviloma ne more sklicevati (s tem v zvezi izpostavlja odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-039/2022). Navaja, da iz navedb vlagatelja ni razvidno, kako bi morebitna kršitev načela transparentnosti pri porabi EU sredstev vplivala na njegov položaj, saj z navedbami o posledicah nepravilnosti vlagatelj skuša varovati javni interes, za kar, glede na 6. člen ZJN-3, ni aktivno

legitimiran. Tudi v tem delu naročnik meni, da vlagatelj trditveno – dokaznemu bremenu, ki je na njem, ni zadostil (s tem v zvezi izpostavlja odločitvi Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-023/2021 in 018-138/2023).

Vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika pojasnjuje, da z zahtevkom za revizijo nikakor ne ščiti javnega interesa, a se je, glede na resnost situacije v okoliščinah sofinanciranja, čutil dolžnega naročnika opozoriti na možne posledice, ki jih imajo nepravilnosti pri izvajanju javnega naročila. Navaja, da je naročnika dobronamerno pozval, naj pri obravnavi ponudb dosledno spoštuje načelo transparentnosti in druga načela javnega naročanja. Dodaja, da sicer ne drži trditev naročnika, da kršitve naročnika, ki v praksi pomenijo tudi kršitev pravil sofinanciranja ter ravnanj v nasprotju s pravom EU, ne vplivajo na vlagateljev pravni položaj, saj je očitno, da je naročnik v predmetnem postopku oddaje javnega naročila zaradi svojih kršitev nezakonito izbral ponudbo izbranega ponudnika, vlagateljevo pa neutemeljeno zavrnil kot nedopustno. Meni, da naročnik dejstvo, da je predmetno javno naročilo navedeno med projekti, financiranimi iz sredstev Mehanizma za okrevanje in odpornost (NextGeneration EU), ignorira v lastno škodo.

Državna revizijska komisija najprej pojasnjuje, da za presojo skladnosti ravnanj naročnika s predpisi o financiranju (v kolikor bi bilo potrebno s tem povezana vlagateljeva opozorila in pozive naročniku razumeti kot zatrjevane kršitve) ni pristojna in da tudi sicer ni jasno, kako bi morebitna kršitev s tem povezanih pravil vplivala na vlagateljev položaj, zato teh navedb vsebinsko ni obravnavala.

Državna revizijska komisija je v obrazložitvi tega sklepa že pojasnila, da mora biti skladno z načelom transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3) ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku. ZJN-3 naročnikom ne prepušča, da po lastni presoji zagotavljajo transparentnost oddaje javnega naročila, ampak jo zagotavlja sam z opredelitvijo vsebine ravnanj za posamezni postopek. Kot izhaja iz predhodno navedenega, je Državna revizijska komisija ugotovila, da vlagatelj v obravnavanem postopku ni uspel izkazati, da naročnik ni ravnal pravilno, ko je ugotovil, da izbrani ponudnik izpolnjuje njegove zahteve iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Iz navedenega zato naročniku tudi kršitev temeljnih načel javnega naročanja in drugih določil ZJN-3 ni mogoče očitati.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo naročniku očita tudi, da je s sprejemom izpodbijane odločitve kršil načelo gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti (4. člen ZJN-3). Državna revizijska komisija je že pojasnila, da je omenjeno načelo namenjeno zaščiti javnega interesa, ki se odraža zlasti v racionalni porabi javnofinančnih sredstev in ki ga, skladno z drugim odstavkom 6. člena ZPVPJN, varujejo zagovorniki javnega interesa, med katere vlagatelj ne spada. Ker se že po naravi stvari ponudnik v zahtevku za revizijo praviloma ne more uspešno sklicevati na kršitev omenjenega načela, Državna revizijska komisija navedb strank v tem delu ni obravnavala.

V. sklepno

Državna revizijska komisija upošteva predhodno ugotovljeno zaključuje, da vlagatelj v obravnavanem primeru ni uspel izkazati, da je naročnik pri sprejemu izpodbijane odločitve ravnal v nasprotju z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in ZJN-3, zato je, na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, zahtevek za revizijo vlagatelja kot neutemeljenega zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo, opredelitvi do navedb naročnika, vlogi z dne 27. 11. 2025 in vlogi z dne 10. 12. 2025 uveljavljal povrnitev stroškov pravnega varstva.

Ker je povrnitev stroškov odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, vlagatelj pa z zahtevkom za revizijo ni uspel, je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, njegovo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Povrnitev stroškov postopka pravnega varstva je v vlogi z dne 30. 9. 2025 zahteval tudi izbrani ponudnik. Državna revizijska komisija je zahtevo izbranega ponudnika za povračilo stroškov zavrnila, saj je ocenila, da v konkretnem primeru prispevek izbranega ponudnika k rešitvi zadeve ni bil bistven in ni pripomogel ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve ter da posledično priglašeni stroški niso bili potrebni (tretji, četrti in osmi odstavek 70. člena ZPVPJN).

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Igor Luzar, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- vlagatelja po pooblaščenju,
- izbrani ponudnik po pooblaščenju,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.